

371.0076

pl 422 ท

ร.3

ทัศนะของนักการศึกษา ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนที่มีต่อการบ้าน
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร

28 ต.ค. 2539

ปริญญานิพนธ์

ของ

ประเสริฐ อยู่นาน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา

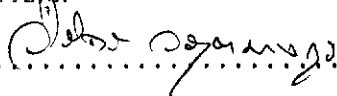
กุมภาพันธ์ 2539

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

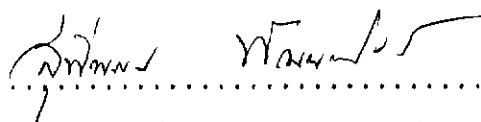
๒. ๓๗๑๐๑

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาบริษัทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

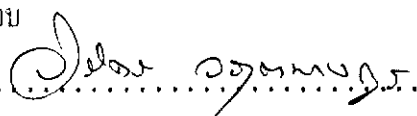
..........ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร วรุตบางกูร)

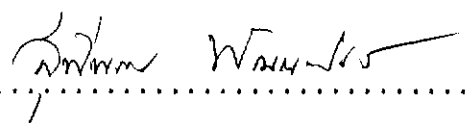
..........กรรมการ

(อาจารย์สุพีพรรณ พัฒนพานิชย์)

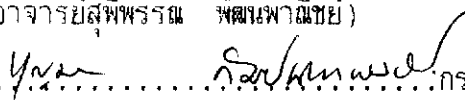
คณะกรรมการสอบ

..........ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร วรุตบางกูร)

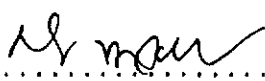
..........กรรมการ

(อาจารย์สุพีพรรณ พัฒนพานิชย์)

..........กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ดร. บุญมา กัมปนาทพงษ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับบริษัทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..........คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร. ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ ๙ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๙

ประกาศขอบคุณการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจากรองศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร วรุตบางคู อาจารย์สุภัทรรณ พัฒนพาณิชย์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ ช่วยเหลือ แนะนำ ให้ความปรึกษา ให้กำลังใจ ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบพระคุณ ดร.บุญมา กัมมณาทพงษ์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ช่วยตรวจสอบและ เป็นกรรมการ ให้เพิ่มเติมในการสอบปากเปล่าพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

ขอขอบพระคุณ อาจารย์จินตนา คำพุด และอาจารย์สายหยุด อุทัยศรี ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาความถูกต้อง ความเที่ยงตรง และครอบคลุมเนื้อหาของแบบสอบถามในการวิจัย

ขอขอบคุณนักการศึกษา ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน เขตกรุงเทพมหานคร ที่กรุณา ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างดียิ่ง โดยเฉพาะท่านผู้อำนวยการกองการ มัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ที่กรุณาอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล

ขอขอบคุณ ครู - อาจารย์ทุกท่าน ผู้เคารพนับถือ เพื่อน ๆ น้อง ๆ ทุกคน และโดยเฉพาะหลานทั้ง 4 คน ที่ได้ให้กำลังใจ และสนับสนุนการศึกษาแก่ผู้วิจัยตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงได้รับจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ มารดา บิดา และครู - อาจารย์ ทุกท่าน ที่มีส่วนสร้างพื้นฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัยตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน

ประเสริฐ อยู่นาน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
นิยามของการบ้าน	8
ความสำคัญของการบ้าน	9
หลักการให้การบ้าน และวิธีการให้การบ้าน	11
จุดมุ่งหมายในการให้การบ้าน	12
ปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงในการให้การบ้าน	13
วิธีการตรวจการบ้าน	14
ปัญหาที่เกิดจากการบ้านของนักเรียน	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
3 วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	29
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	29
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	30
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	31
การเก็บรวบรวมข้อมูล	34
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	35
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	36

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	38
การวิเคราะห์ข้อมูล	38
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	96
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	96
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	96
การวิเคราะห์ข้อมูล	98
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	98
การอภิปรายผล	104
ข้อเสนอแนะ	112
บรรณานุกรม	117
ภาคผนวก	122
ประวัติย่อของผู้วิจัย	153

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฉบับที่ 1	33
2	แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฉบับที่ 2	34
3	จำนวนและร้อยละของแบบสอบถามที่ส่งให้นักการศึกษา ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนตอบและได้รับคืน	39
4	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับทัศนะของนักการศึกษา ครูและผู้ปกครองที่มีต่อการบ้าน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน	41
5	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับทัศนะของนักการศึกษา ครู และผู้ปกครองที่มีต่อนิยามของการบ้านในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกเป็นรายข้อ	43
6	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับทัศนะของนักการศึกษา ครู และผู้ปกครองที่มีต่อวัตถุประสงค์ในการให้การบ้านในโรงเรียน มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายข้อ	50
7	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับทัศนะของนักการศึกษา ครู และผู้ปกครองที่มีต่อประโยชน์ของการบ้านในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายข้อ	54
8	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับทัศนะของนักการศึกษา ครู และผู้ปกครองที่มีต่อวิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้านใน โรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายข้อ	60
9	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับทัศนะของนักการศึกษา ครู และผู้ปกครองที่มีต่อวิธีการประเมินผลการบ้านในโรงเรียน มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายข้อ	65

10	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับทัศนะของนักเรียนที่มีต่อ การบ้าน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน	71
11	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับทัศนะของนักเรียน ที่มีต่อความสำคัญและประโยชน์ของการบ้านในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกเป็นรายข้อ	73
12	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับทัศนะของนักเรียน ที่มีต่อปริมาณของการบ้านในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกเป็นรายข้อ	80
13	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับทัศนะของนักเรียน ที่มีต่อปัญหาในการทำการบ้านในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกเป็นรายข้อ	84
14	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับทัศนะของนักเรียน ที่มีต่อการใช้เวลาในการทำการบ้าน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกเป็นรายข้อ	89
15	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับทัศนะของนักเรียน ที่มีต่อการตรวจการบ้านในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกเป็นรายข้อ	93
16	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายข้อของแบบสอบถามฉบับที่ 1	128
17	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายข้อของแบบสอบถามฉบับที่ 2	130
18	สรุปนิยามการบ้าน วัตถุประสงค์ในการให้การบ้าน ประโยชน์ของการบ้าน วิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้าน และวิธีการประเมินผลการบ้าน ..	132

บทนำ

ในปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนมุ่งให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน โดยครูพยายามจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้กระทำด้วยตนเอง และให้นักเรียนมีโอกาสเรียนรู้ให้มากที่สุดเท่าที่ความสามารถของนักเรียนแต่ละคนจะทำได้ บทบาทของครูจะเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ ให้ความแนะนำ ให้ความรู้กำลังใจ เสริมแรงเพื่อให้นักเรียนได้สมหวังและมีพลังในผลสำเร็จต่อการเรียน กิจกรรมการเรียนอย่างหนึ่งที่ครูส่วนใหญ่จัดขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้เสริมทักษะการเรียนรู้ ฝึกฝนความเข้าใจ และประยุกต์ใช้เป็นข้อมูลวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก็คือ การบ้าน ครูส่วนใหญ่จะให้การบ้านนักเรียน เพื่อให้การเรียนการสอนครบวงจร และบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรโดยให้นักเรียนฝึกฝนทบทวนกิจกรรมการเรียนนอกเวลาด้วยตนเอง จากการสำรวจของครูสุภาพว่า ครูใช้เวลาตรวจการบ้านสัปดาห์ละ 6.48 ชั่วโมง รองจากการปฏิบัติการสอนซึ่งใช้เวลา 17.54 ชั่วโมง (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.

2533 : บทคัดย่อ) ครูส่วนใหญ่ให้การบ้านแก่นักเรียนตลอดเวลา การบ้านจึงเป็นส่วนหนึ่งของการเรียน และเป็นชีวิตของนักเรียนนอกเวลาเรียนตามตารางที่โรงเรียนกำหนด

ภารกิจที่เกี่ยวกับการเรียนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรมากมายรวมทั้งภารกิจในการทำการบ้านของนักเรียนมัธยมศึกษา โดยเฉพาะนักเรียนในกรุงเทพมหานคร จะใช้เวลาส่วนใหญ่ของนักเรียนไปเกือบทั้งหมดทำให้นักเรียนมัธยมศึกษาค่อนข้างจะขาดโอกาสในการใช้ชีวิตของเด็กวัยรุ่นพัฒนาศักยภาพทางด้านอื่น ๆ เช่น ศิลปะ กีฬา ดนตรี หรือการสันทนาการ อันเป็นส่วนสำคัญของชีวิต รวมทั้งโอกาสที่จะเรียนรู้วิถีชีวิตครอบครัวและการสร้างสัมพันธ์อันดีต่อครอบครัวอีกด้วย สภาพการแข่งขันเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยยังทำให้นักเรียนมัธยมศึกษาต้องทุ่มเทเวลาให้กับการเรียนมากขึ้น ด้วยการเรียนพิเศษหลังจากเรียนปกติ รับภาระในการเรียนและการบ้านมากขึ้นไปอีก เวลาเพื่อการเรียนรู้ชีวิตในด้านอื่นจึงเกือบจะไม่มีเลยซึ่งส่งผลต่อสุขภาพ บุคลิกภาพและการเรียนรู้ชีวิตในส่วนอื่น ๆ ไปด้วย จนถึงขั้นที่น่าเป็นห่วง (วิจิตร วรุตบางกูร. 2537 : 2 - 4 ; อ้างอิงมาจาก England and Flatley. 1985 : 41)

ผู้ปกครองนักเรียนส่วนหนึ่งสนับสนุนให้ครูให้การบ้าน แต่อีกส่วนหนึ่งเริ่มไม่แน่ใจว่าการบ้านที่ครูให้นั้นเหมาะสมและส่งผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและประสบการณ์ชีวิตนักเรียนหรือไม่ ในระยะหลังเริ่มมีเสียงสะท้อนแสดงความห่วงใยของผู้ปกครอง นักการศึกษา สื่อมวลชนและเสียงบ่นจากนักเรียนมากขึ้น (บอนด์ และสมิธ. 1966 : 46 - 50) ทำให้โรงเรียนและนักการศึกษาหันมาให้ความสนใจกับการบ้านอย่างจริงจัง และเริ่มมีการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้มากขึ้น แต่ก็ยังไม่เพียงพอที่จะหาข้อสรุปเกี่ยวกับนิยามของการบ้าน ประโยชน์และโทษของการบ้าน วิธีให้การบ้านที่มีประสิทธิภาพเพื่อนำผลมากำหนดเป็นหลักการ หรือหลักปฏิบัติในการให้การบ้านแก่นักเรียน เพื่อให้กิจกรรมส่วนนี้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียน และครูอย่างแท้จริง

ผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารฝ่ายวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้รับการร้องเรียนจากนักเรียน และผู้ปกครองเกี่ยวกับปริมาณการบ้านที่มากมาย ชนิดของการบ้านที่ไม่เกิดประโยชน์ เสียเวลาและเปลืองพลังงานของนักเรียนโดยเปล่าประโยชน์ ครูผู้สอนเองก็มีไข้จะพ้อใจกับการบ้านที่นักเรียนทำส่ง ส่วนหนึ่งเป็นภาระของครูที่ไม่มีวันเสร็จสิ้น ผู้บริหารโรงเรียนก็ไม่แน่ใจกับวิธีการให้การบ้านและประโยชน์ของการบ้านและยัง ไม่มีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการบ้านขึ้นไว้ในโรงเรียน ในขณะเดียวกันนักเรียนบางส่วนก็ประสบปัญหากับการบ้านทั้งในแง่เวลาและความสามารถในการทำ บางส่วนได้รับประโยชน์จากการทำการบ้าน แต่บางส่วนวิตกกังวลถึงขั้นหนีเรียนด้วยเกรงจะถูกลงโทษ เกิดความเครียด เกือบครึ่งจนถึงขั้นเกลียดโรงเรียน (Peterson. 1971 : 592 - 596) ดังนั้น การบ้านในโรงเรียนมัธยมศึกษาจึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจมาก และนักศึกษาคำตอบที่ยังไม่ชัดเจนเพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการบ้าน โดยศึกษาทัศนะของนักการศึกษา ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนที่มีต่อการบ้านในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เพื่อประมวลและสะท้อนความเข้าใจของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการบ้าน ผลการวิจัยสามารถนำไปสู่การกำหนดแนวทางรูปแบบ ปริมาณ วิธีการให้การบ้านของโรงเรียนได้เหมาะสม ให้เกิดประโยชน์ต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ประโยชน์จากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นความสำคัญของการปรับปรุงการให้การบ้าน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียน และครูอย่างแท้จริง

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาทัศนะของนักการศึกษา ครูและผู้บริหาร ที่มีต่อการบ้านในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยศึกษาประเด็นต่อไปนี้

- 1.1 นิยามของการบ้าน
- 1.2 วัตถุประสงค์ในการให้การบ้าน
- 1.3 ประโยชน์ของการบ้าน
- 1.4 วิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้าน
- 1.5 วิธีการประเมินผลการบ้าน

2. เพื่อศึกษาทัศนะของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อการบ้าน โดยศึกษาประเด็นต่อไปนี้

- 2.1 ความสำคัญและประโยชน์ของการบ้าน
- 2.2 ปริมาณการบ้านที่ได้รับ
- 2.3 การใช้เวลาในการทำการบ้าน
- 2.4 ปัญหาในการทำการบ้าน
- 2.5 วิธีการให้การบ้านและตรวจการบ้านของครู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อนักการศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในการนำไปใช้เป็นแนวทางในเรื่องดังต่อไปนี้

1. การกำหนดนโยบายของโรงเรียนในการให้การบ้านนักเรียนและใช้เป็นหลักปฏิบัติ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนอย่างแท้จริง ตลอดจนให้โอกาสแก่นักเรียนได้เจริญงอกงามในทุกด้านสมวัย

2. ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าหมวดวิชาสามารถใช้ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการนิเทศแก่ครูและใช้วางแผนการเรียนการสอน การให้การบ้าน และกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับครูและนักเรียนได้เหมาะสมยิ่งขึ้น

3. ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทัศนะของนักเรียนและผู้บริหารจะช่วยให้ผู้บริหารโรงเรียน และครูได้เข้าใจปัญหา และภาระของนักเรียนและผู้บริหารได้ชัดเจนขึ้น และสามารถนำไปปรับปรุงการให้การบ้านให้เกิดประโยชน์และเหมาะสมแก่นักเรียนยิ่งขึ้น

4. ผู้บริหารโรงเรียนและครูสามารถใช้ข้อมูลประกอบการประชุมชี้แจง สร้างความเข้าใจกับผู้บริหารโรงเรียนได้ชัดเจนเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับความเจริญของงานสมัยของนักเรียน

ขอบเขตการศึกษาครั้งนี้ว่า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ดังนี้

1. มุ่งศึกษาทัศนะของนักการศึกษา ครูและผู้บริหารที่มีต่อการบ้านของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยจะศึกษาในประเด็นต่อไปนี้
 - 1.1 นิยามของการบ้าน
 - 1.2 วัตถุประสงค์ในการให้การบ้าน
 - 1.3 ประโยชน์ของการบ้าน
 - 1.4 วิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้าน
 - 1.5 วิธีประเมินผลการบ้าน
2. ศึกษาทัศนะของนักเรียน โดยจะศึกษาครอบคลุมในเรื่อง
 - 2.1 ความสำคัญและประโยชน์ของการบ้าน
 - 2.2 ปริมาณการบ้านที่ได้รับ
 - 2.3 การใช้เวลาในการทำการบ้าน
 - 2.4 ปัญหาในการทำการบ้าน
 - 2.5 วิธีการให้การบ้าน และตรวจการบ้านของครู

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรในการศึกษาค้างนี้ประกอบด้วยนักการศึกษา ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนในปีการศึกษา 2537 โดยจำแนกประชากรแต่ละกลุ่มดังนี้

1. นักการศึกษา จำนวน 169 คน ประกอบด้วย
 - 1.1 ผู้บริหารในกระทรวงศึกษาธิการที่เกี่ยวข้องกับการมัธยมศึกษา ได้แก่

อธิบดีและรองอธิบดีกรมสามัญศึกษา	จำนวน	5 คน
อธิบดีและรองอธิบดีกรมวิชาการ	จำนวน	4 คน

ศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา

จำนวน 23 คน

ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร จำนวน 128 คน

1.2 อาจารย์ในภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร สาขามัธยมศึกษา จำนวน 9 คน

2. ครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร

จำนวน 16,640 คน

3. นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร

จำนวน 298,893 คน

4. ผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 298,893 คน โดยถือว่านักเรียน 1 คน มีผู้ปกครอง 1 คน และใช้กลุ่มตัวอย่างจากผู้ปกครองของนักเรียนที่สุ่มได้

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ได้สุ่มจากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยดำเนินการสุ่มจากประชากรแต่ละกลุ่มดังนี้

1. กลุ่มนักการศึกษาใช้วิธีสุ่มแบบเจาะจง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 118 คน
จำแนกเป็น

อธิบดีและรองอธิบดีกรมสามัญศึกษา	จำนวน	3 คน
อธิบดีและรองอธิบดีกรมวิชาการ	จำนวน	4 คน
ศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา	จำนวน	15 คน
ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร	จำนวน	91 คน

อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร จำนวน 5 คน

2. กลุ่มครู ใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และวิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ตารางของ เครซี่ และมอร์แกน (ไพศาล หวังพานิช. 2531 : 216 ; อ้างอิงมาจาก Krejcie and Morgan. 1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 375 คน

3. กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา ใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นและวิธีสุ่มแบบง่าย โดยใช้ตารางของ เครซี่ และมอร์แกน (ไพศาล หวังพานิช. 2531 : 216 ; อ้างอิงมาจาก Krejcie and Morgan. 1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 379 คน

4. กลุ่มผู้ปกครอง ใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น และวิธีสุ่มแบบง่าย โดยใช้ตารางของ เครซี่ และมอร์แกน (ไพศาล หวังพานิช. 2531 : 216 ; อ้างอิงมาจาก Krejcie and Morgan. 1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 379 คน

ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรที่จะศึกษาแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

ตัวแปรในความมุ่งหมาย 1

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ นักการศึกษา ครู และผู้ปกครอง

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะของนักการศึกษา ครูและผู้ปกครองที่มีต่อนิยามของการบ้าน วัตถุประสงค์ในการให้การบ้าน ประโยชน์ วิธีการที่เหมาะสมในการให้และวิธีประเมินผล การบ้าน

ตัวแปรในความมุ่งหมาย 2

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 5

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะของนักเรียนที่มีต่อความสำคัญและประโยชน์ของการบ้าน ปริมาณ การใช้เวลาในการทำการบ้าน ปัญหาในการทำการบ้านและ วิธีการให้และตรวจ การบ้าน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การบ้าน หมายถึง งานหรือกิจกรรมชนิดใดชนิดหนึ่ง ซึ่งสัมพันธ์กับกิจกรรมในชั้นเรียนที่นักเรียนได้รับมอบหมายให้ฝึกฝนปฏิบัตินอกเวลาเรียนปกติ เพื่อพัฒนาทักษะ ประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ มีคุณค่าต่อนักเรียน

2. นักการศึกษา หมายถึง ผู้มีความรู้ ความเข้าใจในการศึกษาอย่างลึกซึ้ง โดยได้รับการศึกษาและหรือมีประสบการณ์ในการจัดการศึกษา ประกอบด้วยอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ผู้อำนวยการโรงเรียนกรมสามัญศึกษา ศึกษาพิเศษ อธิบดีและรองอธิบดีกรมสามัญศึกษา และกรมวิชาการ

3. ครู หมายถึง ข้าราชการสายผู้สอน ที่ปฏิบัติงานสอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร
4. ผู้ปกครอง หมายถึง พ่อแม่ของนักเรียน หรือผู้ดูแลรับผิดชอบนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร
5. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 5
6. ทักษะที่มีต่อการบ้านของนักการศึกษา ครูและผู้ปกครอง หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลที่มีต่อความหมายของการบ้าน วัตถุประสงค์ในการให้การบ้าน ประโยชน์ของการบ้าน วิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้าน และวิธีการประเมินผลการบ้าน
7. ทักษะที่มีต่อการบ้านของนักเรียน หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อความสำคัญและประโยชน์ของการบ้าน ปริมาณการบ้านที่ได้รับ การใช้เวลาในการทำ การบ้านปัญหาในการทำ การบ้าน และวิธีการให้และตรวจการบ้านของครู
8. โรงเรียน หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งเป็น 9 กลุ่มโรงเรียน จำนวน 130 โรงเรียน โดยมีผู้อำนวยการสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร เป็นผู้ดูแลรับผิดชอบโรงเรียนในส่วนกลางทั้งหมดนี้

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าเรื่องทักษะของนักการศึกษา ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนที่มีต่อการบ้านในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนโดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดประเด็นในการนำเสนอดังต่อไปนี้

1. นิยามของการบ้าน
2. ความสำคัญของการบ้าน
3. หลักการ จุดมุ่งหมาย ปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงในการให้การบ้าน
4. วิธีการตรวจการบ้าน
5. ปัญหาที่เกิดจากการบ้านของนักเรียน
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. นิยามของการบ้าน

การบ้าน คือ งานที่นักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำในช่วงเวลาหลังการเรียน เป็นงานที่ทำต่อจากงานในชั้นเรียน และเป็นงานที่มีความแตกต่างจากกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมเสริมสร้างสติปัญญา ซึ่งนักเรียนแสวงหาด้วยตนเองตามความสมัครใจ การบ้านยังสามารถนิยามได้ว่าเป็นวิธีพัฒนาความรู้ และสติปัญญาของนักเรียนเพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น การบ้านเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตนักเรียน เช่นเดียวกับเสียงระฆัง เสียงกริ่ง เสียงออกและสัญญาณต่าง ๆ ที่ใช้ในโรงเรียน เช่นเดียวกับการปิด เปิดภาคเรียน กระดานดำและชอล์ก การบ้านนับได้ว่าเป็นประเพณีของโรงเรียน

นักการศึกษาได้ให้นิยามของการบ้านไว้อย่างหลากหลาย ซึ่งพอประมวลแนวคิดได้เป็น

3 กลุ่มคือ

1.1 การบ้านเป็นกิจกรรมใด ๆ ที่ครูมอบหมายให้นักเรียนกระทำที่บ้าน กลุ่มที่สนใจแนวคิดนี้ได้แก่ กู๊ด (Good. 1973 : 224) ไพโรจน์ ใต้เทศ (2529 : 12) และวีระไทยพานิช (2529 : 32) ซึ่งได้อธิบายว่า กิจกรรมเหล่านั้นอาจจะเป็นการทบทวนความรู้

การฝึกปฏิบัติเพื่อส่งเสริมสิ่งที่เรียนในชั้นเรียน และเพื่อให้เรียนรู้พื้นฐานสำหรับการเรียนต่อไปก็ได้

1.2 การบ้านเป็นกิจกรรมนอกเวลาเรียน อาจจะทำที่บ้านหรือที่โรงเรียนก็ได้ กลุ่มที่สนับสนุนแนวคิดนี้ได้แก่ สแตรง (Strang. 1960 : 12) โกลด์สไตน์ (Goldstein. 1960 : 212 - 214) บอนด์ และสมิธ (Bond and Smith. 1966 : 46 - 50) สัจดุ อูทรานนท์ (2529 : 87) ส้าอาจ สีทาพงษ์ (2530 : 21) และอ้อม ประนอม (2530 : 53) ซึ่งอธิบายว่า การบ้านเป็นกิจกรรมสนับสนุนการเรียนการสอน ที่นักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำต่อจากงานในชั้นเรียน เพื่อส่งเสริมสติปัญญา ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพิ่มพูนประสบการณ์ และเกิดประโยชน์ต่อนักเรียน

1.3 การบ้านเป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในตัวผู้เรียน กลุ่มที่มีทัศนะดังกล่าวได้แก่ จินตนา ไบกาชยี่ (2531 : 40) อรุณศรี อนันตศิริชัย (2531 : 32) และกนก จันทร์ขจร (2533 : 199) ที่ให้นิยามการบ้านว่าเป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา และปลูกฝังพฤติกรรมการเรียนที่ดี

จากนิยามของการบ้านดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การบ้านหมายถึงงานหรือกิจกรรมใด ๆ ที่ครูมอบหมายให้นักเรียนฝึกปฏิบัตินอกเวลาเรียนปกติ ทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน เพื่อเป็นการพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะ ประสบการณ์ ความคิดสร้างสรรค์ มีระเบียบวินัยในตนเองและเป็นนักเรียนที่มีคุณภาพยิ่งขึ้น

2. ความสำคัญของการบ้าน

จากการศึกษางานวิจัยที่มีผู้ทำไว้ตลอด 70 ปีที่ผ่านมา คนอร์ (Knorr. 1981) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการบ้าน เขาพบว่า แม้ว่าการบ้านจะเปลี่ยนรูปแบบบ้าง แต่การบ้านเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญจะต้องมีในโรงเรียน ในอเมริกาการวิจัยเหล่านี้มีเพียงไม่กี่เล่มและตั้งแต่ปี 1900 ไม่พบว่ามีงานวิจัยใด ๆ ที่สรุปข้อมูล หลักการชัดเจนเกี่ยวกับข้อมูลสนับสนุนเรื่อง การให้การบ้านหรือคุณค่าของการบ้านในฐานะเป็นเครื่องมือและวิธีการที่จะปรับปรุงการปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียน

การเรียนการสอน ครู และนักเรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งที่จะทำให้เกิดการเรียนการสอนบรรลุจุดหมายของหลักสูตร (สัจดุ อูทรานนท์. 2527 : 4) และถ้าครู

สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความแตกต่างของนักเรียน แล้วก็จะช่วยให้นักเรียนมีโอกาพัฒนาความสามารถตามศักยภาพของตนที่มีอยู่ได้ ขณะเดียวกันถ้า นักเรียนให้เวลากับการเรียนโดยท้องจำ ผักทบทวนกิจกรรมการเรียนนอกเวลาด้วยตัวเอง อยู่เสมอ นักเรียนก็จะสามารถพัฒนาและรักษาความเป็นอัตโนมัติในการใช้ทักษะนั้น ๆ ได้ดี (บุญรับ ศักดิ์มณี. 2532 : 47 - 48) และเนื่องจากการเรียนการสอนเป็นกระบวนการ เรียนรู้ที่ต่อเนื่อง ไม่เสร็จสมบูรณ์ในที่แห่งหนึ่ง โดยเฉพาะ แต่การเรียนการสอนในช่วง 15 นาทีนั้น มีข้อจำกัดในเรื่องปริมาณของเนื้อหา (สัวาง สีทาพงษ์. 2531 : 43) ดังนั้นกิจกรรม การเรียนการสอนหรือสื่อที่ครูสามารถใช้ลดข้อจำกัดของการเรียนการสอนในช่วง 15 นาที และเชื่อมโยงการเรียนรู้นี้ในโรงเรียนกับนอกโรงเรียนให้ต่อเนื่องกันได้คือการบ้าน การบ้าน จึงเป็นกิจกรรมที่สนองความแตกต่างทางด้านการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละบุคคลได้ดี สามารถ ช่วยให้นักเรียนพัฒนาความรู้ ความคิด ทักษะ และประสบการณ์ทั้งเก่าและใหม่ให้ต่อเนื่องและ คงรูปอยู่ได้ (สันต์ ธรรมบำรุง. 2526 : 37) ทำให้สามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น ดังเช่นผล การศึกษาของ มนู ผิวหอม (2526 : 62) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ฟอยล์ (Foyle. 1984 : 2474 - 2474A) ที่แสดงให้เห็นว่าการให้การบ้านส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าไม่ให้การบ้าน นอกจากนี้ อรุณศรี อันทศิริชัย (2531 : 32) กล่าวว่า การบ้าน สามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ความมีระเบียบวินัยในตนเอง ความรับผิดชอบตนเอง และการจัดแบ่งเวลาในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นต้น ดังนั้น นักการศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนต่างมีความเห็นว่าการบ้านเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์และจำเป็นสำหรับนักเรียนทุกวัย (ศรีสุตา ศิริสิทธิ์. 2522 : 55) สำหรับเรื่องวิธีการให้การบ้าน สัวาง สีทาพงษ์ (2531 : 46) กล่าวว่า การให้การบ้านที่ก่อประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนการสอนเป็นเรื่อง ที่ผู้สอน ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และนักเรียนจะต้องวางแผนและประสานความร่วมมือกัน

การบ้านเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวเอง หากนักเรียนสามารถทำได้เต็มเวลา เติมความสามารถย่อมเป็นเครื่องมือที่ดีสำหรับให้ครูได้ใช้ในการประเมินความเข้าใจของ นักเรียนเพื่อแก้ไขส่วนหนึ่งที่บกพร่อง และพัฒนาให้เกิดทักษะด้านต่าง ๆ ตามที่ครูต้องการ ยิ่งไปกว่านั้น ที่สำคัญอย่างยิ่งการที่ครูให้นักเรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลการเรียนรู้หรือ ผลการกระทำของตนเอง เป็นรางวัลอย่างหนึ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงระดับของแรงจูงใจให้สูงขึ้น ซึ่งจะมีผลทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

การบ้านจึงเป็นเรื่องที่ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียน รวมทั้งผู้ปกครองต้องให้ความสนใจเพราะ การบ้านของนักเรียนจะเป็นตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพของโรงเรียน และความร่วมมือระหว่างชุมชนกับ โรงเรียนได้อย่างดี

3. หลักการ จุดมุ่งหมาย ปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงในการให้การบ้าน

3.1 หลักการให้การบ้านและวิธีการให้การบ้าน

หลักการให้การบ้านที่สำคัญ สามารถประมวลจากแนวความคิดของนักการศึกษา หลายท่านได้ดังนี้ ในการให้การบ้าน ครูควรวางแผนในการให้การบ้านด้วยความระมัดระวัง โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมทางบ้านของนักเรียน การบ้านควร ชัดเจน รัดกุม และสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องที่เรียนในชั้น เวลาที่กำหนดควรนึกถึงกิจกรรมอื่น ๆ ที่นักเรียนต้องปฏิบัติ เช่น กีฬาต่าง ๆ คลับหรือชุมนุมต่าง ๆ ตลอดจนงานในวิชาอื่น ๆ ของ นักเรียน ครูสามารถช่วยเหลือนักเรียน โดยการใช้เวลาในคาบที่สอนตอบคำถาม อภิปรายหรือ แสดงตัวอย่างเพื่อให้นักเรียนเข้าใจว่าต้องทำอะไร การบ้านไม่ควรเป็นเครื่องมือการลงโทษ การบ้านควรเป็นการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม (วีระ ไทยพานิช. 2529 : 39) ส่วน ศศิธร หาคำ (2533 : 11) ได้กล่าวถึง ข้อควรพิจารณาในการให้การบ้านไว้ว่า การบ้านควรมี จุดมุ่งหมายที่แน่ชัด การให้การบ้านควรคำนึงถึง ลักษณะงาน ปริมาณความยากง่ายให้เหมาะสม กับวุฒิภาวะ ความสามารถ และความสนใจของนักเรียน โดยให้อย่างสม่ำเสมอ และกำหนด เวลาส่งแน่นอน การให้การบ้านควรจัดให้สอดคล้องสัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ และควรให้เนื้อหาที่เป็น กิจกรรมต่อเนื่องจากการสอน โดยครูควรจูงใจให้นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญในการทำ การบ้าน เช่น ให้เกิดทักษะในการเรียนด้านภาษาในวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาไทย สังคมศึกษา หรือให้เกิดทักษะในการคำนวณในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เคมี ชีวะ ฟิสิกส์ เป็นต้น พร้อมทั้งอธิบายให้นักเรียนเข้าใจปัญหาหรือคำสั่งของงาน วิธีการทำงาน แหล่งค้นคว้าต่าง ๆ ครูควรติดตามผลการทำการบ้านโดยแก้ไข และประเมินผลโดยเร็ว และวางแผนให้การบ้าน เวียนครบทุกวิชา

วิธีการให้การบ้านของครู การให้การบ้านจะเกิดประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างมาก ครูและผู้บริหารโรงเรียนควรมีการวางแผนการบริหารและกำหนดขั้นตอนที่สำคัญ กล่าวคือครู ประจำวิชาและหัวหน้าสายวิชาประชุมร่วมกันทุกหนึ่งหรือสองสัปดาห์ต่อครั้ง หรือเดือนละครั้ง วางแผนให้การบ้านตามระยะเวลาที่กำหนด ควรวางแผนนโยบายว่านักเรียนควรใช้เวลาทำ

การบ้านสัปดาห์ละกี่ชั่วโมง ในวิชาใดบ้าง หลักการให้การบ้านและข้อตกลงต่าง ๆ ซึ่งเป็นข้อตกลงในการประชุมนี้ให้ทุกฝ่ายดำเนินการและถือปฏิบัติตามข้อตกลง หรือโรงเรียนอาจต้องกำหนดเป็นปรัชญาของการให้การบ้านให้ชัดเจน จะเกิดประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างยิ่ง (สัรตัน ศิลปอนันต์. 2517 : 22)

3.2 จุดมุ่งหมายในการให้การบ้าน

เหตุผลที่พบในการให้การบ้าน 5 ประการ ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ บอนด์ และสมิธ (Bond and Smith. 1966 : 46 - 50) คือ

3.2.1 การบ้านสอนวินัยในตนเอง การทำการบ้านด้วยตนเองเมื่อกลับถึงบ้านนั้นนักเรียนได้เรียนรู้ความรับผิดชอบ เรียนรู้การจัดการกับเวลา รวมไปถึงการกำหนดแนวทางดำเนินชีวิต แรงจูงใจ และการประยุกต์ความรู้ ซึ่งล้วนแต่เป็นผลจากการทำการบ้าน เหตุผลนี้ตั้งอยู่บนความเชื่อที่ว่าโรงเรียนจะต้องช่วยนักเรียนให้มีวินัยในตนเอง

3.2.2 การให้การบ้านช่วยลดความเครียดในเรื่องหลักสูตร ครูจะต้องรับผิดชอบในการสอนให้จบหลักสูตรตลอดปี การสอนเนื้อหาต่าง ๆ ได้หมดนั้น นักเรียนจะต้องเรียนในบางตอนของหลักสูตรด้วยตนเอง โดยครูเชื่อว่านักเรียนสามารถอ่าน และรับความรู้ได้ด้วยตนเอง และแม้ว่าจะมีการบ้านที่จะต้องส่งในวันรุ่งขึ้นนักเรียนยังต้องรับผิดชอบเรียนรู้เนื้อหาอื่น ๆ ด้วย

3.2.3 การบ้านสอนให้นักเรียนมีอิสระและความรับผิดชอบ คล้ายกับเหตุผลแรก การบ้านมิใช่วิธีเรียนเนื้อหาวิชา แต่เป็นการฝึกพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียน และยังมีนัยบ่งชี้ว่าการบ้านสามารถฝึกการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองโดยอิสระได้

3.2.4 การบ้านช่วยเพิ่มความสามารถในการเรียนในโรงเรียน เพราะการบ้านเป็นการฝึกหัดให้เกิดความชำนาญในการเรียน ในกรณีนี้นักเรียนจะไม่ได้เนื้อหาหรือบทเรียนใหม่ ๆ แต่เป็นการทบทวนสิ่งที่เรียนในชั้นแล้ว

3.2.5 การบ้านช่วยเชื่อมโยงบ้านกับโรงเรียน โดยผู้ปกครองมีส่วนช่วยดูแลการเรียน ลา ดอนเต้ (วิจิตร วรุตบางกูร. 2537 ; อ้างอิงมาจาก England and Flatley. 1985) อ้างหลักการและผลการวิจัยที่พบว่า การบ้านช่วยให้มีการติดต่อสื่อสารถึงกันระหว่างผู้ปกครองนักเรียนและครู ยิ่งให้การบ้านมาก ความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียนยิ่งจะเป็นไปในทางบวกมากยิ่งขึ้น

3.3 ปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงในการให้ที่บ้าน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบ้านของนักเรียนซึ่งต้องคำนึงถึง ได้แก่

3.3.1 ปัจจัยด้านเวลา คนอร์ (วิจิตร วรุตบางกูร, 2537 : 6 ;

อ้างอิงมาจาก England and Flatley. 1985) วิจัยพบว่า ปริมาณการใช้เวลาในการทำการบ้านจะเพิ่มขึ้นตามระดับชั้นเรียน คือ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใช้เวลาทำการบ้านโดยเฉลี่ยวันละ 62 นาที และในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะใช้เวลาทำการบ้านเฉลี่ยวันละ 2 ชั่วโมง ซึ่งการใช้เวลามากขึ้นในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นสัมพันธ์กับปริมาณการบ้านที่นักเรียนได้รับมากขึ้นตามลำดับชั้นเช่นกัน

3.3.2 ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่ต้องคำนึงถึง คือ ความตั้งใจเรียน ความสนใจเอาใจใส่ในการเล่าเรียน ความถนัดของนักเรียน รวมทั้งเพศของผู้เรียนด้วย ลา คอนเต้ (Laconte. 1981) ศึกษาพบว่านักเรียนหญิงใช้เวลาในการทำการบ้านมากกว่านักเรียนชาย นักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสนใจเรียนนั้นจะชอบทำการบ้านมากกว่านักเรียนที่ไม่สนใจเล่าเรียน นักเรียนที่มีเป้าหมายในการศึกษาต่อในชั้นสูงขึ้นจะสนใจใช้เวลากับการบ้านมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อ

3.3.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และบรรยากาศในการทำการบ้าน สภาพแวดล้อมทางกายภาพ คือ สิ่งที่อยู่รอบตัวนักเรียน สภาพบ้านที่พักอาศัย สถานที่ใกล้เคียง เสียง และแสงสว่างที่พอเหมาะ รวมทั้งบุคคลในครอบครัว เช่น ผู้ปกครองให้การสนับสนุนช่วยเหลือ จัดบรรยากาศเอื้ออำนวยให้ทำการบ้านโดยมีแหล่งค้นคว้าตามที่นักเรียนต้องการ นักเรียนได้รับความสะดวกสบายในการทำการบ้าน ปัจจัยเหล่านี้จะเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนอยากทำการบ้านมากขึ้น (อารี สัมพหวิ. 2534 : 231)

3.3.4 ปัจจัยด้านครูผู้ให้ที่บ้าน เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่ง เพราะครูเป็นผู้รับนโยบายจากผู้บริหารโรงเรียนด้านงานวิชาการการเรียนการสอน นโยบายของผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการบ้านไว้ให้ชัดเจน เพื่อให้ครูได้ปฏิบัติตามนโยบายถูกต้อง ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนควรกำหนดนโยบายการให้ที่บ้านของครู ควรมีจุดมุ่งหมายแน่นอนว่าจะให้เกิดคุณค่าในทางทักษะด้านใด และให้นักเรียนเห็นคุณค่าอย่างแท้จริง ครูจึงไม่ควรให้การบ้านนักเรียนมากเกินไป และควรพิจารณาให้การบ้านนักเรียนตามความสามารถ ความสนใจ ความถนัด โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกทำการบ้านสลับเปลี่ยน

หมื่นเวียนทศรายวิชาโดยทั่วถึง (ละเมียด ลิมอักษร. 2505 : 234) การให้การบ้านต้องมีหลักการ จุดมุ่งหมาย โดยคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการทำการบ้านของนักเรียน รวมทั้งวิธีการทำการบ้านของนักเรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนโดยตรง

4. วิธีการตรวจการบ้าน

เมื่อครูให้การบ้านนักเรียนไปแล้ว จำเป็นจะต้องตรวจการบ้านที่นักเรียนทำทุกครั้ง เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเห็นว่าครูมีความสนใจและเอาใจใส่ต่อการศึกษาด้วยตนเองของนักเรียน ทำให้นักเรียนไม่กล้าหลีกเลี่ยงการบ้าน ทั้งยังเพิ่มความสนใจและเอาใจใส่การบ้านตามไปด้วย อนึ่ง การที่นักเรียนได้รับผลการตรวจการบ้านของครู ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนและจุดอ่อนของตนเองมากขึ้น ทำให้สามารถปรับปรุงการทำงาน of นักเรียนเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น ส่งผลต่อทัศนคติที่ดีต่อการเรียน และการทำการบ้านอีกด้วยหลักในการตรวจการบ้าน และการให้ข้อมูลย้อนกลับสามารถสรุปโดยประมวลจากผลการวิจัย และแนวคิดของนักการศึกษา (ขวัญตา เอ่งฉ้วน. 2523 ; ศรีสุตา ศิริสิทธิ์. 2522 ; ยุพิน พิพิธกุล และคนอื่น ๆ. 2528 ; และอ้อม ประนอม. 2531) ได้ดังนี้

- 4.1 ครูควรตรวจการบ้านของนักเรียนด้วยตนเอง เพื่อครูจะได้เห็นความสามารถ และข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล
- 4.2 ครูไม่ควรเก็บการบ้านที่นักเรียนส่งไว้นานเกินไป
- 4.3 ควรตรวจการบ้านอย่างละเอียดรอบคอบ ด้วยความสนใจและตั้งใจ ถ้านักเรียนส่วนมากทำผิดควรอธิบายบนกระดานดำให้นักเรียนเข้าใจทั่วกันอีกครั้ง
- 4.4 ครูควรตรวจดูด้วยว่า นักเรียนส่งการบ้านครบทุกครั้งหรือไม่
- 4.5 ครูควรดูความเป็นระเบียบในการทำงาน ความสะอาดโดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์ควรดูการเขียนตัวเลขให้ชัดเจน ตลอดจนการขีดคั่นหน้า เพื่อความเป็นระเบียบแบบแผน
- 4.6 การตรวจแก้การบ้านควรใช้เครื่องหมายซึ่งได้ตกลงกับนักเรียนว่าเครื่องหมายแต่ละอย่างหมายความว่าอย่างไร เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจตรงกัน
- 4.7 เมื่อตรวจแก้ และส่งงานกลับไปแล้วควรจัดเวลาให้นักเรียนเข้ามาหาครูเพื่อซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ ได้

4.8 ควรให้นักเรียนทำงานที่ฝึกให้ถูกต้องและนำเสนอทุกครั้ง

4.9 ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจในการตรวจแก้งานของครู เพื่อให้เห็นคุณค่าของการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

4.10 การให้คะแนนหรือคำติชม เช่น ดีมาก ดี ควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจความมุ่งหมายว่าคะแนนหรือคำติชมนั้น มีเพื่อให้นักเรียนรู้ระดับงานของตน

4.11 ครูต้องค้นให้พบว่า ผลงานของนักเรียนส่วนใดบกพร่อง ควรปรับปรุงแก้ไขตรงไหน

4.12 ต้องให้กำลังใจหรือแรงเสริม ชมเชยในสิ่งที่ถูก แนะนำอย่างมีเมตตาในสิ่งที่บกพร่อง

4.13 ควรใช้เวลาตรวจอย่างรวดเร็วและเกิดผลดีทั้งต่อครู และนักเรียน วิธีการตรวจการบ้านเป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับไปสู่นักเรียนเพื่อให้ทราบผลการทำการบ้าน ครูควรตรวจการบ้านโดยปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและทันที โดยให้นักเรียนทราบจุดบกพร่องหรือทราบระดับความสามารถของนักเรียนเอง พร้อมทั้งให้แรงเสริมทางบวกทุกครั้งที่มีการตรวจการบ้าน

5. ปัญหาที่เกิดจากการบ้านของนักเรียน

ในปัจจุบันผู้ปกครองและครูควรพิจารณาความจำเป็นทางด้านการศึกษา สังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและพัฒนาการของนักเรียนควบคู่กันกับการให้การบ้านด้วย เพราะความจำเป็นเหล่านี้เปลี่ยนแปลงไปมาก และยังมีความสัมพันธ์ต่อกันและกันอีกด้วย เนื่องจากการจัดการศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้ประโยชน์ในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน และสามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีสันติสุข ตามแผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2535 (กรมสามัญศึกษา. 2536 : 53 - 56) จึงเน้นการพัฒนาบุคคล 4 ด้าน อย่างสมดุลและกลมกลืนกัน คือ ด้านปัญญา ด้านจิตใจ ด้านร่างกายและด้านสังคม ซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน โดยนักการศึกษา (ภิญโญ สาร. 2526 : 148 - 149) ได้ให้หลักการพัฒนาการเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนให้สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มความสามารถของแต่ละบุคคลไว้ 7 ประการดังนี้คือ

1. พัฒนาการทางด้านร่างกาย ส่งเสริมให้ร่างกายเจริญเติบโตเหมาะสมวัย และการรักษาอนามัยของร่างกายตนเองและสมาชิกในครอบครัว โดยคำนึงถึงสุขภาพ

ความปลอดภัยจากอุบัติเหตุและภัยอันตรายอย่างอื่น การพักผ่อนหย่อนใจในเวลาว่างให้เพียงพอ กับความต้องการของร่างกาย

2. พัฒนาการทางด้านจิตใจ ส่งเสริมให้รู้จักฝึกฝนจิตใจของตนให้มีความเจริญงอกงามทางคุณธรรมได้แก่ มีความละเอียดต่อการกระทำผิด รู้จักควบคุมตนเองให้ประพฤติตามกรอบ ความถูกต้องดีงาม มีศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวทางจิตใจ รู้จักพอ มีสมาธิและมีความอดทน หนักแน่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่การงานและการดำรงชีพ

3. พัฒนาการทางด้านอารมณ์ การควบคุมอารมณ์ให้มั่นคงและมีจิตใจเข้มแข็ง รู้จักควบคุมตนเอง เพื่อการปรับตัวในกลุ่มเพื่อนและสมาชิกครอบครัว มีความสม่ำเสมอเพื่อเป็นพื้นฐานในการใช้ชีวิตต่อไป

4. พัฒนาการทางด้านสังคม เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงามทั้งในการทำงานและการอยู่ร่วมกันในครอบครัว องค์กรและสังคม รู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลประโยชน์แก่กันและกัน มีความสามารถและทักษะในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ตระหนักและปฏิบัติตามหน้าที่ความรับผิดชอบ ตามระบอบประชาธิปไตย รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี

5. พัฒนาการทางด้านสติปัญญา เป็นผู้รู้จักเหตุผล รู้จักแยกแยะผิดชอบชั่วดี คุณและโทษ สิ่งที่ดีควรกระทำและไม่ควรกระทำบนพื้นฐานของความจริง รู้จักแก้ไขปัญหาได้อย่างฉลาด และรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและหลากหลาย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และไม่เรียนรู้เพื่อความก้าวหน้า ทางความรู้ และวิทยาการต่าง ๆ และรู้จักเลือกรับวิทยาการและวัฒนธรรมจากภายนอก

6. พัฒนาการทางสุนทรียภาพ การฝึกอบรมสั่งสอนให้มีความรัก ความชื่นชมและความนิยมในสิ่งที่ดีที่สวยงามและจรรโลงใจทั้งในด้านศิลปะ ดนตรี วรรณกรรม นาฏกรรม สถาปัตยกรรม และสิ่งประดิษฐ์ที่ดีที่สวยงามต่าง ๆ อย่างอื่น

7. พัฒนาการด้านคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะของสังคมไทย ส่งเสริมให้เกิดคุณลักษณะ ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ รับผิดชอบต่อตนเอง และต่อสังคม เข้าใจและตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญา ภาษา และวัฒนธรรมของตนเอง

ความต้องการของเด็กวัยมัธยมศึกษา

จากการประมวลหลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยของ รวีวรรณ ธุมชัย (2536 :

90 - 91) ได้สรุปความต้องการของนักเรียนในวัยมัธยมศึกษาไว้ดังนี้

1. ความรัก ความเอาใจใส่ และข้อเสนอแนะอย่างมีเหตุผล
2. ความเป็นอิสระ และสามารถทำอะไรได้ตามใจปรารถนา
3. ความมั่นคงและปลอดภัย ความอบอุ่นที่จะมีผู้ดูแล ค้ำครอง เพื่อความมั่นใจของ

ตนเอง

4. ความต้องการอยู่ร่วมกับเพื่อนของตนเป็นสังคมหนึ่งโดยเฉพาะ
5. ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน และเมื่อร่างกายเห็นเคเห็น้อยก็ต้องการพักผ่อนอย่างเต็มที่เสมอ

6. ต้องการการยอมรับนับถือจากสังคมและจากเพื่อนฝูง

7. ต้องการที่อยู่อาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่มและยารักษาโรค ซึ่งเป็นความต้องการ

ขั้นมูลฐานของมนุษย์โดยทั่วไป

8. ต้องการความสำเร็จ ทำอะไรให้สำเร็จและได้ติดตั้งอยู่เสมอ
9. ต้องการพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผลและแสดงออกมาโดยชัดเจน
10. ต้องการพัฒนาและรักษาไว้ซึ่งสุขภาพ และพละอนามัยอันสมบูรณ์
11. ต้องการความสงบสุข ความเข้าใจภายในครอบครัว และระหว่างสมาชิกทุกคน

ภายในครอบครัว

12. ต้องการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ แบ่งเวลาเป็น ให้เกิดความพอดีต่อตนเอง

และต่อสังคม

13. ต้องการพัฒนา รู้จักนับถือผู้อื่น สร้างความรู้สึกในค่านิยม ด้านจริยธรรม และหลัก

การแห่งจริยธรรม

14. ต้องการความเข้าใจในทางวิทยาศาสตร์ข้อเท็จจริง และเรื่องราวความรู้เกี่ยวกับ

ธรรมชาติทั้งมวล

15. ความซาบซึ้งในศิลปะและความงามแห่งวรรณคดี ดนตรีและธรรมชาติ

16. ต้องการซื้อ การใช้สินค้าและบริการอย่างชาญฉลาด เข้าใจถึงคุณค่าที่ผู้บริโภค

ควรได้รับ

17. ต้องการสิทธิและหน้าที่ ซึ่งตนควรได้รับในระบอบสังคมประชาธิปไตย

จากจุดประสงค์ของการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการพัฒนาการด้านต่าง ๆ แก่นักเรียน และความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาดังกล่าวแล้ว ทำให้รู้ว่าการให้การบ้านนักเรียนในปัจจุบันมิได้สนองความต้องการและไม่ส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนักเรียน แต่ตรงกันข้าม การบ้านสร้างปัญหาและส่งผลกระทบต่อชีวิตนักเรียนมากขึ้นทุกวัน

ปัญหาที่เกิดจากการบ้านและส่งผลกระทบต่อนักเรียนมากมายหลายด้านด้วยกัน ซึ่งสามารถวิเคราะห์และประมวลจากผลการวิจัยและแนวคิดของ กมล อธิโสภ (2535 : 129) กู๊ด (1981) แกลล์ปี (1972 : 38 - 50) ภิญญู สาร (2526 : 148 - 149) รอสโซ (1990 : 39) ลา คอนเต้ (1981) วิจิตร วรุตบางกูร (2537 : 6 ; อ้างอิงมาจาก England and Flatley. 1985) วิทยา นาควัชระ (2526 : 384 - 413) สุรัตน์ ศิลปอนันต์ (2517 : 22) อาลี สัมพันธ์ (2534 : 231) ดังนี้

5.1 การบ้านไม่ตอบสนองพัฒนาการของนักเรียน

นักเรียนมัธยมศึกษาเป็นวัยที่ร่างกายกำลังเจริญเติบโตและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อวัยวะต่าง ๆ เจริญเติบโตเร็วขึ้น นักเรียนจะขาดความว่องไว มีปัญหาในการปรับตัววิตกกังวลใจ นักเรียนต้องการความรู้เกี่ยวกับร่างกายและอนามัยของตนมากขึ้น ต้องการอาหารการออกกำลังกายและพักผ่อนอย่างเพียงพอเพื่อให้ร่างกายเจริญเติบโตได้เต็มที่ และมีสุขอนามัยที่ดี

ทางด้านอารมณ์ก็เปลี่ยนแปลงง่าย แสดงอารมณ์รุนแรง ต้องการเพื่อนและการเอาอกเอาใจ ไม่ชอบการขู่บังคับ ต้องการความอิสระ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน วิตกกังวลง่าย ข้างจินตนาการและแสวงหาความเป็นตนเองจากเพื่อนและจากผู้ใหญ่

ทางด้านสังคม เด็กวัยนี้ต้องการสังคมกับกลุ่มเพื่อน ต้องการแลกเปลี่ยนและได้รับอิทธิพลจากเพื่อน ต้องการให้คนเอาใจใส่และให้การยอมรับในฐานะสมาชิกที่มีคุณค่า หรือให้การยอมรับในเรื่องความคิดเห็น ต้องการความเข้าใจและกำลังใจจากเพื่อนและผู้ใหญ่

ทางด้านสติปัญญา นักเรียนมัธยมศึกษาสามารถเข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรมมากยิ่งขึ้น รู้จักหาเหตุผล และใช้เหตุผล มีความจำดี แต่ไม่ชอบจำ มีความสามารถในการค้นหาเหตุผลหรือให้ความคิดเห็นมากกว่าความคิดหรือความสนใจในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ (วิทยา นาควัชระ. 2526 : 384 - 413)

จากพัฒนาการทั้งสี่ด้านของนักเรียนวัยมัธยมศึกษา ครูควรพิจารณาการให้การบ้านให้เหมาะสมกับความถนัด ความสามารถและพัฒนาการของนักเรียน ปัจจุบัน การบ้านมีปริมาณมากจนทำให้นักเรียนใช้เวลาในการทำการบ้านเกือบทั้งหมด จนไม่มีเวลาออกกำลังกายพักผ่อนอย่างเพียงพอ และเรียนรู้ชีวิตครอบครัวบางครั้งการบ้านยากเกินไปจนทำให้เกิดความวิตกกังวล ส่งผลให้เกิดปัญหาการปรับตัวกับเพื่อน กับครูและครอบครัว ความเครียดที่เกิดขึ้นอาจทำให้เกิดปัญหาทางด้านบุคลิกภาพของนักเรียนได้ ครูจึงควรทบทวนปริมาณการบ้านและความยากง่าย และควรให้นักเรียนมีเสรีภาพในการเลือกกิจกรรมการบ้านที่ส่งเสริมความรู้ ความต้องการ ความถนัด และพัฒนาการทางสังคมของนักเรียน โดยคำนึงถึงความเจริญงอกงามสมวัยของนักเรียนเป็นสำคัญ และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีเวลาที่บ้าน เพื่อการเรียนรู้ชีวิตด้านอื่น ๆ และสิ่งสมความถนัด เป็นต้นว่า ดนตรี กีฬา ศิลป์ ความเป็นผู้นำ ฯลฯ

5.2 การบ้านที่ครูให้แก่ักเรียนไม่เป็นประโยชน์ต่อการเรียน และไม่มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน

การให้การบ้านยังเป็นการให้ตามหน้าที่ ตามประเพณี โดยที่นักเรียนไม่ได้รับประโยชน์จากการทำการบ้านอย่างคุ้มค่า การบ้านบางลักษณะต้องใช้เวลา และพลังงานมากโดยได้ประโยชน์จากการเรียนรู้น้อยมากการให้ที่องจ่าอย่างไว้เป้าหมายการฝึกทักษะที่ไม่จำเป็นและไม่สมวัย

การบ้านควรได้รับการวิเคราะห์และพิจารณาแล้วว่า เมื่อนักเรียนทำการบ้านแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อนักเรียนในแง่การฝึกฝนทักษะใหม่ ๆ ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ขั้นต่อไป การบ้านช่วยเตรียมตัวในการเรียนให้พร้อมเพื่อการสอบ และการเรียนบทเรียนต่อไป การบ้านช่วยฝึกวินัยในตนเอง ฝึกทักษะของการทำงานกลุ่ม การทดลอง การสังเกต การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนเพิ่มเติมในสิ่งที่ตนสนใจ ฯลฯ เป็นต้น ดังนั้น การให้การบ้านแก่นักเรียนควรตอบสนองความจำเป็นและความต้องการของนักเรียนซึ่งไม่เหมือนกัน ลา คอนเต้ (LaConte, 1981) รวบรวมผลการวิจัยและยืนยันว่า การให้การบ้านลักษณะเดียวกันทั้งห้องไม่เกิดประโยชน์ และการให้การบ้านที่มีวัตถุประสงค์ไม่ชัดเจน ทำให้นักเรียนเกิดความเครียดและมีปัญหาในการทำการบ้าน

5.3 ปริมาณการบ้านมากเกินไปและการบ้านยากเกินไป

ดังได้กล่าวมาแล้วในข้อ 1 ว่า นักเรียนอยู่ในวัยรุ่นที่มีความต้องการพัฒนาการและการเรียนรู้ในด้านอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากการเรียนในหลักสูตร การให้การบ้านทุกวัน วันละหลาย ๆ วิชา และบางวิชาเป็นการบ้านที่ยาก ต้องการเวลา ความพยายามและแรงงานมาก ๆ ทำให้นักเรียนไม่มีเวลาสำหรับชีวิตด้านอื่น ๆ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมัธยมศึกษามักจะเผชิญกับปัญหาการบ้านมากเกินไป ใจหายไม่ชัดเจนและผิด ทำให้เสียเวลามาก ครูไม่ได้อธิบายขยายความเพิ่มเติม นักเรียนไม่มีหนังสือตำราเพื่อการศึกษาค้นคว้าที่บ้าน ผู้ปกครองไม่สามารถช่วยเหลือการทำการบ้านของนักเรียนได้ การบ้านบางวิชาต้องใช้เงินมากและนักเรียนไม่สนใจ จึงทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย เครียด วิตกกังวล และบางครั้งอาจแก้ปัญหาด้วยการลอกเพื่อน พุดบด สร้างสถานการณ์ต่าง ๆ จนถึงขั้นเกลียดครู เกลียดโรงเรียน หันเรียนและเสียอนาคตไปในที่สุด

5.4 การบ้านไม่ได้รับการตรวจแก้ ไม่มีการชี้แจงข้อผิดพลาดและจุดอ่อนของนักเรียน

เราจะพบเสมอว่าครูคาดหวังให้นักเรียนทำการบ้านและส่งการบ้าน แต่การบ้านส่วนใหญ่ไม่ได้รับการตรวจแก้หรือให้คะแนนทั้งหมด บ่อยครั้งที่ครูไม่ทราบว่านักเรียนส่งการบ้านหรือไม่ และนักเรียนมีจุดอ่อนในบทเรียนนั้นหรือไม่ มีสติปัญญายู่ในระดับใดเมื่อเทียบกับนักเรียนในห้อง นักเรียนส่วนใหญ่จะรู้สึกผิดหวังที่ครูไม่สนใจผลงานที่ทาส่ง และรู้สึกว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม อีกทั้งไม่มีโอกาสได้ปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาด ความรู้สึกนี้อาจส่งผลต่อความพยายาม ความตั้งใจทำการบ้านของนักเรียน และทัศนคติที่มีต่อครู

5.5 การบ้านไม่ถูกนำไปใช้ในการประเมินผลการเรียนของนักเรียน

การทำการบ้านไม่ได้มีส่วนในการให้ประโยชน์ในแง่การประเมินผลการเรียนของนักเรียน ครูส่วนใหญ่ยอมรับว่า ไม่ได้นำการบ้านไปใช้ในการประเมินผลการเรียนประจำวัน หรือประจำบทเรียนของนักเรียน แม้ว่าการตรวจการบ้านจะมีการให้คะแนนเกรดหรือคำชม แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ถือเป็นส่วนหนึ่งของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประจำภาคเรียนหรือประจำปี ดังนั้นนักเรียนส่วนหนึ่งเห็นว่าคุณค่าของการบ้านยังไม่คุ้มค่ากับความอุตสาหะพยายาม

ทิ้งไป หากการบ้านถูกนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของผลการเรียน นักเรียนจะตั้งใจทำการบ้าน และจะได้ประโยชน์จากการทำการบ้านมากขึ้น

5.6 การบ้านเป็นสาเหตุทำให้นักเรียนมีความขัดแย้งกับผู้ปกครองได้ *

ผู้ปกครองไม่น้อยที่พยายามร่วมมือกับโรงเรียน กวดขันการเรียนและการทำการบ้านของนักเรียน โดยควบคุมดูแลให้ทำการบ้านให้เสร็จก่อนแล้วจึงจะทำกิจกรรมอื่น ๆ ได้ ผู้ปกครองบางคนอาจประสงค์ให้นักเรียนได้ช่วยเหลืองานต่าง ๆ ภายในครอบครัวหลังเลิกเรียน และอาจไม่พอใจที่นักเรียนใช้เวลาทำการบ้านที่บ้านมาก เป็นการเอาเปรียบแรงงานผู้อื่น การถูกควบคุม และตักเตือนตีสอน อาจก่อให้เกิดปากเสียงหรือทำที่อันไม่เป็นมิตรต่อกัน ความขัดแย้งอาจรุนแรง จนถึงขั้นบั่นทอนสุขภาพจิตใจและร่างกาย และสัมพันธ์ภาพอันดีของสมาชิกในครอบครัวได้ ทำให้ขาดโอกาสในการเรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตในการดำเนินครอบครัว ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตในอนาคตของนักเรียน

5.7 ความสัมพันธ์ของการบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย

ยังไม่มีการศึกษาพิสูจน์หรือวิจัยให้เห็นชัดเจน ว่าการทำการบ้านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและยังส่งผลต่อความสำเร็จในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยได้ การบ้านน่าจะได้รับความสนใจในการวางแผนและกำหนดนโยบายให้ชัดเจน เพื่อประโยชน์ต่อนักเรียนมากขึ้น การวิจัยในลักษณะนี้ในต่างประเทศมีอยู่ไม่มาก และผลก็ยังไม่สามารถบ่งชี้คุณสมบัติประโยชน์ของการบ้านในประเด็นนี้ได้ ดังนั้นทั้งผู้ปกครอง นักเรียน ครู ผู้บริหาร จึงยังไม่แน่ใจกับคุณค่าที่แท้จริงของการบ้าน และวิธีให้การบ้านที่ถูกต้อง จึงยังคงให้การบ้านเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตนักเรียน และเป็นหน้าที่อย่างหนึ่งของครูต่อไป โดยให้ความสำคัญต่อการระ ความวิตกกังวล และวิถีชีวิตด้านอื่นของนักเรียนน้อยกว่าที่ควรจะเป็น

การบ้านเป็นกิจกรรมหนึ่งในกระบวนการเรียนการสอน คราบใดที่มีการจัดการเรียนการสอน การบ้านก็เป็นสิ่งจำเป็น หากเกิดปัญหามากมายดังกล่าวอันเนื่องจากการบ้าน ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องดูแลแก้ไข ผู้บริหารต้องถือว่าปัญหาเหล่านั้นจะสะท้อนการบริหารวิชาการของโรงเรียนและควรปรับปรุงแก้ไข ผู้บริหารในฐานะที่เป็นผู้นำด้านการสอนต้องตรวจสอบปรับปรุง

การให้การบ้าน การตรวจการบ้านของครูให้มีความหมาย ต่อความเจริญงอกงาม ความสำเร็จของนักเรียน ผู้บริหารจะต้องบริหารการบ้านให้มีหลักการ มีจุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ให้เวลาสอดคล้องกับปริมาณของการบ้าน และแก้ปัญหาอันเกิดจากการบ้าน (Rossow. 1990 : 39)

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้การบ้าน

โกลด์สไตน์ (Goldstein. 1960 : 216) ได้สำรวจบทความและงานวิจัยเกี่ยวกับการให้การบ้าน พบว่า มีผลงานทดลองเกี่ยวกับการบ้านเพียง 17 เรื่อง การทดลองเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าการให้การบ้านเป็นประจําช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังเช่น การทดลองของ วินเซนดี เจ. เกลนนอน (Vincent J. Glennon) ที่ได้ทำการทดลองเกี่ยวกับการให้การบ้านวิชาภูมิศาสตร์ เลขคณิตและภาษาอังกฤษกับนักเรียนระดับชั้นปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนแห่งหนึ่งที่เมืองทรอย มลรัฐนิวยอร์ก ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ทำการบ้านวิชาเลขคณิตทำคะแนนได้สูงกว่ากลุ่มอื่น และยังสรุปว่าการให้การบ้านจะดีและถูกต้องถ้ามีการพิจารณางานทุกชนิดอย่างละเอียดรอบคอบ การบ้านจะให้ผลดียิ่งขึ้นถ้าให้ตามความต้องการของนักเรียน และโกลด์สไตน์ ยังกล่าวถึงรายงานการทดลองของ ครอฟฟอร์ด (Crawford) และคามิซัล (Camiceal) เกี่ยวกับความสนใจของนักเรียนโรงเรียนเออซิกัลโคในระดับชั้นปีที่ 5 - 8 มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ซึ่งทดลองโดยแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งถูกบังคับให้ทำการบ้านสม่ำเสมอานถึง 3 ปี กับอีกกลุ่มหนึ่งไม่เคยได้รับการบ้านเลยตลอด 3 ปี ผลปรากฏว่านักเรียนที่ถูกบังคับให้ทำการบ้านได้คะแนนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ถูกบังคับให้ทำการบ้าน อีกเรื่องหนึ่งที่ โกลด์สไตน์ กล่าวถึงคือ การทดลองของ สไตเนอร์ (Steiner) เกี่ยวกับการให้การบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมปีที่ 1 (Grade 7) ของโรงเรียนอิงแกรม มลรัฐเพนซิลวาเนีย โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรก ให้ทำการบ้านเลขคณิต แต่ไม่บังคับให้ทำการบ้านวิชาอังกฤษ กลุ่มที่สอง ให้ทำการบ้านเลขคณิตและบังคับให้ทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษวันละครึ่งชั่วโมง ผลการทดลองพบว่ากลุ่มแรกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มหลัง

ออสติน (Austin. 1974 : 269 - 272) ได้ศึกษาผลงานต่อจาก ไกลด์สไตน์ คือ จากช่วง 1960 - 1974 พบว่า มีงานวิจัย 13 เรื่อง ที่ทดลองเปรียบเทียบ การให้การบ้านวิชาคณิตศาสตร์แก่นักเรียนในสหรัฐอเมริกา ออสติน สรุปผลการศึกษานอง เดียวกับไกลด์สไตน์ว่าการให้การบ้านเป็นประจำ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยเพิ่มพูน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

เมียร์เทนส์ และจอห์นสตัน (Maerten and Johnston. 1972 : 125) ได้ทำการทดลองผลการให้การบ้านวิชาคณิตศาสตร์ที่มีต่อทัศนคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนในระดับชั้นปีที่ 4, 5 และ 6 ผลของการทดลองครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญ ระหว่างความร่วมมือของบิดามารดาที่มีต่อการบ้านของบุตร กล่าวคือ การที่บิดามารดาให้ คำแนะนำในการแก้โจทย์ปัญหา และในการคิดเลข ไม่ว่าจะเป็นเวลาก่อนหรือขณะที่ฝึกบุตรทำ การบ้านก็ตาม ย่อมมีผลดีต่อเด็กเท่ากัน ทั้งเมียร์เทนส์ และจอห์นสตัน ได้เสนอแนะว่าเมื่อมี การบ้านอย่างน้อยที่สุดบิดามารดาควรให้คำแนะนำแก่บุตรของตนบ้าง

พาริช (Parrish. 1976 : 2040 - A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติและ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ที่เรียนโดยมีการให้การบ้าน และไม่มีการให้การบ้าน ของนักเรียนเกรด 9 ผลปรากฏว่าทัศนคติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ไม่ แตกต่างกัน

ปี ค.ศ. 1975 ไพรซัน (Freison. 1976 : 6527 - A) ศึกษาเกี่ยวกับ ผลงานการตรวจและทบทวนแบบฝึกหัดที่เป็นการบ้านที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความตรงใจ และเจตคติของนักเรียนที่เรียนพีชคณิตปีที่ 1 โดยเปรียบเทียบผลการทดลองกลุ่มควบคุมกับกลุ่ม ทดลอง ซึ่งกลุ่มควบคุมจะได้รับการบ้านเกี่ยวกับหัวข้อที่เรียนในแต่ละวันเท่านั้น ส่วนกลุ่มทดลอง แยกเป็น 2 กลุ่มย่อย ให้กลุ่มย่อยกลุ่มแรกได้รับการบ้านหัวข้อเดียวกับกลุ่มควบคุม แต่มีจำนวน น้อยกว่า กลุ่มย่อยที่สองจะได้รับการตรวจการบ้านทุกสองวันก่อนเรียนหัวข้อใหม่ และกลุ่ม ทดลองทั้งสองกลุ่มย่อยมีการทบทวนการบ้านในวันแรกและวันที่สามหลังจากสอนหัวข้อนั้นไปแล้ว ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์และความตรงใจของกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มย่อยสูงกว่ากลุ่มควบคุม เจตคติ ต่อการเรียนของกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกัน และกลุ่มทดลองให้ความเห็นว่าการบ้านที่ได้รับการ ตรวจและมีการทบทวนด้วยช่วยพวกเขา ได้มาก และชอบที่จะให้สอนแบบนี้ต่อไป

เยียร์ (Yeary. 1978 : 80 - 82) ได้สรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบาย
เรื่องการบ้านของนักเรียนว่ามีการสอบถามทัศนะของผู้บริหารและคณะกรรมการบริหาร
โรงเรียนประถมศึกษาเรื่อง "ควรให้การบ้านหรือไม่" ได้รับคำตอบคือผู้บริหารและ
คณะกรรมการบริหารโรงเรียนร้อยละ 63 แสดงความคิดเห็นว่าต้องให้การบ้านมากหรือน้อย
เพียงใดก็ได้ ผู้ตอบร้อยละ 18 พอใจที่จะให้มีการบ้านสัปดาห์ละ 8 ข้อ ต้องการให้มี
การบ้านโดยครูต้องเป็นผู้กำหนดปริมาณงานที่จะให้ทำ และร้อยละ 11 ไม่เห็นประโยชน์ของการ
บ้านที่มีต่อครูและนักเรียน นอกจากนั้นเมื่อมีการสัมภาษณ์ครู คำตอบส่วนมากก็คือ เห็นด้วยกับการ
ที่จะให้ครูตัดสินใจในเรื่องการบ้านเอง ความคิดของครูรองลงมาก็คือ พอใจที่จะให้การบ้าน
วันธรรมดามากกว่าให้การบ้านสุดสัปดาห์และวันหยุด แม้จะทราบว่าผู้ปกครองส่วนมากต้องการให้
ครูให้การบ้านมาก ๆ ในวันสุดสัปดาห์และวันหยุดก็ตาม จากบทความนิวยอร์กไทม์ (New York
Times. 1976 No. 4) รายงานว่า ครูในเมืองนิวยอร์ก มีความเห็นว่า การบ้านมาก ๆ
ทำให้งานของนักเรียนมีคุณภาพต่ำ ครูในโรงเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า อยากให้การบ้านมากกว่านี้
แต่ถ้าทำเช่นนั้นก็คิดว่าเด็กจะไม่สามารถทำได้เลย จากการสอบถามเด็กอายุ 17 ปี จำนวน
10,000 คน เกี่ยวกับกิจกรรมหลังเลิกเรียนเพื่อหาความสัมพันธ์กับผลการทดสอบทางคณิตศาสตร์
ของเด็กเหล่านี้ ปรากฏว่า นักเรียนที่ใช้เวลาทำการบ้านมากที่สุดและดูโทรทัศน์น้อยที่สุดทำ
คะแนนได้ดีที่สุด ดังจะเห็นได้จากนักเรียนที่ตอบคำถามจากข้อทดสอบได้ถูกร้อยละ 80
เป็นนักเรียนที่ดูโทรทัศน์น้อยกว่า 1 ชั่วโมงในแต่ละคืน และทำการบ้านมากกว่า 10 ชั่วโมงใน
1 สัปดาห์ ส่วนนักเรียนที่บอกว่าไม่มีการบ้านเลยนั้นทำคะแนนได้ต่ำ ซึ่งตอบถูกประมาณร้อยละ
50 - 55 เท่านั้น

ลาคอนเต้ (วิจิตร วรุตบางกูร. 2537 : 6 ; อ้างอิงมาจาก
LaConte. 1981) พบว่าครูที่มุ่งวิชาการจะให้การบ้านมาก และผลการวิจัยของ บอนด์
และสมิธ (Bond and Smith. 1966 : 46 - 50) พบว่าครูร้อยละ 66 ไม่ได้ตรวจการ
บ้าน เพราะเวลาไม่เพียงพอ นอกจากนี้ปัญหาครูไม่ได้รับการอบรมหรือฝึกหัดการให้และการ
ตรวจการบ้าน การบ้านควรเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการฝึกหัดครู เช่นเดียวกับที่เป็นส่วนหนึ่งใน
โรงเรียน วรรณพร กิรมย์รัตน์ (2523 : 38) กล่าวถึงปัญหาของครูซึ่งเป็นผลมาจากการบ้าน
คือ ผู้ปกครองไม่พอใจที่ครูให้การบ้านมากเกินไปจนนักเรียนทำไม่ทัน เมื่อนักเรียนทำไม่ทันจะถูก
บีบบังคับให้ทำผิดทุจริต ทำให้เกิดพฤติกรรมลอกเพื่อนหรือหนีโรงเรียน เมื่อครูลงโทษนักเรียนจะมี
ความขัดแย้งกับผู้ปกครอง กล่าวคือจะมีเรื่องเดือดร้อนอันเนื่องจากการให้การบ้าน

ประทับ ม.โกมลมาศ (2536 : 129 - 131) ได้กล่าวถึงการบ้านในเชิงเปรียบเทียบไว้ว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในอเมริกาให้การบ้านน้อย ซึ่งตรงข้ามกับโรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชนที่ให้การบ้านมากกว่า ส่งผลถึงการพิจารณาเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย นักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชนได้รับการพิจารณาในคณะที่ต่ำกว่าหรือมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงมากกว่า ในสายตาของคนอเมริกันนั้น โรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชนโดยทั่วไปจะมีมาตรฐานสูงกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล เพราะการบ้านเป็นตัวบ่งชี้มาตรฐานได้อย่างหนึ่ง สำหรับประเทศฝรั่งเศส นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของฝรั่งเศสจะเรียนหนักกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของอเมริกา และใช้เวลาทำการบ้านมากกว่านักเรียนอเมริกัน ในประเทศออสเตรเลีย มีรายงานจากศูนย์การศึกษาระบบโรงเรียนแห่งรัฐนิวเซาท์เวลส์ ได้ร่างนโยบายเกี่ยวกับเรื่องการบ้านที่โรงเรียนจะให้เด็กขึ้นมาโดยคิดต่อสัปดาห์ คือ เด็กนักเรียนอนุบาลจะได้รับการบ้านต่อสัปดาห์คิดเป็นเวลา 2 ชั่วโมง เด็กนักเรียนประถมศึกษาคิดเป็นเวลา 4 ชั่วโมง เด็กนักเรียนมัธยมต้นคิดเป็นเวลา 6 ชั่วโมง และเด็กนักเรียนมัธยมปลายคิดเป็นเวลา 8 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งการบ้านที่เด็กได้รับจะต้องได้รับการบันทึกและจัดเก็บไว้ที่โรงเรียนตลอดและโรงเรียนทุกแห่งต้องปฏิบัติตามนโยบายนี้ สมาคมผู้ปกครองและพลเมืองแห่งรัฐนิวเซาท์เวลส์เห็นว่า เป็นการยืดเยื้อการบ้านเด็กตั้งแต่วัยเริ่มเรียน ทำให้มีปฏิกิริยาทางลบต่อการเรียนและเมื่อพ่อแม่ไม่มีเวลาดูแลเรื่องนี้ การบ้านจะกลายเป็นผลเสียแก่เด็ก สมาคมครูแห่งรัฐนิวเซาท์เวลส์ค้านว่าศูนย์การศึกษาไม่มีสิทธิ์จะออกคำสั่งแก่โรงเรียน อาจารย์แห่งมหาวิทยาลัยนิวเซาท์เวลส์กลับเห็นด้วยกับเหตุผลว่าการเรียนจะเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการทำงานในอนาคต และเมื่อเปรียบเทียบการให้การบ้านของออสเตรเลียกับได้หวั่นแล้วการบ้านของนักเรียนได้หวั่นยิ่งมากกว่าออสเตรเลียหลายเท่า ดังนั้น นักเรียนทุกชาติเผชิญภาระการบ้านและมีปัญหากับการบ้านกันมาโดยตลอด

6.2 งานวิจัยในประเทศ

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2533 : บทคัดย่อ) ศึกษาสภาพการปฏิบัติงานของครูในปัจจุบัน พบว่า ลักษณะงานของครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทุกสังกัด ในกระทรวงศึกษาธิการนั้นมีปริมาณเรียงตามลำดับดังนี้

1. การปฏิบัติการสอนจริง	จำนวน 17.54 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
2. การตรวจงาน/การบ้าน	จำนวน 6.48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
3. การเตรียมการสอน	จำนวน 4.71 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
4. งานครูประจำชั้น	จำนวน 4.07 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
5. การเตรียมอุปกรณ์การสอน	จำนวน 3.55 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
6. การผลิตสื่อการเรียนการสอน	จำนวน 3.33 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
7. การปฏิบัติการสอนแทน	จำนวน 2.43 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
8. การสอนซ่อมเสริมและสอนแก้ตัว	จำนวน 2.43 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ในจำนวน 45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์นี้ ครูใช้เวลาในการตรวจงาน และการบ้าน ของนักเรียนเป็นอันดับที่ 2 ของงาน 8 ลักษณะและประมาณ 1 ใน 3 ของชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ จากการวิจัยนี้ยังพบว่า การตรวจงานและการบ้านมีความสำคัญมาก

ทัศนีย์ อ่องไพฑูริย์ (สมสุข ราชนิยม. 2519 : 14 ; อ้างอิงมาจาก ทัศนีย์ อ่องไพฑูริย์. 2512) ได้ศึกษาถึงปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนรัฐบาลกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูให้การบ้านมากเกินไปซึ่งเป็นสาเหตุให้นักเรียนไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ และสมสุข ราชนิยม (2519 : 50) ได้ศึกษาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาประสบปัญหาเรื่องครูให้การบ้านมากเกินไป เช่นเดียวกัน

ขวัญตา เอ่งฉ้วน (2523 : 31) ได้ศึกษาประเภทของการให้การบ้านและการตรวจการบ้านที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม กลุ่มละหนึ่งห้องเรียนได้แก่

- กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่ได้รับการบ้านสัปดาห์ละสามครั้ง ครั้งละหนึ่งชุดและได้รับการตรวจโดยใช้คำวิจารณ์การบ้านด้วย
- กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่ได้รับการบ้านสัปดาห์ละสามครั้ง ครั้งละหนึ่งชุดและได้รับการตรวจการบ้าน โดยไม่ให้คำวิจารณ์การบ้าน
- กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่ได้รับการบ้านสัปดาห์ละครั้ง รวม 3 ชุด และได้รับการตรวจการบ้าน โดยให้คำวิจารณ์การบ้านด้วย
- กลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มที่ได้รับการบ้านสัปดาห์ละครั้ง รวม 3 ชุดและได้รับการตรวจการบ้าน โดยไม่ให้คำวิจารณ์การบ้านด้วย

ผลการศึกษาพบว่า การให้การบ้านแต่ละประเภทไม่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน และการตรวจการบ้านโดยให้คำวิจารณ์กับไม่ให้คำวิจารณ์ไม่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

นวลศรี เห็นสุข (2525 : 44 - 47) ได้ศึกษาถึงผลการอธิบายก่อน และหลังทำการบ้าน และหลังการตรวจซึ่งมีต่อเจตคติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย จำนวน 135 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม

กลุ่ม 1 ได้รับการอธิบายก่อนทำการบ้าน

กลุ่ม 2 ได้รับการอธิบายหลังการตรวจทำการบ้าน

กลุ่ม 3 ได้รับการอธิบายหลังทำการบ้าน

ผลปรากฏว่า เจตคติที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์ ของทั้งสามกลุ่มไม่แตกต่างกัน และเจตคติที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มนู ผิวหอม (2526 : 58 - 62) ได้ทำการศึกษาถึงผลของการให้การบ้านแก่นักเรียนทุกคนเหมือนกันให้ตามระดับความสามารถของนักเรียน และไม่มีการให้การบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทัศนคติต่อเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2525 โรงเรียนวิเชียรกลิ่นสุคนธ์อุปถัมภ์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 105 คน เขาแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม

กลุ่ม 1 มีการบ้านให้นักเรียนทุกคนเหมือนกัน

กลุ่ม 2 มีการบ้านให้นักเรียนตามระดับความสามารถ

กลุ่ม 3 ไม่มีการให้การบ้าน

ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทัศนคติต่อเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์จากการให้การบ้านนักเรียนทุกคนเหมือนกัน การให้การบ้านตามระดับความสามารถ และการไม่ให้การบ้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติต่อเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ที่มีการบ้านกับมีการบ้านตามระดับความสามารถไม่แตกต่างกัน โดยสรุปว่า กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ไม่ต่างกัน ส่วนกลุ่มที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติต่อวิชาคณิตศาสตร์

แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ผลงานวิจัยนี้สรุปว่าการบ้านทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่า

งานวิจัยเรื่องการบ้านมีไม่มากนัก ถึงแม้ว่ามีบ้างก็ยัง ไม่มีการอธิบายเกี่ยวกับประโยชน์ของการบ้านหรือไม่มีการอธิบาย ค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างการบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สิ่งที่ได้รับการยืนยันก็เพียงแต่ว่าการบ้านได้รับการรับรองว่าเป็นส่วนหนึ่งของการเรียน การวิเคราะห์การให้การบ้านของครูยังมีน้อยมาก

การวิจัยเกี่ยวกับทัศนะของนักการศึกษา ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนที่มีต่อการบ้านครั้งนี้จะช่วยให้สามารถอธิบายนิยาม ประโยชน์ วิธีการให้การบ้าน การตรวจและประเมินผลการทำงาน รวมทั้งปัญหาที่นักเรียนประสบเกี่ยวกับการบ้าน ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายเรื่องการบ้านของผู้บริหาร ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ หัวหน้าสายวิชา และครูผู้สอน เพื่อประโยชน์ในแง่การเรียนรู้นักเรียนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังใช้เป็นแนวทางนิเทศงาน กิจกรรมการให้การบ้าน เพื่อให้นักเรียนได้เจริญงอกงามทุกด้าน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาทัศนะของนักการศึกษา ผู้ปกครอง ครูและนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการบ้านโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรในการศึกษาค้นคว้านี้ประกอบด้วยกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ดังนี้

1. นักการศึกษาซึ่งปฏิบัติหน้าที่ ในปีการศึกษา 2537 จำนวน 169 คน ประกอบด้วย

- 1.1 ผู้บริหารในกระทรวงศึกษาธิการที่เกี่ยวข้องกับการมัธยมศึกษา

อธิบดีและรองอธิบดีกรมสามัญศึกษา

อธิบดีและรองอธิบดีกรมวิชาการ

ศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา

ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร

- 1.2 อาจารย์ในภาคหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร จำนวน 9 คน

2. ครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

จำนวน 16,640 คน

3. นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

จำนวน 298,893 คน

4. ผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 298,893 คน
โดยถือว่านักเรียน 1 คน มีผู้ปกครอง 1 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาได้สุ่มจากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่น
ร้อยละ 95 โดยดำเนินการสุ่มจากประชากรแต่ละกลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มนักเรียนที่ใช้วิธีสุ่มแบบเจาะจง ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 118 คน จำแนก
เป็น

อธิบดีและรองอธิบดีกรมสามัญศึกษา	จำนวน 3 คน
อธิบดีและรองอธิบดีกรมวิชาการ	จำนวน 4 คน
ศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา	จำนวน 15 คน
ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา	จำนวน 91 คน
อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	จำนวน

5 คน

2. กลุ่มครู ใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นและวิธีสุ่มแบบง่าย ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 375 คน

3. กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา ใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นและวิธีสุ่มแบบง่าย ได้กลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 379 คน

4. กลุ่มผู้ปกครอง ใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นและวิธีสุ่มแบบง่าย ได้กลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 379 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยออกแบบสอบถามปลาย
เปิดเป็นการสำรวจความเห็นและแนวคิดเกี่ยวกับการบ้านครอบคลุมเนื้อหาและขอบเขตทั้งหมดใน
เรื่องการบ้านจากผู้บริหารโรงเรียนและผู้ช่วยฝ่ายวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขต
กรุงเทพมหานคร จำนวน 79 คน และนำความเห็นแนวความคิดดังกล่าวมาประมวลเป็น
แบบสอบถามที่คณะที่มีต่อการบ้านในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของ ลิเคิร์ท คือ มากที่สุด
มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 2 ชุด คือ

2.1 ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามทัศนะของนักการศึกษา ครู และผู้ปกครองที่มีต่อ
การบ้าน แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสภาพด้านตำแหน่งของผู้ตอบเพื่อประโยชน์ในการจำแนกกลุ่มผู้ตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าสอบถามทัศนะของนักศึกษา ครูและผู้บริหารที่มีต่อการบ้าน จำนวน 58 ข้อ โดยครอบคลุมเนื้อหาตามขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นิยามของการบ้าน วัตถุประสงค์ในการให้การบ้าน ประโยชน์ของการบ้าน วิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้าน และวิธีประเมินผลการบ้าน

2.2 ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าสอบถามทัศนะของนักเรียนที่มีต่อการบ้านของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าสอบถามทัศนะของนักเรียนที่มีต่อการบ้าน จำนวน 46 ข้อ โดยครอบคลุมเนื้อหาตามขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ความสำคัญและประโยชน์ของการบ้าน ปริมาณของการบ้าน การใช้เวลาในการทำการบ้าน ปัญหาในการทำการบ้าน และการตรวจการบ้านของครู

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าทั้ง 2 ชุด กำหนดน้ำหนักของคะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยน้อยที่สุด

3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

3.1 ศึกษาทัศนะที่เกี่ยวกับการบ้านและศึกษาแบบสอบถามต่าง ๆ เกี่ยวกับการบ้าน จากเอกสารตำรา บทความและงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศเพื่อกำหนดเป็นนิยามศัพท์เฉพาะ และเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจาก ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2528 : 133 - 137) และไพศาล ทวีพานิช (2531 : 144 - 160) เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.3 ผู้วิจัยออกแบบสอบถามปลายเปิด โดยถามผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าหมวดวิชาของโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร คือ โรงเรียนพระราชราษฎร์อุปถัมภ์ โรงเรียนศึกษานารี โรงเรียนมทรธพาราม โรงเรียนวัดบวรเม่งคล โรงเรียนสุวรรณพลับพลาพิทยาคม โรงเรียนไพธัสารพิทยากร โรงเรียนสตรีวัดระฆัง โรงเรียนวิมุตยารามพิทยากร โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ โรงเรียนวัดสระเกษ โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม โรงเรียนนนทรีวิทยา โรงเรียนพุทธจักรวิทยา โรงเรียนราชวินิตบางเขน โรงเรียนนวมินทราชูติ โรงเรียนจันทน์ท่าแพ และโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ จำนวน 51 ท่าน ได้แนวความคิดเกี่ยวกับบ้านโดยครอบคลุมเนื้อหา นิยามของการบ้าน วัตถุประสงค์ในการให้การบ้าน ประโยชน์ของการบ้าน วิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้าน วิธีประเมินผลการบ้าน ปริมาณการบ้านที่ให้กับนักเรียน ปัญหาในการทำการบ้านของนักเรียน และเวลาที่เหมาะสมในการทำการบ้านของนักเรียน ต่อวัน ต่อสัปดาห์ เพื่อเป็นกรอบความคิดในการสร้างเครื่องมือ

3.4 จากกรอบความคิดที่ได้จากข้อ 3.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามทัศนะของนักการศึกษา ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนที่มีต่อการบ้าน ให้ครอบคลุมขอบเขต เนื้อหาที่กำหนดไว้ โดยอาศัยเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.5 สร้างแบบสอบถามที่สร้าง ให้อาจารย์ผู้ควบคุมปริญาพนธ์ได้พิจารณาความเหมาะสม ความถูกต้อง และความชัดเจน ของเนื้อหาและภาษา ให้ครอบคลุมตามจุดมุ่งหมาย

3.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร วรุตบางกูร ภาควิชาบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ดร.บุญมา กัมปนาทพงษ์ ศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา นางจินตนา คำพูด ศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา และนางสาวสายหยุด อุทัยศรี อาจารย์ 3 ระดับ 8 โรงเรียนวัดราชโอรส วิชาเอกภาษาไทย

3.7 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับกลุ่มครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 198 คน เป็นครู 100 คน และนักเรียน 98 คน การทดลองใช้กระทำเมื่อวันที่ 1 - 8 มีนาคม 22538 จากนั้นนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกด้วยวิธีหาค่า t - distribution และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นดังตาราง 1 และตาราง 2

ตาราง 1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฉบับที่ 1

ทัศนะของนักการศึกษา ครู และผู้ปกครองที่มีต่อการบ้าน	จำนวนข้อ	ค่าความเชื่อมั่น (α)
1. นิยามของการบ้าน	17	.6795
2. วัตถุประสงค์ในการให้การบ้าน	8	.5485
3. ประโยชน์ของการบ้าน	13	.8062
4. วิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้าน	10	.5756
5. วิธีการประเมินผลการบ้าน	10	.4932
แบบทดสอบรวมทั้งฉบับ	58	.8669

ตาราง 2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฉบับที่ 2

ทักษะของนักเรียนที่มีต่อการบ้าน ในโรงเรียน มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร	จำนวนข้อ	ค่าความเชื่อมั่น (α)
1. ความสำคัญ และประโยชน์ของการบ้าน	16	.8738
2. ปริมาณของการบ้าน	7	.6709
3. ปัญหาในการทำการบ้าน	11	.8864
4. การใช้เวลาในการทำการบ้าน	5	.6506
5. การตรวจการบ้าน	7	.6400
แบบทดสอบรวมทั้งฉบับ	46	.8325

3.8 จัดพิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการวิจัย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึงผู้อำนวยการกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักการศึกษา ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร

4.2 ขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการกองการมัธยมศึกษา ทำหนังสือถึงผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากครู ผู้ปกครอง และนักเรียน

4.3 ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียนซึ่งเป็นประธานกลุ่มโรงเรียนเพื่อเป็นตัวแทนดำเนินการแจกแบบสอบถาม และติดตาม เก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถาม เมื่อ 12 มิถุนายน 2538 ถึง 30 มิถุนายน 2538

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามจำนวน 1,251 ฉบับ ได้รับกลับคืนจำนวนทั้งสิ้น 1,220 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.5

5. การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด คัดเลือกเอาเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ โดยแบ่งตามกลุ่มได้ดังนี้

นักการศึกษา	109 ฉบับ
ครู	375 ฉบับ
ผู้ปกครอง	379 ฉบับ
นักเรียน	379 ฉบับ

5.2 นำข้อมูลของแบบสอบถามแต่ละฉบับมาดำเนินการทางสถิติดังนี้

5.2.1 นำแบบสอบถามตอนที่ 1 ของแบบสอบถามแต่ละชุดมาหาความถี่และหาค่าร้อยละ

5.2.2 นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ของแบบสอบถามแต่ละชุดมาตรวจให้คะแนนตามกลุ่มตัวแปรที่จะศึกษา ตามน้ำหนักของคะแนนที่กำหนดไว้ดังนี้

ระดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยมากที่สุดให้	5 คะแนน
ระดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยมากให้	4 คะแนน
ระดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยปานกลางให้	3 คะแนน
ระดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยน้อยให้	2 คะแนน
ระดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยน้อยที่สุดให้	1 คะแนน

5.2.3 นำคะแนนที่ได้จากข้อ 5.2.2 มาหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อ รายด้าน และโดยรวมทุกด้านทั้ง 2 ชุด

5.2.4 แปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังนี้

3.68 – 5.00	หมายความว่า มีความคิดเห็นด้วยมาก
2.34 – 3.67	หมายความว่า มีความคิดเห็นปานกลาง
1.00 – 2.33	หมายความว่า มีความคิดเห็นด้วยน้อย

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้วิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+
(Statistical Package for Social Sciences/Personal Computer Plus)
และนำมาคิดคะแนนทุกข้อคำตอบเป็นร้อยละเป็นรายข้อ

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติสำหรับตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

6.1.1 ค่า t - distribution เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

6.1.2 ค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟา เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

6.2 สถิติสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติดังต่อไปนี้

6.2.1 หาค่าร้อยละ

6.2.2 ค่าสถิติพื้นฐาน

ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ค่าผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\bar{X}$	แทน	ค่าผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ค่าผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ค่าผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียดตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ดังนี้

- N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
 $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของนักการศึกษา ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน โดยหาค่าความถี่และคิดเป็นร้อยละ

ตอนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อศึกษาทัศนะของนักการศึกษา ครู และผู้ปกครอง ที่มีต่อการบ้านในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกเป็นรายข้อ รายด้าน และโดยรวมทุกด้าน

ตอนที่ 3 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อศึกษาทัศนะของนักเรียน ที่มีต่อการบ้านในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกเป็นรายข้อ รายด้าน และโดยรวมทุกข้อ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จะเสนอผลในรูปตารางดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยนำไปแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ปรากฏผลดังตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของแบบสอบถามที่ส่งให้นักการศึกษา ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ตอบและได้รับคืน

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวนกลุ่มตัวอย่างและแบบสอบถามที่ส่งไป	แบบสอบถามที่ได้รับคืน	จำนวนแบบสอบถามที่ได้ รับคืนคิดเป็นร้อยละ
1. นักการศึกษา	118	109	92.4
- อธิบดี รองอธิบดี	7	3	
- ศึกษาพิเศษ	15	15	
- ผู้บริหารโรงเรียน	91	86	
- อาจารย์ ภาควิชาหลัก สูตร และการสอนฯ	5	5	
2. ครู	375	375	100.0
3. ผู้ปกครอง	379	345	91.0
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา	379	379	100.0
- ปีที่ 2		189	
- ปีที่ 5		190	
รวม	1,251	1,220	97.5

ข้อมูลจากตาราง 3 แสดงว่า ได้รับแบบสอบถามจากนักการศึกษาจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 92.4 ครูจำนวน 375 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้ปกครองจำนวน 345 คน คิดเป็นร้อยละ 91 และนักเรียนจำนวน 379 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตอนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อศึกษาทัศนะของนักการศึกษา ครู และ ผู้ปกครอง ที่มีต่อการบ้านในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จำแนกเป็นรายข้อ รายด้าน และโดยรวมทุกด้าน ปรากฏผลดังตาราง 4 - 9

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับทัศนะของนักการศึกษา ครูและผู้บริหารที่มีต่อการบ้านในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน

ทัศนะของ กลุ่มตัวอย่าง	นักการศึกษา N = 109			ครู N = 375			ผู้บริหาร N = 345			รวมเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม N = 829		
	$\bar{X}$	S.D. กลาง	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D. กลาง	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D. กลาง	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D. กลาง	แปล ความ
1. นิยาม	3.40	.44	ปาน กลาง	3.23	.50	ปาน กลาง	3.42	.49	ปาน กลาง	3.33	.06	ปาน กลาง
2. วัตถุประสงค์	3.31	.59	ปาน กลาง	3.64	.65	ปาน กลาง	3.71	.57	มาก	3.63	.07	ปาน กลาง
3. ประโยชน์	3.46	.59	ปาน กลาง	3.48	.72	ปาน กลาง	3.64	.58	ปาน กลาง	3.54	.07	ปาน กลาง
4. วิธีการให้	3.38	.62	ปาน กลาง	3.66	.57	ปาน กลาง	3.64	.55	ปาน กลาง	3.61	.07	ปาน กลาง
5. วิธีประเมิน	3.47	.55	ปาน กลาง	3.68	.51	มาก	3.74	.48	มาก	3.68	.06	มาก
รวม	3.41	.46	ปาน กลาง	3.49	.48	ปาน กลาง	3.60	.42	ปาน กลาง	3.53	.06	ปาน กลาง

ข้อมูลจากตาราง 4 แสดงว่า นักการศึกษา ครู และผู้ปกครองมีความเห็นด้วยกับ
 นิยามของการบ้านวัตถุประสงค์ในการให้การบ้าน ประโยชน์ของการบ้าน วิธีการที่เหมาะสม
 ในการให้การบ้านและวิธีการประเมินผลการบ้านโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อ
 พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักการศึกษามีความเห็นด้วยต่อการบ้านทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง
 ส่วนครูมีความเห็นด้วยต่อด้านวิธีการประเมินผลการบ้านอยู่ในระดับมากนอกนั้นอยู่ในระดับ
 ปานกลาง สำหรับผู้ปกครองมีความเห็นด้วยต่อด้านวัตถุประสงค์ในการให้การบ้านและด้าน
 วิธีประเมินผลการบ้านอยู่ในระดับมาก นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

เป็นที่น่าสังเกตว่า ทั้งครูและผู้ปกครองมีความเห็นด้วยอย่างมากตรงกันในประเด็น
 ที่เกี่ยวกับการประเมินผลการบ้าน และโดยเฉลี่ยรวม ทั้งสามกลุ่ม มีความเห็นด้วยตรงกันใน
 ระดับมาก ในประเด็นที่เกี่ยวกับวิธีการประเมินผลการบ้าน

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการศึกษา ครู และผู้ปกครองที่มีต่อนิยามของการบ้าน
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	นิยามของการบ้าน	นักการศึกษา N = 109			ครู N = 375			ผู้ปกครอง N = 345			รวมเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม N = 829		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ
1.	การบ้าน หมายถึง แบบฝึกหัดท้ายบท หรืองานที่นักเรียนทำไม่เสร็จในห้องเรียน และการฝึกทักษะในบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	3.17	1.14	ปานกลาง	3.96	.96	มาก	3.81	1.15	มาก	3.79	.13	มาก
2.	การบ้าน หมายถึง งานที่คิดว่าเพิ่มเติมจากบทเรียน โดยเรียนเรียงคนเดียว หรือเป็นกลุ่ม	3.81	.89	มาก	3.78	1.05	มาก	3.81	1.04	มาก	3.80	.12	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	นิยามของการบ้าน	นักการศึกษา N = 109			ครู N = 375			ผู้ปกครอง N = 345			รวมเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม N = 829		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ
3.	การบ้านรวมถึงการเตรียมบทเรียนล่วงหน้าเตรียมตัวสำหรับทดสอบย่อย ๆ และการสอบ	2.98	1.05	ปานกลาง	3.62	1.12	ปานกลาง	3.76	1.04	มาก	3.59	.13	ปานกลาง
4.	การบ้านถือเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของนักเรียน	4.07	.82	มาก	3.76	1.11	มาก	4.01	.99	มาก	3.90	.11	มาก
5.	การบ้านเป็นส่วนหนึ่งในแผนการสอนของครู	4.10	.79	มาก	3.76	1.03	มาก	3.92	.95	มาก	3.87	.11	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	นิยามของการบ้าน	นักการศึกษา N = 109			ครู N = 375			ผู้ปกครอง N = 345			รวมเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม N = 829		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ
6.	การบ้าน เป็นส่วนหนึ่งใน นโยบายการบริหารวิชา การของโรงเรียน	3.45	.99	ปาน กลาง	3.30	1.06	ปาน กลาง	3.41	1.06	ปาน กลาง	3.37	.12	ปาน กลาง
7.	การบ้านเป็นส่วนหนึ่งใน ความรับผิดชอบของ ผู้ปกครอง	3.46	1.02	ปาน กลาง	3.19	1.23	ปาน กลาง	3.30	1.17	ปาน กลาง	3.27	.13	ปาน กลาง
8.	การบ้านเป็นงานที่ได้รับ จากครูประจำวิชา	3.31	1.06	ปาน กลาง	3.84	1.01	มาก	3.90	1.03	มาก	3.80	.13	มาก
9.	การบ้านเป็นงานที่ได้รับ จากครูประจำชั้น	3.17	1.00	ปาน กลาง	2.59	1.18	ปาน กลาง	3.16	1.18	ปาน กลาง	2.90	.13	ปาน กลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	นิยามของการบ้าน	นักการศึกษา N = 109			ครู N = 375			ผู้ปกครอง N = 345			รวมเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม N = 829		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ
10.	การบ้านเป็นงานในแต่ละ บทที่นักเรียนเลือกทำได้ ตามความสนใจ	3.34	.97	ปาน กลาง	2.46	1.19	ปาน กลาง	2.77	1.26	ปาน กลาง	2.70	.13	ปาน กลาง
11.	การบ้านเป็นงานที่ท้าทาย หรือที่โรงเรียนทำได้	3.94	.92	มาก	3.75	1.08	มาก	3.85	1.05	มาก	3.82	.12	มาก
12.	การบ้านเป็นงานที่นักเรียน ได้รับทุกวันไม่เว้นแม้ วันหยุด	3.02	1.19	ปาน กลาง	2.75	1.18	ปาน กลาง	2.99	1.18	ปาน กลาง	2.89	.14	ปาน กลาง
13.	การบ้านเป็นงานที่ นักเรียนควรได้รับยกเว้น ในวันสุดสัปดาห์	3.61	1.18	ปาน กลาง	2.63	1.19	ปาน กลาง	2.98	1.26	ปาน กลาง	2.90	.15	ปาน กลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	นิยามของการบ้าน	นักการศึกษา N = 109			ครู N = 375			ผู้บริหาร N = 345			รวมเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม N = 829		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	X	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ
14.	การบ้านเป็นงานที่อาจมี ได้ในช่วงปิดภาค เฉพาะ ภาคต้นเท่านั้น	3.51	1.02	ปาน กลาง	2.78	1.24	ปาน กลาง	3.13	1.29	ปาน กลาง	3.02	.14	ปาน กลาง
15.	การบ้านเป็นงานที่นักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้นควร ใช้เวลาทำวันละไม่เกิน 1 ชั่วโมง และ นักเรียนมัธยมศึกษาตอน ปลาย ควรใช้เวลาไม่ เกินวันละ 2 ชั่วโมง	3.26	1.00	ปาน กลาง	3.13	1.11	ปาน กลาง	3.23	1.03	ปาน กลาง	3.19	.12	ปาน กลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	นิยามของการบ้าน	นักการศึกษา N = 109			ครู N = 375			ผู้ปกครอง N = 345			รวมเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม N = 829		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ
16.	การบ้านเป็นงานที่ นักเรียนได้รับจากครูทุก วิชา	2.50	1.13	ปาน กลาง	2.79	1.13	ปาน กลาง	3.02	1.17	ปาน กลาง	2.85	.14	ปาน กลาง
17.	การบ้านเป็นงานในวิชา หลักที่สำคัญ ๆ เท่านั้น	3.10	1.08	ปาน กลาง	2.81	1.17	ปาน กลาง	3.12	1.19	ปาน กลาง	2.98	.14	ปาน กลาง
	รวม	3.40	.44	ปาน กลาง	3.23	.50	ปาน กลาง	3.42	.49	ปาน กลาง	3.33	.06	ปาน กลาง

ข้อมูลจากตาราง 5 แสดงว่า นิยามของการบ้าน 17 ข้อ ที่ประมวลมานั้น นักการศึกษาเห็นด้วยกับนิยามดังกล่าวทุกข้อ โดยเฉพาะเห็นด้วยอย่างมากกับนิยามที่ว่า การบ้านเป็นส่วนหนึ่งในแผนการสอนของครู เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของนักเรียน เป็นงานที่ทำที่บ้านหรือที่โรงเรียนก็ได้ และการบ้านเป็นงานที่ค้นคว้าเพิ่มเติมจากบทเรียนโดยเรียบเรียงคนเดียวหรือเป็นกลุ่มก็ได้ ส่วนนิยามข้ออื่น ๆ นักการศึกษาเห็นด้วยในระดับปานกลางทั้งสิ้น

ครูเห็นด้วยกับนิยามของการบ้านทั้ง 17 ข้อ โดยเฉพาะเห็นด้วยอย่างมากกับนิยามที่ว่า การบ้าน หมายถึง แบบฝึกหัดท้ายบทหรืองานที่นักเรียนทำไม่สำเร็จในห้องเรียนและการฝึกทักษะในบทเรียนที่เรียนไปแล้ว การบ้านเป็นงานที่นักเรียนได้รับจากครูประจำวิชา เป็นงานที่ค้นคว้าเพิ่มเติมจากบทเรียนโดยเรียบเรียงคนเดียวหรือเป็นกลุ่ม การบ้านเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตนักเรียนและเป็นส่วนหนึ่งในแผนการสอนของครู เป็นงานที่ทำที่บ้านหรือที่โรงเรียนก็ได้ ส่วนนิยามข้ออื่น เห็นด้วยในระดับปานกลาง

ผู้ปกครองเห็นด้วยกับนิยามของการบ้านดังกล่าวทุกข้อ โดยเฉพาะเห็นด้วยอย่างมากกับนิยามที่ว่า การบ้านถือเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของนักเรียน เป็นส่วนหนึ่งในแผนการสอนของครู การบ้านเป็นงานที่นักเรียนได้รับจากครูประจำวิชา เป็นแบบฝึกหัดท้ายบทหรืองานที่นักเรียนทำไม่สำเร็จในห้องเรียนและการฝึกทักษะในบทเรียนที่เรียนไปแล้ว เป็นงานค้นคว้าเพิ่มเติมจากบทเรียนโดยเรียบเรียงคนเดียวหรือเป็นกลุ่ม รวมถึงการเตรียมบทเรียนล่วงหน้าเตรียมตัวสำหรับทดสอบย่อย ๆ และการสอบ ส่วนนิยามข้ออื่นเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

เป็นที่น่าสังเกตว่า นักการศึกษา ครู และผู้ปกครอง เห็นด้วยอย่างมากตรงกันกับนิยามของการบ้านที่ว่า การบ้านเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของนักเรียน และเป็นส่วนหนึ่งในแผนการสอนของครู การบ้านเป็นงานที่ค้นคว้าเพิ่มเติมจากบทเรียน โดยเรียบเรียงคนเดียวหรือเป็นกลุ่มก็ได้ และเป็นงานที่ทำที่บ้านหรือที่โรงเรียนก็ได้ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มแล้วพบว่า ค่าเฉลี่ยในนิยามที่ว่า การบ้านเป็นงานที่ได้รับจากครูประจำวิชาเป็นแบบฝึกหัดท้ายบทหรืองานที่นักเรียนทำไม่สำเร็จในห้องเรียน เป็นการฝึกทักษะในบทเรียนที่เรียนไปแล้ว อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการศึกษา ครู และผู้ปกครองที่มีต่อวัตถุประสงค์ในการ
 ำให้การบ้านในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร จานแนกเป็นรายชื่อ

ข้อที่	วัตถุประสงค์ในการ ำให้การบ้าน	นักการศึกษา N = 109			ครู N = 375			ผู้ปกครอง N = 345			รวมเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม N = 829		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ
18.	การบ้านช่วยให้นักเรียน ฝึกทักษะ ความรู้ ความ เข้าใจ ในบทเรียนที่ เรียนมาแล้ว	3.28	1.20	ปาน กลาง	4.38	.75	มาก	4.23	1.06	มาก	4.17	.13	มาก
19.	การบ้านช่วยลดระยะ เวลาและการะการการสอน ในหลักสูตร	3.27	1.11	ปาน กลาง	3.01	1.07	ปาน กลาง	3.31	1.14	ปาน กลาง	3.23	.13	ปาน กลาง
20.	การบ้านเป็นความ ประสงค์ของผู้ปกครอง	3.60	1.06	ปาน กลาง	3.00	1.13	ปาน กลาง	3.41	1.08	ปาน กลาง	3.25	.13	ปาน กลาง

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	วัตถุประสงค์ในการให้กำรบ้าน	นักการศึกษา N = 109			ครู N = 375			ผู้ปกครอง N = 345			รวมเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม N = 829		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ
21.	การบ้านช่วยให้ครูได้ทำหน้าทเป็นครูที่สอนดี มีความรับผิดชอบ	2.38	1.13	ปาน กลาง	3.08	1.16	ปาน กลาง	3.10	1.14	ปาน กลาง	3.00	.14	ปาน กลาง
22.	การบ้านช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างอิสระ มากเท่าที่ตองการ และค้นพบความถนัดของตนเอง	2.72	1.25	ปาน กลาง	3.73	1.03	มาก	3.49	1.20	ปาน กลาง	3.50	.15	ปาน กลาง
23.	การบ้านสามารถใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลการเรียนรู้	3.76	.93	มาก	3.83	.97	มาก	3.98	.91	มาก	3.88	.11	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	วัตถุประสงค์ในการ ใช้การบ้าน	นักการศึกษา N = 109			ครู N = 375			ผู้ปกครอง N = 345			รวมเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม N = 829		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ
24.	การบ้านช่วยให้นักเรียน เป็นคนขยันหมั่นเพียร มี วินัย และรับผิดชอบ	2.95	1.26	ปาน กลาง	4.11	.94	มาก	4.02	1.08	มาก	3.92	.14	มาก
25.	การบ้านช่วยให้การเรียนรู้ ดีขึ้น	4.08	.89	มาก	4.00	.92	มาก	4.17	.85	มาก	4.08	.11	มาก
	รวม	3.31	.59	ปาน กลาง	3.64	.65	ปาน กลาง	3.71	.57	มาก	3.63	.07	ปาน กลาง

ข้อมูลจากตาราง 6 แสดงว่า วัตถุประสงค์ของการบ้านที่ประมวลมา 8 ข้อนั้น นักการศึกษาเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ดังกล่าวทุกข้อ โดยเห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์ของการบ้านที่ว่า การบ้านช่วยให้การเรียนรู้ดีขึ้นและสามารถใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลการเรียน ส่วนวัตถุประสงค์ข้ออื่นนั้น นักการศึกษาเห็นด้วยในระดับปานกลาง

ครูเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ของการบ้านดังกล่าวทุกข้อ โดยเห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์ของการบ้านที่ว่า การบ้านช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะความรู้ความเข้าใจในบทเรียนที่เรียนมาแล้ว การบ้านช่วยให้นักเรียนเป็นคนขยันหมั่นเพียรมีวินัยและรับผิดชอบ การบ้านช่วยให้การเรียนรู้ดีขึ้น การบ้านสามารถใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลการเรียน และช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างอิสระมากเท่าที่ต้องการ และค้นพบความถนัดของตนเอง ส่วนวัตถุประสงค์ข้ออื่นนั้นครูเห็นด้วยในระดับปานกลาง

ผู้ปกครองเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ของการบ้านดังกล่าวทุกข้อ โดยเห็นด้วยอย่างมากกับวัตถุประสงค์ของการบ้านที่ว่า การบ้านช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะความรู้ความเข้าใจในบทเรียนที่เรียนมาแล้ว การบ้านช่วยให้การเรียนรู้ดีขึ้น ช่วยให้นักเรียนเป็นคนขยันหมั่นเพียรมีวินัยและรับผิดชอบ และการบ้านสามารถใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลการเรียน ส่วนวัตถุประสงค์ข้ออื่นนั้น ผู้ปกครองเห็นด้วยในระดับปานกลาง

เป็นที่น่าสังเกตว่า นักการศึกษา ครู และผู้ปกครอง เห็นด้วยอย่างมากตรงกันว่า การบ้านช่วยให้การเรียนรู้ดีขึ้น และสามารถใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลการเรียนได้ และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวม จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มพบว่า ค่าเฉลี่ยที่ว่า การบ้านช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะ ความรู้ ความเข้าใจในบทเรียนที่เรียนมาแล้ว และช่วยให้นักเรียนเป็นคนขยันหมั่นเพียร มีวินัย และรับผิดชอบ อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษา ครู และผู้ปกครองที่มีต่อการประกอบอาชีพของที่บ้าน
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	ประโยชน์ของการบ้าน	นักการศึกษา N = 109			ครู N = 375			ผู้ปกครอง N = 345			รวมเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม N = 829		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ
26.	การบ้านช่วยให้ครู สอน ได้ดีขึ้น และการสอนครบ หลักสูตร	3.58	.96	ปาน กลาง	3.35	1.04	ปาน กลาง	3.52	.99	ปาน กลาง	3.45	.12	ปาน กลาง
27.	การบ้านช่วยให้ครูปฏิบัติ ตามนโยบายทางวิชาการ ของโรงเรียน	3.72	.91	มาก	3.21	1.00	ปาน กลาง	3.49	.99	ปาน กลาง	3.39	.11	ปาน กลาง
28.	การบ้านช่วยให้ความ สัมพันธ์ของครูกับนักเรียน และผู้ปกครองใกล้ชิดมาก ขึ้น	3.71	.84	มาก	3.34	1.05	ปาน กลาง	3.59	1.07	ปาน กลาง	3.49	.11	ปาน กลาง

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อที่	นักการศึกษา N = 109	ครู N = 375			ผู้ปกครอง N = 345			รวมเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม N = 829		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ
29.	ประโยชน์ของการบ้าน	3.84	1.01	มาก	3.95	.91	มาก	4.17	.08	มาก
30.	การบ้านช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ ผลการเรียน การสอน	3.82	.91	มาก	3.83	1.04	มาก	4.01	.99	มาก
31.	การบ้านช่วยให้ครูรู้จักนักเรียนและช่วยเหลือนักเรียนได้เป็นรายบุคคล การบ้านทำให้ผู้บริหารตอบสนองความต้องการของผู้ปกครอง	3.63	.98	ปานกลาง	2.96	1.06	ปานกลาง	3.28	1.00	ปานกลาง
32.	การบ้านช่วยให้ผู้บริหารกำหนดนโยบายด้านวิชาการของโรงเรียนให้ชัดเจน	3.37	.99	ปานกลาง	2.93	1.08	ปานกลาง	3.24	1.08	ปานกลาง

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อที่	ประชากรศึกษา N = 109	ครู N = 375			ผู้ปกครอง N = 345			รวมเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม N = 829		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ
33. ประโยชน์ของการบ้าน										
34. การบ้านช่วยให้ผู้บริหารรู้จักความสามารถและความรับผิดชอบของครู		2.38	1.14	ปานกลาง	3.05	1.12	ปานกลาง	3.01	.14	ปานกลาง
35. การบ้านช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความชำนาญ และมีผลการเรียนดีขึ้น		3.85	.92	มาก	4.05	.89	มาก	4.07	.11	มาก
36. การบ้านช่วยให้ผู้บริหารรู้จักการกับวิถีชีวิตของตนเองและรับผิดชอบมาก		3.91	.92	มาก	3.95	.92	มาก	4.02	.11	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อที่	ประโยชน์ของบ้าน	นักศึกษา N = 109			ครู N = 375			ผู้ปกครอง N = 345			รวมเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม N = 829		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ
36.	การบ้านช่วยให้นักเรียน ขยันหมั่นเพียร และมี ความเชื่อมั่นในตนเอง	3.12	1.09	ปาน กลาง	3.99	.91	มาก	3.86	1.01	มาก	3.82	.13	มาก
37.	การบ้านช่วยลดภาระการ ดูแลอบรมวินัย และลด ความขัดแย้งในครอบครัว	2.77	1.08	ปาน กลาง	2.98	1.09	ปาน กลาง	2.93	1.06	ปาน กลาง	2.93	.13	ปาน กลาง

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อที่	ประโยชน์ของการบ้าน	นักศึกษา N = 109			ครู N = 375			ผู้ปกครอง N = 345			รวมเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม N = 829		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ
38.	การบ้านช่วยให้เด็กเรียน ใช้เวลาเล่าเรียนที่บ้าน ไม่เที่ยวเตร่ ประพฤติ เสียหยา	3.24	.93	ปาน กลาง	3.65	1.06	ปาน กลาง	3.69	1.01	มาก	3.61	.12	ปาน กลาง
	รวม	3.46	.59	ปาน กลาง	3.48	.72	ปาน กลาง	3.64	.58	ปาน กลาง	3.54	.07	ปาน กลาง

ข้อมูลจากตาราง 7 แสดงว่าประโยชน์ของการบ้าน 13 ข้อที่ประมวลมานั้น นักการศึกษาเห็นด้วยกับประโยชน์ของการบ้านทุกข้อ โดยเฉพาะเห็นด้วยอย่างมาก กับ ประโยชน์ของการบ้านที่ว่า การบ้านช่วยให้นักเรียนรู้จักจัดการกับวิถีชีวิตของตนเอง และ รับผิดชอบมากขึ้น ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความชำนาญ และมีผลการเรียนดีขึ้น ช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพการเรียนการสอน ช่วยให้ครูรู้จักนักเรียนและช่วยเหลือนักเรียนได้เป็นรายบุคคล ช่วยให้คุณปฏิบัติตามนโยบายทางวิชาการของโรงเรียนและช่วยให้ความสัมพันธ์ของครูกับ นักเรียน และผู้ปกครองใกล้ชิดมากขึ้น ส่วนประโยชน์ของการบ้านข้ออื่น ๆ นักการศึกษา เห็นด้วยในระดับปานกลาง

ครูเห็นด้วยกับประโยชน์ของการบ้านทุกข้อ โดยเฉพาะเห็นด้วยอย่างมากกับประโยชน์ ของการบ้านที่ว่า การบ้านช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความชำนาญและผลการเรียนดีขึ้น ช่วยให้นักเรียนขยันหมั่นเพียรมีความเชื่อมั่นในตนเอง ช่วยให้นักเรียนรู้จักจัดการกับวิถีชีวิตของตนเอง และรับผิดชอบมากขึ้น ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน และช่วยให้ครูรู้จักนักเรียน ช่วยเหลือนักเรียนได้เป็นรายบุคคล ส่วนประโยชน์ของการบ้านข้ออื่น ครูเห็นด้วยอยู่ในระดับ ปานกลาง

ผู้ปกครองเห็นด้วยกับประโยชน์ของการบ้านทุกข้อ โดยเฉพาะเห็นด้วยอย่างมากกับ ประโยชน์ของการบ้านที่ว่า การบ้านช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน ช่วยให้นักเรียน มีความรู้ความชำนาญและมีผลการเรียนดีขึ้น ช่วยให้นักเรียนรู้จักจัดการกับวิถีชีวิตของตนเอง และรับผิดชอบมากขึ้น ช่วยให้คุณรู้จักนักเรียนและช่วยเหลือนักเรียนได้เป็นรายบุคคล ช่วยให้นักเรียนขยันหมั่นเพียรมีความเชื่อมั่นในตนเอง และช่วยให้นักเรียนใช้เวลาเล่าเรียนที่บ้าน ไม่เที่ยวเตร่ประพฤติดีเสียหาย ส่วนประโยชน์ของการบ้านข้ออื่น ผู้ปกครองเห็นด้วยอยู่ในระดับ ปานกลาง

เป็นที่น่าสังเกตว่า นักการศึกษา ครู และผู้ปกครองเห็นด้วยอย่างมากตรงกันว่า ประโยชน์ของการบ้าน ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความชำนาญ มีผลการเรียนดีขึ้น การบ้าน ช่วยให้นักเรียนรู้จักจัดการกับวิถีชีวิตของตนเอง และรับผิดชอบมากขึ้น ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ การเรียนการสอน และช่วยให้ครูรู้จักนักเรียน ช่วยเหลือนักเรียนได้เป็นรายบุคคล เมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ยรวมจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มแล้วพบว่า การบ้านช่วยให้นักเรียนขยันหมั่นเพียร และมีความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับทัศนคติของนักการศึกษา ครู และผู้ปกครองที่มีต่อวิธีการเพิ่มพูนสมรรถนะในการให้กำรบ้านในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร จานแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	วิธีการที่เพิ่มพูนสมรรถนะในการให้กำรบ้าน	นักการศึกษา N = 109			ครู N = 375			ผู้ปกครอง N = 345			รวมเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม N = 829		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
39.	ครูควรให้การบ้านทุกครั้งที่สอนจบเนื้อหาหรือจบบทเรียน	3.06	.96	ปานกลาง	3.40	1.03	ปานกลาง	3.54	1.06	ปานกลาง	3.41	.12	ปานกลาง
40.	ครูควรให้การบ้านเฉพาะบทเรียนที่สำคัญ และเกิดประโยชน์จริง	3.31	1.04	ปานกลาง	3.46	1.13	ปานกลาง	3.58	1.18	ปานกลาง	3.49	.13	ปานกลาง
41.	ครูควรให้การบ้านโดยพิจารณาตามความสามารถ ความต้องการ ความจำเป็นของแต่ละคน	3.91	.84	มาก	3.33	1.12	ปานกลาง	3.23	1.22	ปานกลาง	3.36	.12	ปานกลาง

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	วิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้าน	นักศึกษา N = 109			ครู N = 375			ผู้ปกครอง N = 345			รวมเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม N = 829		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ
42.	การให้การบ้านควรให้ ความสำคัญกับการฝึก ทักษะเป็นรายบุคคล	3.93	.87	มาก	3.50	.98	ปาน กลาง	3.42	1.10	ปาน กลาง	3.52	.11	ปาน กลาง
43.	การให้การบ้าน ควรให้ ความสำคัญกับการแลก เปลี่ยนความคิดและช่วย เหลือในกลุ่มนักเรียน	3.16	1.11	ปาน กลาง	3.72	.89	มาก	3.67	1.00	ปาน กลาง	3.63	.13	ปาน กลาง

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	วิธีการที่เหมาะสม ในการให้ที่บ้าน	นักศึกษา N = 109			ครู N = 375			ผู้ปกครอง N = 345			รวมเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม N = 829		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ
44.	การให้ที่บ้าน ควรให้ ความสัมพันธ์กับผลงาน สร้างสรรค์ ประยุกต์ ความรู้ไปใช้แก้ปัญหา	3.61	1.00	ปาน กลาง	3.87	.90	มาก	3.93	.93	มาก	3.86	.12	มาก
45.	การให้ที่บ้านควรให้ ความสัมพันธ์กับความถนัด และความสนใจของ นักเรียน	3.34	1.08	ปาน กลาง	3.57	1.04	ปาน กลาง	3.56	1.06	ปาน กลาง	3.54	.13	ปาน กลาง
46.	ครูควรกำหนดเวลาส่ง การบ้านให้ชัดเจนทุกครั้ง	3.30	1.23	ปาน กลาง	4.19	.88	มาก	4.04	1.07	มาก	4.01	.14	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	วิธีการที่เหมาะสมในการให้บริการบ้าน	นักศึกษา N = 109			ครู N = 375			ผู้ปกครอง N = 345			รวมเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม N = 829		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
47.	คุณครูระบุให้ชัดเจนว่านักเรียนต้องส่งการบ้านกับครูหรือตัวแทนเข้าส่งก็ได้	2.72	1.21	ปานกลาง	4.06	.92	มาก	3.72	1.20	มาก	3.74	.14	มาก
48.	คุณครูให้นักเรียนลงชื่อเกี่ยวกับการส่งทุกครั้ง	3.50	1.11	ปานกลาง	3.50	1.15	ปานกลาง	3.71	1.10	มาก	3.59	.14	ปานกลาง
	รวม	3.38	.62	ปานกลาง	3.66	.57	ปานกลาง	3.64	.55	ปานกลาง	3.61	.07	ปานกลาง

ข้อมูลจากตาราง 8 แสดงว่า วิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้านที่ประมวลมา 10 ข้อนี้ นักการศึกษา เห็นด้วยทุกข้อ โดยเห็นด้วยอย่างมากกับการให้การบ้านว่าควรให้ความสำคัญกับการฝึกทักษะเป็นรายบุคคล และให้การบ้านโดยพิจารณาตามความสามารถ ความต้องการและความจำเป็น ส่วนวิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้านข้ออื่นนั้น นักการศึกษา เห็นด้วยในระดับปานกลาง

ครูเห็นด้วยกับวิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้านทุกข้อ โดยเห็นด้วยอย่างมากกับการที่ครูควรกำหนดเวลาส่งการบ้านให้ชัดเจนทุกครั้ง ครูควรระบุให้ชัดเจนว่า นักเรียนต้องส่งการบ้านกับครูหรือตัวแทนส่งก็ได้ การให้การบ้านควรให้ความสำคัญกับผลงานสร้างสรรค์ ประยุกต์ความรู้ไปใช้แก้ปัญหาและควรให้ความสำคัญกับการแลกเปลี่ยนความคิดและช่วยเหลือกันในกลุ่มนักเรียน ส่วนวิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้านข้ออื่นนั้น ครูเห็นด้วยในระดับปานกลาง

ผู้ปกครองเห็นด้วยกับวิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้านทุกข้อ โดยเห็นด้วยอย่างมากกับการที่ครูควรกำหนดเวลาส่งการบ้านให้ชัดเจนทุกครั้ง การบ้านควรให้ความสำคัญกับผลงานสร้างสรรค์ประยุกต์ความรู้ไปใช้แก้ปัญหา ครูควรระบุให้ชัดเจนว่านักเรียนต้องส่งการบ้านกับครูหรือตัวแทนส่งก็ได้ และครูควรให้นักเรียนลงชื่อเกี่ยวกับการส่งทุกครั้ง ส่วนวิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้านข้ออื่นนั้น ผู้ปกครองเห็นด้วยในระดับปานกลาง

เป็นที่น่าสังเกตว่า นักการศึกษา ครู และผู้ปกครอง เห็นด้วยอย่างมากตรงกันว่า วิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้าน ครูควรกำหนดส่งการบ้านให้ชัดเจนทุกครั้ง การให้การบ้านควรให้ความสำคัญกับผลงานสร้างสรรค์ ประยุกต์ความรู้ไปใช้แก้ปัญหา และควรระบุให้ชัดเจนว่านักเรียนต้องส่งการบ้านกับครู หรือตัวแทนส่งก็ได้ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มแล้วพบว่า วิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้าน ครูควรกำหนดส่งการบ้านให้ชัดเจนทุกครั้ง การให้การบ้านควรให้ความสำคัญกับผลงานสร้างสรรค์ ประยุกต์ความรู้ไปใช้แก้ปัญหา และควรระบุให้ชัดเจนว่านักเรียนต้องส่งการบ้านกับครู หรือตัวแทนส่ง ซึ่งอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการศึกษา การให้คะแนนของการศึกษา ครู และผู้ปกครองที่มีต่อวิธีการประเมินผล การบ้านในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร จานแนเป็นรายข้อ

ข้อที่	วิธีการประเมินผล การบ้าน	นักศึกษา N = 109			ครู N = 375			ผู้ปกครอง N = 345			รวมเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม N = 829		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ
49.	ครูควรเป็นผู้ตรวจการบ้านเท่านั้น	2.88	1.22	ปาน กลาง	3.58	1.12	ปาน กลาง	3.72	1.16	มาก	3.55	.14	ปาน กลาง
50.	การตรวจการบ้านอาจให้นักเรียนช่วยตรวจก็ได้	2.66	1.20	ปาน กลาง	3.14	1.20	ปาน กลาง	2.92	1.20	ปาน กลาง	2.99	.15	ปาน กลาง
51.	นักเรียนสามารถตรวจการบ้านของตนเองได้โดยไม่ต้องส่งครู	4.03	1.04	มาก	2.57	1.23	ปาน กลาง	2.70	1.37	ปาน กลาง	2.82	.14	ปาน กลาง
52.	การตรวจการบ้านครูควรให้เป็นคะแนนทุกครั้ง	2.75	1.07	ปาน กลาง	3.14	1.14	ปาน กลาง	3.30	1.12	ปาน กลาง	3.16	.13	ปาน กลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	วิธีการประเมินผล การบ้าน	นักศึกษา N = 109			ครู N = 375			ผู้ปกครอง N = 345			รวมเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม N = 829		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ
53.	ครูควรให้คำอธิบายชี้แจง โดยการเขียนหรือด้วย วาจาในกรณีที่มีการบ้าน บกพร่อง ๓	3.24	1.22	ปาน กลาง	4.23	.81	มาก	4.21	.99	มาก	4.09	.14	มาก
54.	ครูควรตรวจการบ้านเพื่อ ตรวจสอบความเข้าใจ ความรู้และทักษะในวิชา ที่เรียนมา	3.81	.94	มาก	4.18	.81	มาก	4.28	.80	มาก	4.17	.11	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	วิธีการประเมินผล การบ้าน	นักศึกษา N = 109			ครู N = 375			ผู้ปกครอง N = 345			รวมเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม N = 829		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ
55.	ครูตรวจการบ้านเพื่อดู ความก้าวหน้า ความรับ ผิดชอบ ความถนัด ความ สนใจของนักเรียน เพื่อ ปรับปรุงการเรียนของ นักเรียน	3.67	1.03	ปาน กลาง	4.22	.86	มาก	4.20	.92	มาก	4.14	.12	มาก
56.	ผลการทำการบ้านควรรณา ไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการ ประเมินผลการเรียน ประจำวิชา	4.14	.82	มาก	3.87	.92	มาก	4.04	.94	มาก	3.98	.10	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	วิธีการประเมินผล การบ้าน	นักศึกษา N = 109			ครู N = 375			ผู้ปกครอง N = 345			รวมเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม N = 829		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ
57.	การตรวจการบ้านช่วยให้ ครูมองเห็นความจำเป็น ในการปรับปรุงวิธีการ สอนของครู	3.58	1.15	ปาน กลาง	3.99	.89	มาก	4.01	.97	มาก	3.94	.13	มาก
58.	ผลการตรวจการบ้านควร นำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งใน การรายงานผลการเรียน ให้ผู้ปกครองทราบ	3.96	.94	มาก	3.83	.96	มาก	3.99	.97	มาก	3.91	.12	มาก
	รวม	3.47	.55	ปาน กลาง	3.68	.51	มาก	3.74	.48	มาก	3.66	.06	ปาน กลาง

ข้อมูลจากตาราง 9 แสดงว่า วิธีการประเมินผลการบ้านที่ประมวลมา 10 ข้อนั้น นักการศึกษามีความเห็นด้วยกับวิธีการประเมินผลการบ้านทุกข้อ โดยเฉพาะเห็นด้วยอย่างมากกับการนำผลการตรวจการบ้านไปใช้ในการประเมินผลการเรียนประจำวิชา นักเรียนสามารถตรวจการบ้านของตนเองได้โดยไม่ต้องส่งครู ผลการตรวจการบ้านควรนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการรายงานผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบและครูควรตรวจการบ้านเพื่อตรวจสอบความเข้าใจความรู้และทักษะในวิชาที่เรียนมา ส่วนการประเมินผลการบ้านข้ออื่น ๆ นั้น นักการศึกษาเห็นด้วยในระดับปานกลาง

ครูมีความเห็นด้วยกับวิธีการประเมินผลการบ้านทุกข้อ โดยเฉพาะเห็นด้วยอย่างมากกับวิธีการที่ครูควรให้คำอธิบายชี้แจงโดยการเขียนหรือด้วยวาจา ในกรณีที่การบ้านบกพร่อง ครูตรวจการบ้านเพื่อดูความก้าวหน้า ความรับผิดชอบ ความถนัด ความสนใจของนักเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนของนักเรียน ครูควรตรวจสอบการบ้านเพื่อตรวจสอบความเข้าใจความรู้และทักษะในวิชาที่เรียนมา การตรวจการบ้านช่วยให้ครูมองเห็นความจำเป็นในการปรับปรุงวิธีการสอนของครู ผลการทำการบ้านควรนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลการเรียนประจำวิชา และผลการตรวจการบ้านควรนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลการเรียนประจำวิชา และผลการตรวจการบ้านควรนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการรายงานผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ ส่วนวิธีการประเมินผลการบ้านข้ออื่นนั้น ครูเห็นด้วยในระดับปานกลาง

ผู้ปกครองมีความเห็นด้วยกับวิธีการประเมินผลการบ้านทุกข้อ โดยเฉพาะเห็นด้วยอย่างมากกับวิธีการที่ครูควรตรวจการบ้านเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ ความรู้และทักษะในวิชาที่เรียนมา ครูควรให้คำอธิบายชี้แจงโดยการเขียนหรือด้วยวาจา ในกรณีที่การบ้านบกพร่อง ครูควรตรวจการบ้านเพื่อดูความก้าวหน้า ความรับผิดชอบ ความถนัด ความสนใจของนักเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนของนักเรียน ผลการทำการบ้านควรนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลการเรียนประจำวิชา การตรวจการบ้านช่วยให้ครูมองเห็นความจำเป็นในการปรับปรุงวิธีการสอนของครู ผลการตรวจการบ้านควรนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการรายงานผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ ส่วนวิธีการประเมินผลข้ออื่นนั้น ผู้ปกครองเห็นด้วยในระดับปานกลาง

เป็นที่น่าสังเกตว่า นักการศึกษา ครู และผู้ปกครอง เห็นด้วยอย่างมากตรงกันกับวิธีการประเมินผลการทำงานที่ว่า ครูควรตรวจการบ้านเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ ความรู้ และทักษะในวิชาที่เรียนมา ผลการทำการบ้านควรนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผล การเรียนประจำวิชา และผลการตรวจการบ้าน ควรนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการรายงานผล การเรียนให้ผู้ปกครองทราบ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มแล้วพบว่า ครูตรวจการบ้านเพื่อดูความก้าวหน้า ความรับผิดชอบ ความถนัด ความสนใจของนักเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนของนักเรียน และครูควรให้คำอธิบาย ชี้แจง โดยการเขียนหรือด้วยวาจา ในกรณีที่การบ้านของนักเรียนบกพร่อง นอกจากนี้การตรวจการบ้านช่วยให้ครูมองเห็นความ จำเป็นในการปรับปรุงวิธีการสอนของครู อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ตอนที่ 3 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อศึกษาทัศนะของนักเรียนที่มีต่อการบ้านใน โรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จานแนกเป็น รายข้อ รายด้าน และโดยรวมทุกด้าน ปรากฏผล ดังตาราง 10 - 15

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการบ้าน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน

ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อ การบ้านในโรงเรียน มัธยมศึกษา กรุงเทพฯ	นักเรียนชั้น ม.2 N = 189		นักเรียนชั้น ม.5 N = 190		รวมเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม N = 379	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ความสำคัญและ ประโยชน์ของการบ้าน	2.98	.37	3.02	.43	3.00	.04
2. ปริมาณของการบ้าน	2.89	.46	2.89	.47	2.89	.05
3. บัณฑิตในการทำ การบ้าน	2.97	.41	2.95	.49	2.96	.05
4. การใช้เวลาในการ ทำการบ้าน	2.86	.49	3.05	.57	2.95	.05
5. การตรวจการบ้าน	2.83	.43	2.99	.55	2.91	.05
รวม	2.93	.28	2.98	.35	2.95	.03

ข้อมูลจากตาราง 10 แสดงว่า นักเรียนทั้งระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 5 มีความเห็นด้วยกับความสำเร็จและประโยชน์ของการบ้าน ปริมาณการบ้าน ปัญหาในการทำ การบ้าน การใช้เวลาในการทำ การบ้าน และการตรวจการบ้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนทั้งสองระดับชั้นมีความเห็นด้วยกับการบ้านทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง และโดยรวมเฉลี่ยทั้งสองกลุ่มมีความเห็นตรงกันมากกว่าด้านอื่น ๆ เล็กน้อย คือ ด้านความสำเร็จและประโยชน์ของการบ้าน

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียน ที่มีต่อความสำคัญและประโยชน์ของการบ้าน
ในโรงเรียนมัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	ความสำคัญ ของการบ้าน	นักเรียนชั้น ม.2 N = 189		แปลความ	นักเรียนชั้น ม.5 N = 190		แปลความ	รวมเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม N = 379		แปลความ
		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
1.	ข้าพเจ้าเชื่อว่าการบ้าน เป็นกิจกรรมที่จำเป็น สำหรับนักเรียน	2.77	.84	ปานกลาง	2.83	1.14	ปานกลาง	2.81	.10	ปานกลาง
2.	การบ้านมีความสำคัญต่อ การเรียนรู้ในหลายวิชา	2.95	.95	ปานกลาง	2.83	.96	ปานกลาง	2.91	.10	ปานกลาง
3.	การบ้านทำให้ข้าพเจ้า ได้ฝึกฝนทักษะและประยุกต์ ความรู้ตามสถานการณ์ ต่าง ๆ	2.77	.95	ปานกลาง	2.82	.94	ปานกลาง	2.79	.09	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	ความสำคัญ ของการบ้าน	นักเรียนชั้น ม.2 N = 189		นักเรียนชั้น ม.5 N = 190		รวมเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม N = 379	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
4.	ถ้าครูไม่ให้การบ้าน ข้าพเจ้าอาจจะไม่ได้ฝึก ทักษะหรือทบทวนแบบฝึกหัด เหล่านี้ด้วยตนเอง	2.91	.88	2.93	.93	2.92	.09
5.	การบ้านช่วยให้ข้าพเจ้า สนุกกับการเรียนมีความ ตั้งใจเรียนมากขึ้น	3.09	1.04	2.96	1.21	3.03	.11

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	ความสำคัญ ของการบ้าน	นักเรียนชั้น ม.2 N = 189		นักเรียนชั้น ม.5 N = 190		รวมเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม N = 379	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
6.	ข้าพเจ้าเชื่อว่าปัญหา นักเรียนเกรง แก้อะไรได้ ด้วยการบ้าน	2.76	.91	2.79	1.01	2.77	.10
7.	การบ้านทำให้ข้าพเจ้ามี ความรู้ความเข้าใจใน บทเรียน และมีความ ชำนาญมากขึ้น	2.79	1.33	3.26	1.25	3.01	.13
8.	การบ้านทำให้ข้าพเจ้ามี ความพร้อมในการเรียน ต่อไปมากขึ้น	3.14	1.54	3.25	1.33	3.19	.14

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	ความสำคัญ ของการบ้าน	นักเรียนชั้น ม.2 N = 189		แปลความ	นักเรียนชั้น ม.5 N = 190		แปลความ	รวมเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม N = 379		แปลความ
		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
9.	การบ้านช่วยให้ข้าพเจ้าทำ การสอบได้ดีขึ้น และให้ ผลการเรียนโดยรวมดีขึ้น	2.93	.88	ปานกลาง	2.93	.99	ปานกลาง	2.94	.09	ปานกลาง
10.	การบ้านทำให้ข้าพเจ้าได้ เรียนรู้วิธีการเรียน หลาย ๆ อย่าง	3.01	1.38	ปานกลาง	3.01	1.25	ปานกลาง	3.01	.13	ปานกลาง
11.	การบ้านทำให้ข้าพเจ้ามี วินัย และความรับผิดชอบ มากขึ้น	3.14	1.14	ปานกลาง	3.24	1.18	ปานกลาง	3.19	.12	ปานกลาง
12.	การบ้านทำให้ครูรู้จัก ข้าพเจ้าดีขึ้น	3.00	1.33	ปานกลาง	3.15	1.33	ปานกลาง	3.07	.13	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	ความสำคัญ ของการบ้าน	นักเรียนชั้น ม.2 N = 189		แปลความ	นักเรียนชั้น ม.5 N = 190		แปลความ	รวมเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม N = 379		แปลความ
		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
13.	การบ้านทำให้ผู้ปกครอง ไม่ม่วุ่นวายกับข้าพเจ้า และลดภาระงานในบ้าน	2.99	1.28	ปานกลาง	3.04	1.36	ปานกลาง	3.01	.13	ปานกลาง
14.	การบ้านช่วยให้สัมพันธ์ ภาพระหว่างข้าพเจ้ากับ เพื่อน ๆ ดีขึ้น	3.25	1.19	ปานกลาง	3.08	1.11	ปานกลาง	3.17	.12	ปานกลาง
15.	การบ้านช่วยให้ข้าพเจ้า เรียนรู้ การใช้เวลา อย่างมีประสิทธิภาพ	3.29	1.08	ปานกลาง	3.11	1.05	ปานกลาง	3.20	.11	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	ความสำคัญ ของการบ้าน	นักเรียนชั้น ม.2 N = 189		นักเรียนชั้น ม.5 N = 190		รวมเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม N = 379	
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
16.	การบ้านทำให้ข้าพเจ้ารู้ รู้สึกสนุก และเพลิดเพลิน กับการเรียน	2.98	1.20	3.13	1.38	3.05	.13
	รวม	2.98	.37	3.02	.43	3.00	.04

ข้อมูลจากตาราง 11 แสดงว่า ความสำคัญและประโยชน์ของการบ้าน 16 ข้อที่ประมวลมานั้นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 5 มีความเห็นด้วยในระดับปานกลางทุกข้อ ประเด็นที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความเห็นด้วยสูงกว่าข้ออื่น ๆ เล็กน้อยได้แก่ ความสำคัญและประโยชน์ของการบ้านช่วยให้นักเรียนเรียนรู้การใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ๆ ด้วย การบ้านทำให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียนต่อไปมากขึ้น และทำให้นักเรียนมีวินัย ความรับผิดชอบมากขึ้นส่วนความสำคัญและประโยชน์ของการบ้านข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ประเด็นที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความเห็นด้วยสูงกว่าข้ออื่น ๆ เล็กน้อยได้แก่ การบ้านทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนและมีความชำนาญมากขึ้น การบ้านทำให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียนต่อไปมากขึ้น การบ้านทำให้นักเรียนมีวินัยและความรับผิดชอบมากขึ้น และทำให้ครูรู้จักนักเรียนดีขึ้น นักเรียนเห็นด้วยมากกว่าข้ออื่น ๆ เล็กน้อยแต่ก็อยู่ในระดับปานกลาง

เป็นที่น่าสังเกตว่า ค่าเฉลี่ยความเห็นด้วยกับความสำคัญและประโยชน์ของการบ้านของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีแนวโน้มสูงกว่าค่าเฉลี่ยความเห็นด้วยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่น ๆ ได้แก่ การบ้านช่วยให้นักเรียนใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพและช่วยให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียนต่อไปมากขึ้น ทำให้มีวินัยและความรับผิดชอบมากขึ้น ช่วยให้มีสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ๆ ด้วย ทำให้ครูรู้จักนักเรียนดีขึ้น และทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกเพลิดเพลินกับการเรียน

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการบ้านนักเรียน ที่สอนปริมาณของการบ้านในโรงเรียนมัธยมศึกษา
กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	ปริมาณการบ้าน	นักเรียนชั้น ม.2 N = 189		นักเรียนชั้น ม.5 N = 190		รวมเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม N = 379	
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
17.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการบ้าน ได้การบ้านแต่ละวันมาก เกินไป	2.90	.92	2.91	1.32	2.90	.12
18.	ข้าพเจ้าคิดว่าครูควรให้ การบ้านในวันเรียนและ งดในวันหยุดเพื่อให้ ข้าพเจ้ามีเวลาเพื่อ กิจกรรมอื่นบ้าง	2.83	.78	2.85	.89	2.84	.08

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ปริมาณการบ้าน	นักเรียนชั้น ม.2 N = 189		นักเรียนชั้น ม.5 N = 190		รวมเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม N = 379	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
19.	ข้าพเจ้าคิดว่าครูควรให้การบ้านในวันหยุดมากกว่าวันธรรมดา	2.74	.79	2.87	.81	2.80	.08
20.	ข้าพเจ้าคิดว่าปริมาณการบ้านควรขึ้นอยู่กับความสำคัญของเนื้อหาและความสนใจใคร่รู้ของนักเรียน	3.11	.98	3.05	1.09	3.08	.10
21.	ครูควรให้สิทธิให้นักเรียนในการเลือกทำการบ้าน	3.10	1.08	3.03	1.06	3.07	.11

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ปริมาณการบ้าน	นักเรียนชั้น ม.2 N = 189		นักเรียนชั้น ม.5 N = 190		รวมเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม N = 379	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
							แปลความ
22.	ครูทักวิชาควรมีการ ประสานงานให้การบ้าน เพื่อมิให้ปริมาณการบ้าน แต่ละวันมากเกินไป	2.77	.76	2.76	.79	2.77	.08
							ปานกลาง
23.	ถ้าข้าพเจ้ามีการบ้านน้อย กว่านี้ ข้าพเจ้าจะมี ความสุขขึ้น	2.77	.83	2.73	.96	2.75	.09
							ปานกลาง
	รวม	2.89	.46	2.89	.47	2.89	.05
							ปานกลาง

ข้อมูลจากตาราง 12 แสดงว่า ปริมาณการให้การบ้านซึ่งประมวลมา 7 ข้อนั้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 5 ต่างมีความเห็นด้วยในระดับปานกลางทั้งสิ้น โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 5 ต่างก็เห็นตรงกันว่าปริมาณการบ้านที่ควรได้รับจะขึ้นอยู่กับความสำคัญของเนื้อหาและความสนใจใคร่รู้ของนักเรียน ครูควรให้สิทธินักเรียนในการเลือกทำการบ้าน และนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม รู้สึกว่าได้การบ้านแต่ละวันมากเกินไปซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงเป็น 3 ลำดับต้น ๆ แต่ก็อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 ประเด็น

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่น ๆ เล็กน้อย ได้แก่ นักเรียนคิดว่าปริมาณการบ้านขึ้นอยู่กับความสำคัญของเนื้อหาและความสนใจใคร่รู้ของนักเรียน และครู ควรให้สิทธินักเรียนในการเลือกทำการบ้าน

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียน ที่มีปัญหาในการทำการบ้านใน
โรงเรียนมัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	ปัญหาในการทำการบ้าน	นักเรียนชั้น ม.2 N = 189		แปลความ	นักเรียนชั้น ม.5 N = 190		แปลความ	รวมเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม N = 379		แปลความ
		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
24.	การบ้านทำให้ข้าพเจ้ารู้สึก วิตกกังวล และเบื่อการ เรียน	3.13	1.18	ปานกลาง	3.05	1.13	ปานกลาง	3.09	.12	ปานกลาง
25.	การบ้านทำให้ข้าพเจ้าไม่มี เวลาทำกิจกรรมที่ถนัด และอยากทำ	3.00	1.21	ปานกลาง	2.96	1.26	ปานกลาง	2.98	.12	ปานกลาง
26.	การบ้านทำให้ข้าพเจ้ามี เวลาพักผ่อนน้อย จนบาง ครั้งเสียสุขภาพ	3.14	1.04	ปานกลาง	2.99	1.42	ปานกลาง	3.07	.13	ปานกลาง

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาในการทำการบ้าน	นักเรียนชั้น ม.2 N = 189		นักเรียนชั้น ม.5 N = 190		รวมเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม N = 379	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
27.	บางครั้งข้าพเจ้าได้การบ้านที่ยากเกินความสามารถของข้าพเจ้า	2.75	.74	2.74	.86	2.75	.08
28.	บางครั้งครูให้โจทย์การบ้านผิด ๆ ซึ่งไม่สามารถทำได้และเสียเวลามาก	2.77	.70	2.74	.86	2.76	.08
29.	การบ้านทำให้ข้าพเจ้าและครอบครัวใช้จ่ายมากเกินไปจนเกินไป	2.80	.78	2.91	1.07	2.85	.90

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาในการทำการบ้าน	นักเรียนชั้น ม.2 N = 189		นักเรียนชั้น ม.5 N = 190		รวมเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม N = 379	
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
30.	เมื่อมีปัญหาก็อยู่กับบ้าน ผู้ปกครองของข้าพเจ้าสามารถช่วยได้	3.15	1.26	3.22	1.32	3.18	.13
31.	บางครั้งข้าพเจ้าอยากหนีเรียน หรือไม่ยอมมาโรงเรียน เพราะทำการบ้านไม่เสร็จ	2.95	.98	2.94	1.19	2.95	.11
32.	การบ้านทำให้ข้าพเจ้าต้องพึ่งพาหรือรบกวนคนอื่นมากเกินไป	2.97	1.07	2.95	1.17	2.96	.11

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาในการทำ การบ้าน	นักเรียนชั้น ม.2 N = 189		นักเรียนชั้น ม.5 N = 190		รวมเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม N = 379	
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
33.	บางครั้งข้าพเจ้าได้การ บ้านที่ไม่เป็นประโยชน์ ต่อการเรียนรู้ของข้าพเจ้า	3.03	1.32	2.99	1.14	3.01	.12
34.	บางครั้งการบ้านที่ข้าพเจ้า ได้รับไม่สัมพันธ์กับเนื้อหา บทเรียนที่เรียน	3.01	.08	3.01	1.12	3.01	.10
	รวม	2.97	.41	2.95	.49	2.96	.05

ข้อมูลจากตาราง 13 แสดงว่า ปัญหาในการทำการบ้านที่ประมวลมา 11 ข้อนั้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 5 มีความเห็นด้วยทุกข้อ โดยเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เห็นด้วยว่าเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการบ้าน ผู้ปกครองช่วยได้และพบว่าบางครั้งครูให้โจทย์การบ้านผิด ๆ ซึ่งทำให้เสียเวลามาก และการบ้านทำให้วิตกกังวลและเบื่อการเรียน ซึ่งทั้ง 3 ข้อนี้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าปัญหาอื่น ๆ เล็กน้อยแต่ก็อยู่ในระดับปานกลาง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เห็นด้วยว่า เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการบ้านผู้ปกครองช่วยได้ การบ้านทำให้รู้สึกวิตกกังวลและเบื่อการเรียน การบ้านไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาบทเรียนที่เรียน ซึ่งทั้ง 3 ข้อนี้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าปัญหาอื่น ๆ เล็กน้อยแต่ก็อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่น ๆ เล็กน้อย ได้แก่ เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการบ้าน ผู้ปกครองของนักเรียนสามารถช่วยได้ การบ้านทำให้นักเรียนรู้สึกวิตกกังวล และเบื่อการเรียน ทำให้นักเรียนมีเวลาพักผ่อนน้อย จนบางครั้งเสียสุขภาพ บางครั้งนักเรียนได้การบ้านที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียน และไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาบทเรียนที่เรียน

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียน ที่มื่อต่อการใช้เวลาในการทำการบ้านในโรงเรียน
มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	การใช้เวลาในการทำการบ้าน	นักเรียนชั้น ม.2 N = 189		นักเรียนชั้น ม.5 N = 190		รวมเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม N = 379	
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
35.	ข้าพเจ้าใช้เวลาทำการบ้านวันละไม่ต่ำกว่า 2 ชั่วโมง และต้องทำการบ้านในวันหยุดสุดสัปดาห์ด้วย	2.83	.81	2.97	.93	2.90	.09
36.	ข้าพเจ้าใช้เวลาทำการบ้านทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน	3.03	.98	3.08	1.10	3.05	.10

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	การใช้เวลาใน การทำงานบ้าน	นักเรียนชั้น ม.2 N = 189		นักเรียนชั้น ม.5 N = 190		รวมเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม N = 379	
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
37.	ข้าพเจ้าใช้เวลาทำการ บ้านมากกว่าเวลาที่ใช้ ทำกิจกรรมอื่น	2.61	.75	3.01	1.03	2.80	.90
38.	ข้าพเจ้าจะทำการบ้าน จนกว่าการบ้านเสร็จ แม้บางครั้งจะกระทบต่อ เวลาพักผ่อนบ้างก็ตาม	2.80	.82	3.14	1.18	2.96	.10

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	การใช้เวลาใน การทำงานบ้าน	นักเรียนชั้น ม.2 N = 189		นักเรียนชั้น ม.5 N = 190		รวมเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม N = 379	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
39.	ข้าพเจ้าคิดว่าเวลาที่เสีย ไปกับการทำงานบ้านเป็น การสูญเสียที่คุ้มค่า	3.03	.94	3.04	1.10	3.03	.10
	รวม	2.86	.49	3.05	.57	2.95	.05

ข้อมูลจากตาราง 14 แสดงว่า การใช้เวลาในการทำการบ้านที่ประมาณมา 5 ข้อนั้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาทั้งปีที่ 2 และปีที่ 5 ต่างก็เห็นด้วยในระดับปานกลางทั้งสิ้น

โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เห็นด้วยว่าเวลาที่เสียไปกับการทำการบ้านเป็นการสูญเสียที่มีคุณค่า และนักเรียนใช้เวลาทำการบ้านทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนวันละไม่ต่ำกว่า 2 ชั่วโมงซึ่งทั้ง 3 ข้อมีความเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่น ๆ เล็กน้อย แต่ก็อยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เห็นด้วยว่านักเรียนจะทำการบ้านจนกว่าการบ้านเสร็จ แม้จะกระทบต่อเวลาพักผ่อนบ้าง นักเรียนจะทำการบ้านทั้งที่บ้านและโรงเรียน เวลาที่เสียไปกับการทำการบ้านเป็นการสูญเสียที่มีคุณค่า โดยเวลาที่ใช้ทำการบ้านมากกว่าเวลาที่ใช้ทำกิจกรรมอื่น และเวลาทำการบ้านวันละไม่ต่ำกว่า 2 ชั่วโมง ความเห็นดังกล่าวมีความเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่น ๆ เล็กน้อย แต่ก็อยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มพบว่า ข้อที่มีความเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่น ๆ เล็กน้อย ได้แก่ การใช้เวลาในการทำการบ้าน นักเรียนใช้เวลาทำการบ้านทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน และนักเรียนคิดว่าเวลาที่เสียไปกับการทำการบ้านเป็นการสูญเสียที่มีคุณค่า

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับทัศนะของนักเรียน ที่ต้องการตรวจการบ้านในโรงเรียนมัธยมศึกษา
กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	การตรวจการบ้าน	นักเรียนชั้น ม.2 N = 189		นักเรียนชั้น ม.5 N = 190		รวมเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม N = 379	
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
40.	บางครั้งข้าพเจ้าผิดหวัง ที่ครูไม่สนใจตรวจการบ้าน ที่ส่งไป	3.23	1.25	3.29	1.36	3.26	.13
41.	บางครั้งครูไม่ทราบว่า ข้าพเจ้าทำการบ้านหรือไม่	3.33	1.59	3.24	1.33	3.29	.15
42.	ครูส่วนใหญ่ตรวจการบ้าน โดยให้คำแนะนำ และ ความเห็นเสริมด้วย	2.48	.68	2.80	1.00	2.63	.09
43.	ครูตรวจการบ้านโดยมี การให้คะแนนหรือเกรด	2.50	.68	2.85	.95	2.67	.08

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อที่	การตรวจการบ้าน	นักเรียนชั้น ม.2 N = 189		นักเรียนชั้น ม.5 N = 190		รวมเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม N = 379	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
44.	ครูนำผลการทำการบ้านมาประกอบการประเมินผลประจำวิชาด้วย	2.86	.83	2.88	.90	2.87	.09
45.	การตรวจการบ้านของครูทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณครูเอาใจใส่ต่อการเรียนของข้าพเจ้า	2.65	.74	2.97	.97	2.80	.09
46.	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม หรือขอความช่วยเหลือ เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการบ้าน	2.74	.89	2.87	.94	2.80	.09
รวม		2.83	.43	2.99	.55	2.91	.05

ข้อมูลจากตาราง 15 แสดงว่า การตรวจการบ้านที่ประมวลมา 7 ข้อนั้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 5 มีความเห็นด้วยทุกข้อ อยู่ในระดับปานกลาง

โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เห็นด้วยที่ว่า บางครั้งครูไม่ทราบว่านักเรียนทำการบ้านหรือไม่ และบางครั้งนักเรียนผิดหวังที่ครูไม่สนใจตรวจการบ้านที่ส่งไป ซึ่งทั้ง 2 ข้อ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่น ๆ เล็กน้อย แต่ก็อยู่ในระดับปานกลาง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เห็นด้วยที่ว่าบางครั้งนักเรียนผิดหวังที่ครูไม่สนใจตรวจการบ้านที่ส่งไป และบางครั้งครูไม่ทราบว่านักเรียนทำการบ้านหรือไม่ ซึ่งทั้ง 2 ข้อ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่น ๆ เล็กน้อย แต่ก็อยู่ในระดับปานกลาง

เป็นที่น่าสังเกตว่าทั้งนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 5 มีความเห็นด้วยทั้ง 2 ข้อสูงกว่าข้ออื่น ๆ เล็กน้อย และมีความเห็นตรงกันว่านักเรียนผิดหวังที่ครูไม่สนใจตรวจการบ้านที่ส่งไป และครูไม่ทราบว่านักเรียนทำการบ้าน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่น ๆ เล็กน้อย ได้แก่ นักเรียนผิดหวังที่ครูไม่สนใจตรวจการบ้านที่ส่งไป และครูไม่ทราบว่านักเรียนทำการบ้าน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้เป็นการกล่าวถึงความมุ่งหมายของการวิจัย ตัวแปร วิธีการวิจัยโดยย่อ รวมทั้ง การสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและให้ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย ซึ่งมีดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยเรื่องนี้มี ความมุ่งหมาย

1. เพื่อศึกษาทัศนะของนักการศึกษา ครู และผู้ปกครองที่มีต่อการบ้านในโรงเรียน มัธยมศึกษา โดยศึกษาประเด็นที่สำคัญ ๆ คือ นิยามของการบ้าน วัตถุประสงค์ในการให้การบ้าน ประโยชน์ของการบ้าน วิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้าน และวิธีประเมินผลการบ้าน

2. เพื่อศึกษาทัศนะของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อการบ้าน โดยศึกษา ประเด็นที่สำคัญ ๆ คือ ความสำคัญและประโยชน์ของการบ้าน ปริมาณการบ้านที่ได้รับ การใช้ เวลาในการทำการบ้าน ปัญหาในการทำการบ้าน และวิธีการให้การบ้านและตรวจการบ้าน ของครู

ผลการวิจัยจะทำให้ได้ข้อสรุปนิยาม หลักการ ปัญหาเกี่ยวกับการบ้านชัดเจนมากขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายของโรงเรียน การนิเทศ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู และใช้เป็นข้อมูลในการประชุมชี้แจงแก่ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามความเจริญงอกงามสมวัยของนักเรียนยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรประกอบด้วย นักการศึกษาซึ่งเป็นผู้บริหารในกระทรวงศึกษาธิการ และอาจารย์ในภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 169 คน ครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร 16,640 คน นักเรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร 298,893 คน ผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร 298,893 คน

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักการศึกษาที่สุมแบบเจาะจงได้ 118 คน ครูสุมแบบแบ่งชั้นและสุมแบบง่ายได้ 375 คน นักเรียนสุมแบบแบ่งชั้นและสุมแบบง่ายได้ 379 คน และผู้ปกครองสุมแบบแบ่งชั้นและสุมแบบง่ายได้ 379 คน

ตัวแปรที่ศึกษา แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

ตัวแปรในความมุ่งหมาย 1

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ นักการศึกษา ครู และผู้ปกครอง

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะของนักการศึกษา ครู และผู้ปกครองที่มีต่อนิยามของการบ้าน วัตถุประสงค์ในการให้การบ้าน ประโยชน์ของการบ้าน วิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้าน และวิธีประเมินผลการบ้าน

ตัวแปรในความมุ่งหมาย 2

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 5

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะของนักเรียนที่มีต่อความสำคัญและประโยชน์ของการบ้าน ปริมาณการบ้าน การใช้เวลาในการทำการบ้าน ปัญหาในการทำการบ้าน และวิธีการให้และตรวจการบ้าน

เครื่องมือที่ใช้ศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย 2 ชุด

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามทักษะของนักการศึกษา ครู และผู้ปกครอง มี 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถาม ข้อมูลส่วนตัว เพื่อสำรวจสถานภาพตำแหน่งของผู้ตอบ เพื่อประโยชน์ในการจำแนกกลุ่มผู้ตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทักษะของนักการศึกษา ครู และผู้ปกครองที่มีต่อนิยามของการบ้าน วัตถุประสงค์ ประโยชน์ วิธีการที่เหมาะสม และวิธีประเมินผลการบ้าน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามทักษะของนักเรียน มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว เพื่อสำรวจสภาพของนักเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทักษะของนักเรียนที่มีต่อความสำคัญและประโยชน์ ปริมาณการใช้เวลาในการทำการบ้าน ปัญหาในการทำการบ้าน และการตรวจการบ้าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ และนำข้อมูลแบบสอบถามแต่ละฉบับมาดำเนินการทางสถิติต่าง ๆ เพื่อนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยให้ความหมายของทักษะที่อยู่ในระดับปานกลาง และระดับมาก ถือว่ายอมรับได้ และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้บริหารโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และโดยเฉพาะนักเรียนต่อไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาทักษะของนักการศึกษา ครู และผู้ปกครอง ที่มีต่อการบ้านในประเด็น นิยามของการบ้าน และวัตถุประสงค์ ปรากฏผลโดยย่อดังนี้

1.1 นิยามของการบ้าน

นักการศึกษา ครู และผู้ปกครอง ต่างก็มีความเห็นด้วยกับนิยามของการบ้าน 17 ข้อ ที่ประมวลมาไว้ในแบบสอบถาม และมีหลายนิยามที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก เช่น

นักการศึกษาเห็นด้วยอย่างมากกับนิยามที่ว่า การบ้านเป็นส่วนหนึ่งในแผนการสอนของครู และเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของนักเรียน การบ้านจะทำที่บ้านหรือโรงเรียนก็ได้ การบ้านเป็นงานที่ค้นคว้าเพิ่มเติมจากบทเรียน อาจจะเรียบเรียงคนเดียวหรือเป็นกลุ่มก็ได้

ครูเห็นด้วยอย่างมากกับนิยามว่า การบ้านหมายถึงแบบฝึกหัดท้ายบทหรืองานที่นักเรียนทำไม่เสร็จในห้องเรียน และเป็นการฝึกทักษะในบทเรียนที่เรียนไปแล้ว เป็นงานที่ค้นคว้าเพิ่มเติมจากบทเรียนโดยเรียบเรียงคนเดียวหรือเป็นกลุ่มก็ได้ เป็นงานที่ได้รับจากครูประจำวิชา ซึ่งจะทําที่บ้านหรือที่โรงเรียนก็ได้ การบ้านเป็นส่วนหนึ่งในแผนการสอนของครู และเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตนักเรียน

ผู้ปกครองเห็นด้วยอย่างมากกับนิยามที่ว่า การบ้านเป็นส่วนหนึ่งในแผนการสอนของครูและเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตนักเรียน เป็นงานที่นักเรียนได้รับจากครูประจำวิชา อาจเป็นแบบฝึกหัดท้ายบท งานที่ทำไม่เสร็จหรือการฝึกทักษะในบทเรียนที่เรียนไปแล้ว การบ้านอาจเป็นงานค้นคว้าเพิ่มเติมจากบทเรียน โดยเรียบเรียงคนเดียวหรือเป็นกลุ่มก็ได้ หรืออาจเป็นการเตรียมบทเรียนล่วงหน้า เพื่อเตรียมตัวสำหรับการสอบย่อย ๆ หรือการสอบก็ได้

ความเห็นที่ตรงกันอย่างมากทั้ง 3 กลุ่ม ก็คือ การบ้านเป็นส่วนหนึ่งใน 3 แผนการสอนของครูเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตนักเรียน สามารถทำที่บ้านหรือที่โรงเรียนก็ได้ และเป็นงานที่คิดว่าเพิ่มเติมจากบทเรียนโดยเรียบเรียงคนเดียวหรือเป็นกลุ่ม

1.2 วัตถุประสงค์ในการให้การบ้าน

นักการศึกษา ครู และผู้ปกครอง ต่างก็เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการให้การบ้าน 8 ข้อ ที่ประมวลมาไว้ในแบบสอบถามทุกข้อ และที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมาก มีดังนี้

นักการศึกษาเห็นด้วยอย่างมากว่า การบ้านช่วยให้การเรียนรู้ดีขึ้น และยังสามารถใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลการเรียน

ครูเห็นด้วยอย่างมากว่า การบ้านช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะ ความรู้ ความเข้าใจในบทเรียนที่เรียนมาแล้ว การบ้านช่วยให้การเรียนรู้ดีขึ้น ช่วยให้นักเรียนเป็นคนขยันหมั่นเพียร มีวินัยและความรับผิดชอบช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างอิสระมากเท่าที่นักเรียนต้องการสามารถค้นพบความถนัดของตนเอง นอกจากนี้การบ้านสามารถใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลการเรียนได้อีกด้วย

ผู้ปกครองเห็นด้วยอย่างมากว่าการบ้านช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะ ความรู้ ความเข้าใจในบทเรียนที่ได้เรียนมาแล้ว ช่วยทำให้การเรียนรู้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนเป็นคนขยันหมั่นเพียร มีวินัยและรับผิดชอบ การบ้านยังเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลการเรียน

ความเห็นที่ตรงกันในระดับมากทั้ง 3 กลุ่ม ก็คือ การให้การบ้านจะช่วยให้การเรียนรู้ดีขึ้น และการบ้านสามารถใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลการเรียน

1.3 ประโยชน์ของการบ้าน

นักการศึกษา ครู และผู้ปกครอง ต่างก็เห็นด้วยกับประโยชน์ของการบ้านที่ประมวลมา 13 ข้อ ในประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอย่างมาก มีดังนี้

นักการศึกษาเห็นด้วยอย่างมากกับประโยชน์ของการบ้านที่ช่วยให้นักเรียนรู้จักจัดการกับวิถีชีวิตของตนเอง และมีความรับผิดชอบมากขึ้น ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความชำนาญในบทเรียน ทำให้ผลการเรียนรู้ดีขึ้น ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน ช่วยให้นักครูรู้จักนักเรียนและสามารถช่วยเหลือนักเรียนได้เป็นรายบุคคล ทำให้ความสัมพันธ์ของครู นักเรียน และผู้ปกครองใกล้ชิดขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูได้ปฏิบัติตามนโยบายทางวิชาการของโรงเรียน

ครู เห็นด้วยอย่างมากกับประโยชน์ของการบ้านที่ว่า การบ้านช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความชำนาญ มีผลการเรียนดีขึ้น ช่วยให้นักเรียนรู้จักจัดการวิถีชีวิตของตนเอง มีความรับผิดชอบมากขึ้น ช่วยให้นักเรียนขยันหมั่นเพียร มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน และยังช่วยให้ครูรู้จักนักเรียนสามารถช่วยนักเรียนได้เป็นรายบุคคลด้วย

ผู้ปกครอง เห็นด้วยอย่างมากกับประโยชน์ของการบ้านในประเด็นที่ว่า การบ้านช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความชำนาญ มีผลการเรียนดีขึ้น ช่วยให้นักเรียนรู้จักจัดการกับวิถีชีวิตของตนเอง มีความรับผิดชอบมากขึ้น ช่วยให้นักเรียนและช่วยเหลือนักเรียนได้เป็นรายบุคคลด้วย ช่วยให้นักเรียนขยันหมั่นเพียรและมีความเชื่อมั่นในตนเอง ช่วยให้นักเรียนใช้เวลาหลังเรียนที่บ้านไม่เที่ยวเตร่ประพฤติดีเสียหยา

ความเห็นที่ตรงกันอย่างมาก คือ การบ้านช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความชำนาญ มีผลการเรียนดีขึ้น ช่วยให้นักเรียนรู้จักจัดการวิถีชีวิตของตนเอง รับผิดชอบมากขึ้น ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน ช่วยให้นักเรียนและช่วยเหลือนักเรียนได้เป็นรายบุคคล

1.4 วิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้าน

นักการศึกษา ครู และผู้ปกครอง ต่างก็เห็นด้วยกับวิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้าน 10 ข้อที่ได้ประมวลมา ในประเด็นนี้กลุ่มตัวอย่างที่มีความเห็นด้วยอย่างมกมิดังนี้

นักการศึกษา เห็นด้วยอย่างมากกับการให้ความสำคัญกับการฝึกทักษะเป็นรายบุคคล การให้การบ้านโดยพิจารณาตามความสามารถ ความต้องการและความจำเป็นของนักเรียน

ครู เห็นด้วยอย่างมากกับการที่ครูกำหนดเวลาส่งการบ้านให้ชัดเจนทุกครั้ง ควรระบุให้ชัดเจนว่า นักเรียนต้องส่งการบ้านกับครูหรือตัวแทนนำส่ง ควรให้ความสำคัญกับผลงานสร้างสรรค์ และการประยุกต์ความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหา การแลกเปลี่ยนความคิดและความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่มนักเรียน

ผู้ปกครอง เห็นด้วยอย่างมากกับการกำหนดเวลาส่งการบ้านให้ชัดเจนทุกครั้ง ควรระบุให้ชัดเจนว่านักเรียนต้องส่งการบ้านกับครูหรือตัวแทนนำส่ง ครูควรให้นักเรียนลงชื่อกำกับกับการส่งทุกครั้ง

นักศึกษา ครู และผู้ปกครอง ไม่มีความเห็นตรงกันในระดับมากเกี่ยวกับวิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้าน แต่ครูและผู้ปกครองมีความเห็นตรงกันว่า ครูควรกำหนดเวลาส่งการบ้านให้ชัดเจนทุกครั้ง โดยครูควรระบุให้ชัดเจนว่า นักเรียนต้องส่งการบ้านกับครูหรือตัวแทนนำส่งก็ได้ และการให้การบ้านควรให้ความสำคัญกับผลงานสร้างสรรค์ ประยุกต์ความรู้ไปใช้แก้ปัญหา

1.5 วิธีการประเมินผลการบ้าน

นักศึกษา ครู และผู้ปกครองมีเห็นด้วยกับวิธีการประเมินผลการบ้าน 10 ข้อที่ประมวลมาไว้ในแบบสอบถามทุกข้อ และที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากมีดังนี้

นักศึกษาเห็นด้วยอย่างมากกับการนำผลการตรวจการบ้านไปใช้ในการประเมินผลการเรียนประจำวิชา ควรให้นักเรียนตรวจการบ้านของตนเองได้โดยไม่ต้องส่งครู ควรนำผลการตรวจการบ้านมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการรายงานผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ ครูควรตรวจการบ้านเพื่อตรวจสอบความเข้าใจความรู้และทักษะในวิชาที่เรียนมา

ครู เห็นด้วยอย่างมากกับการประเมินผลการบ้าน โดยครูให้คำอธิบายชี้แจงโดยการเขียนหรือด้วยวาจาในกรณีที่มีการบ้านบกพร่อง ครูตรวจการบ้านเพื่อดูความก้าวหน้า ความรับผิดชอบ ความถนัด ความสนใจของนักเรียนเพื่อปรับปรุงการเรียนของนักเรียน ครูควรตรวจการบ้านเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ ความรู้และทักษะในวิชาที่เรียนมา การตรวจการบ้านช่วยให้ครูมองเห็นความจำเป็นในการปรับปรุงวิธีสอนของครู ผลการทำการบ้านควรนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลการเรียนประจำวิชา และใช้ในการรายงานผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ

ผู้ปกครอง เห็นด้วยอย่างมากกับการตรวจการบ้านของครู เพื่อตรวจสอบความรู้ความเข้าใจและทักษะในวิชาที่เรียนมา ครูควรให้คำชี้แจงโดยการเขียนหรือด้วยวาจาในกรณีที่มีการบ้านบกพร่อง ครูควรตรวจการบ้านเพื่อดูความก้าวหน้า ความรับผิดชอบ ความถนัด และความสนใจของนักเรียนเพื่อปรับปรุงการเรียนของนักเรียน ผลการทำการบ้านควรนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลการเรียนประจำวิชา การตรวจการบ้านช่วยให้ครูมองเห็นความจำเป็นในการปรับปรุงวิธีสอนของครู ผลการตรวจการบ้านควรนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการรายงานผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ

เป็นที่น่าสังเกตว่า นักการศึกษา ครู และผู้ปกครอง มีความเห็นตรงกันในระดับมากในประเด็นวิธีการประเมินผลการบ้านที่ว่า ครูควรตรวจการบ้านเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ ความรู้ และทักษะในวิชาที่เรียนมา ผลการทำการบ้านควรนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลประจำวิชา และในการรายงานผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ

2. การศึกษาทัศนะของนักเรียนที่มีต่อการบ้านในประเด็น ความสำคัญและประโยชน์ของการบ้าน ปริมาณการบ้านที่ได้รับ การใช้เวลาในการทำการบ้าน ปัญหาในการทำการบ้าน วิธีการให้และตรวจการบ้านปรากฏผลโดยย่อดังนี้

2.1 ความสำคัญและประโยชน์ของการบ้าน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 5 ต่างก็มีความเห็นด้วยกับความสำคัญและประโยชน์ของการบ้าน 16 ข้อที่ประมวลมาไว้ในแบบสอบถาม อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ แต่มีบางข้อที่มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างสูงและอยู่ในอันดับต้น ๆ คือ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความเห็นด้วยกับความสำคัญและประโยชน์ของการบ้านช่วยให้นักเรียนรู้การใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ๆ ดีขึ้น ทำให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียนต่อไปมากขึ้น และทำให้นักเรียนมีวินัย ความรับผิดชอบมากขึ้น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความเห็นด้วยกับความสำคัญและประโยชน์ของการบ้านว่าการบ้านทำให้มีความรู้ความเข้าใจในบทเรียน มีความชำนาญมากขึ้น การบ้านทำให้มีความพร้อมในการเรียนต่อไปมากขึ้น ทำให้มีวินัย ความรับผิดชอบมากขึ้น ทำให้ครูรู้จักนักเรียนดีขึ้น

2.2 ปริมาณการบ้าน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 และปีที่ 5 ต่างก็มีความเห็นด้วยกับปริมาณการบ้านที่ควรได้รับ 7 ข้อที่ประมวลมาไว้ในแบบสอบถาม อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 5 ต่างมีความเห็นด้วยตรงกันว่า ปริมาณการบ้านที่ควรได้รับขึ้นอยู่กับความสำคัญของเนื้อหา และความสนใจใคร่รู้ของนักเรียน ครูควรให้สิทธินักเรียนในการเลือกทำการบ้าน และนักเรียนรู้สึกว่าได้การบ้านแต่ละวันมากเกินไป

2.3 ปัญหาในการทำการบ้าน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 และปีที่ 5 ต่างก็มีความเห็นด้วยกับปัญหาในการทำการบ้านที่ประมวลมา 11 ข้อ อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ แต่มีบางข้อความเห็นมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่น ๆ คือ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไม่สนใจปัญหาเกี่ยวกับการบ้าน เนื่องจากผู้ปกครองสามารถช่วยได้และพบว่าบางครั้งครูให้โจทย์การบ้านผิด ๆ ซึ่งทำให้เสียเวลามาก นอกจากนั้นการบ้านทำให้วิตกกังวล เพื่อการเรียน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เห็นด้วยว่า เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการบ้าน ผู้ปกครองช่วยได้แต่อย่างไรก็ตาม การบ้านทำให้รู้สึกวิตกกังวล เพื่อการเรียน บางครั้งการบ้านไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาบทเรียนที่เรียน

2.4 การใช้เวลาในการทำการบ้าน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 และปีที่ 5 มีความเห็นด้วยว่าการใช้เวลาในการทำการบ้านที่ประมวลมา 5 ข้อนั้น นักเรียนทั้งชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 5 เห็นด้วยในระดับปานกลางทุกข้อ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เห็นด้วยว่า เวลาที่เสียไปกับการบ้านเป็นการสูญเสียที่คุ้มค่า โดยนักเรียนใช้เวลาทำการบ้าน ทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนวันละไม่ต่ำกว่า 2 ชั่วโมง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เห็นด้วยว่า จะทำการบ้านจนกว่าการบ้านเสร็จ แม้จะกระทบต่อเวลาพักผ่อนบ้าง นักเรียนจะทำการบ้านทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน เวลาที่เสียไปกับการทำการบ้านเป็นการสูญเสียที่คุ้มค่า โดยเวลาที่ใช้ทำการบ้านมากกว่าเวลาที่ใช้ทำกิจกรรมอื่น และเวลาทำการบ้านวันละไม่ต่ำกว่า 2 ชั่วโมง

2.5 การตรวจการบ้าน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 5 มีความเห็นด้วยว่า การตรวจการบ้านที่ประมวลมา 7 ข้อนั้น อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ แต่มีบางข้อมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่น ๆ เล็กน้อย คือ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เห็นด้วยว่า บางครั้งครูไม่ทราบว่านักเรียนทำการบ้านหรือไม่ และบางครั้งนักเรียนผิดหวังที่ครูไม่สนใจตรวจการบ้านที่ส่งไป

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เห็นด้วยว่า บางครั้งนักเรียนผิดหวังที่ครูไม่สนใจตรวจการบ้านที่ส่งไป และบางครั้งครูไม่ทราบว่านักเรียนทำการบ้านหรือไม่ เป็นที่น่าสังเกตว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 5 มีความเห็นคล้ายคลึงกัน

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. นิยามของการบ้าน

นิยามที่อยู่ในแบบสอบถามสามารถใช้ครอบคลุมนิยามของการบ้านได้ทุกข้อ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มเห็นด้วย และที่เห็นด้วยอย่างมาก ก็คือ การบ้านเป็นส่วนหนึ่งของแผนการสอน และเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตนักเรียน การบ้านเป็นงานที่นักเรียนสามารถทำที่บ้านหรือที่โรงเรียนก็ได้ งานนี้อาจจะเป็นแบบฝึกหัดท้ายบท งานที่ทำไม่เสร็จ การฝึกทักษะในบทเรียนที่เรียนมาแล้ว หรืออาจเป็นการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากบทเรียน โดยเรียบเรียงคนเดียวหรือเป็นกลุ่มก็ได้ นิยามที่ยกมา ส่วนหนึ่งนี้ แสดงให้เห็นว่านักการศึกษา ผู้บริหาร และครู ต่างยอมรับว่า การบ้านเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนของนักเรียนและครู ครูจะต้องให้การบ้านแก่นักเรียนจึงจะถือว่าเป็นครูที่ทำหน้าที่ครบถ้วน และนักเรียนต้องทำการบ้านจึงจะเรียกว่าเป็นนักเรียนที่แท้จริง ลักษณะการบ้านก็มีความหลากหลายมากขึ้น อาจจะเป็นการทบทวนแบบฝึกหัดฝึกฝน การเตรียมตัวเพื่อเรียนบทเรียนใหม่หรือเพื่อสอบ หรือการทำกิจกรรมเพิ่มเติม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ลา คอนเต้ (วิจิตร วรุตบางกูร. หน้า 3 ; อ้างอิงมาจาก LaConte. 1981) บอนด์ และสมิธ (Bond and Smith. 1966 : 46 - 50) วีระ ไทยพานิช (2529 : 32) และอ้อม ประนอม (2530 : 53)

เมื่อพิจารณานิยามของการบ้านที่สรุปได้จากการวิจัยนี้ จะเห็นว่ามีขอบเขตกว้างขวางขึ้นมากทั้งนี้อาจเนื่องจากบริบททางด้านการศึกษา สังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตครอบครัวของไทยเราเปลี่ยนแปลงไปมาก โรงเรียนและหลักสูตรก็เปลี่ยนไป ในขณะที่การบ้านยังคงอยู่ แต่ก็ต้องปรับเปลี่ยนขอบเขตให้กว้างขวางมากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของหลักสูตร การสอนของครู พัฒนาการและวิถีชีวิตของนักเรียนด้วย (วิจิตร วรุตบางกูร. 2538 : 3 ; อ้างอิงมาจาก England and Flatley. 1985 : 3)

นิยามของการบ้านจึงครอบคลุมงานหลายชนิดมากขึ้น และเมื่อมีการให้การบ้านที่หลากหลาย กิจกรรมที่นักเรียนต้องทำ วิธีการทำการบ้าน เวลาและสถานที่ที่มีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมมากขึ้นตามไปด้วย นิยามที่ได้รวบรวมมาจากการวิจัยเพื่อใช้แบบสอบถามจึงได้รับการยอมรับทั้งหมด โดยเฉพาะในนิยามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

2. วัตถุประสงค์ของการบ้าน

กลุ่มนักการศึกษา ผู้บริหาร และครู ต่างก็เห็นตรงกันว่าการบ้านช่วยให้นักเรียนเรียนดีขึ้น และการบ้านยังสามารถนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผล ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนที่ทำการบ้านจะได้ฝึกทักษะเกิดประสบการณ์ตรง ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และจำบทเรียนนั้น ๆ ได้ดี ครูที่ตรวจการบ้านจะรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลได้ดีขึ้น สามารถช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาได้ ส่วนผลงานที่เกิดจากการบ้านยังสามารถนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลได้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ โกลด์สไตน์ (Goldstein, 1960 : 216) ที่ศึกษางานวิจัยและการทดลองเกี่ยวกับการบ้าน 17 เรื่อง พบว่าการให้การบ้านเป็นประจำช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ออสติน (Austin, 1974 : 269 - 272) ก็ได้วิจัยต่อจากโกลด์สไตน์ในช่วง 1960 - 1972 พบว่า มีงานวิจัย 13 เรื่อง ที่ยืนยันว่า การบ้านเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ช่วยเพิ่มพูนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ การวิจัยของ ฟอยล์ (Foyle, 1984 : 2474A) ยืนยันว่าการบ้านส่งผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักเรียนที่ทำการบ้านจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักเรียนที่ไม่ทำการบ้าน

เป็นที่น่าสังเกตว่า ครูและผู้ปกครอง เห็นด้วยระดับมากกับวัตถุประสงค์ที่ว่า การบ้านช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ ความรู้ ความเข้าใจในบทเรียนที่เรียนมาแล้ว ช่วยให้นักเรียนเป็นคนขยันหมั่นเพียร มีวินัย และความรับผิดชอบ ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ อรุณศรี อนันตศิริชัย (2531 : 32) ที่ว่าการบ้านสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ความมีระเบียบวินัยในตนเอง ความรับผิดชอบของนักเรียนได้ การที่ครูและผู้ปกครองเห็นตรงกันเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับการบ้านของนักเรียนมาก กล่าวคือ เป็นผู้ให้การบ้าน และเป็นผู้ดูแลการทำการบ้านของนักเรียน การวิจัยของ คาร์ทเลดจ์ และแซซเซอร์ (Cartledge and Sasser, 1981) พบว่าการเรียนรู้และความเข้าใจในบางวิชา เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษา ฯลฯ ต้องอาศัยการฝึกฝนทักษะการทำแบบฝึกหัด จะช่วยให้เข้าใจได้มากขึ้น และสามารถนำไปใช้ได้ การวิจัยของ บอนด์ และสมิธ (Bond and Simth, 1966)

และของ ลา คอนเต้ (LaConte. 1981) ก็พบว่าการทำการบ้านต้องอาศัยความอดสาหะพยายาม และความรับผิดชอบในการกิจที่ได้รับมอบหมาย เป็นการฝึกฝนวินัยในตนเอง ความรับผิดชอบ และการจัดการกับเวลาที่มี ดังนั้น วัตถุประสงค์ของการบ้านจึงครอบคลุมไปถึงการมุ่งเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน การฝึกฝนวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียนด้วย

3. ประโยชน์ของการบ้าน

นักการศึกษา ครู และผู้ปกครอง ต่างเห็นด้วยว่า การบ้านมีประโยชน์หลายอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบ้านทำให้นักเรียนมีความรู้ ความชำนาญ ทำให้มีผลการเรียนดีขึ้น ช่วยให้ผู้รู้จักจัดการกับวิถีชีวิตของตนเอง รู้จักรับผิดชอบ ช่วยเพิ่มประสิทธิผลการเรียนการสอน ช่วยให้ผู้รู้จักนักเรียนและสามารถช่วยเหลือนักเรียนได้เป็นรายบุคคล ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ บอนด์ และสมิธ (Bond and Smith. 1966 : 46 - 50) ที่พบว่า การบ้านช่วยเพิ่มความสามารถในการเรียน ฝึกความรับผิดชอบในการเรียนและการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองโดยอิสระ ช่วยลดความเครียดของครูในการสอนให้ครบหลักสูตร ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้การจัดการกับเวลาและการกำหนดแนวทางในการดำเนินชีวิต การศึกษาเชิงเปรียบเทียบของ ประทีป ม. โกมลมาศ (2536 : 129 - 131) ที่ว่าการบ้านเป็นตัวบ่งชี้มาตรฐานการเรียนการสอนได้อย่างหนึ่งซึ่งก็ยืนยันกับผลการวิจัยนี้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ สันต์ ธรรมบำรุง (2526 : 37) ที่ว่า การบ้านเป็นกิจกรรมที่สนองความแตกต่างทางด้านการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละบุคคลได้ดี ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้ เพราะนักการศึกษาเชื่อกันว่า การบ้านเป็นงานที่ได้รับมอบหมายจากครู เมื่อได้รับการบ้าน นักเรียนต้องทำการบ้านซึ่งต้องอาศัยการจัดระบบวิถีชีวิตให้สอดคล้องกับเวลาและภาระงานที่มีอยู่ การจัดการในส่วนนี้จะช่วยสร้างประสบการณ์ที่มีคุณค่า และสร้างลักษณะนิสัยรับผิดชอบได้ดี (Bond and Smith. 1966 : 46 - 50) ผลงานที่นักเรียนทำส่งครูหากได้รับการตรวจสอบอย่างละเอียดถี่ถ้วน จะช่วยให้ครูได้ทราบจุดเด่นจุดอ่อนของนักเรียน สามารถให้การสนับสนุนและช่วยเหลือนักเรียนตามความเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนได้ จากความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มสรุปได้ว่า การบ้านมีประโยชน์ต่อนักเรียน แต่ประโยชน์ที่จะเกิดแก่นักเรียนได้มาน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับนักเรียนและครูควบคู่กันไป

4. วิธีประเมินผลการบ้าน

ผลการวิจัยพบว่า ทั้งนักการศึกษา ครู และผู้ปกครอง มีความเห็นด้วยระดับมากและตรงกันในประเด็นที่ว่า ครูควรตรวจการบ้านเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ ความรู้ และทักษะในวิชาที่เรียนมา ผลการทำการบ้านควรนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลการเรียนประจำวิชา และผลการตรวจการบ้านควรเป็นส่วนหนึ่งของการรายงานผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อิงแลนด์ และแฟตลีย์ (England and Flatley, 1985) ที่ได้สัมภาษณ์กลุ่มบุคคลหลายกลุ่ม เช่น ผู้ปกครอง ครูใหญ่ ครู และนักเรียน เกี่ยวกับการบ้าน เขาพบว่า การบ้านควรมีความสัมพันธ์กับการให้เกรดและการประเมินผล แม้ว่าจะมีนักเรียนหลายคนอาจจะไม่เห็นด้วย อย่างไรก็ตาม ครูส่วนใหญ่เชื่อว่าการทำการบ้าน แสดงว่านักเรียนมีความรับผิดชอบ มีความพยายาม ได้แสดงถึงความอดทนและความพยายาม เขาควรจะได้รับผลตอบแทนในส่วนนี้ด้วย แต่ครูก็มีปัญหาในเรื่องการตรวจ การให้คะแนนการบ้าน รู้สึกกังวลต่อการตรวจการบ้าน และการให้คำอธิบายแก่เด็กเป็นรายบุคคล อย่างไรก็ตามผลการวิจัยที่ปรากฏเช่นนี้ เนื่องจากว่าทุกฝ่ายยอมรับว่าการบ้านเป็นวิธีการ หรือ กิจกรรมการเรียนอย่างหนึ่งที่สามารถใช้ฝึกและสำรวจความสามารถความเข้าใจและความถนัดของนักเรียนได้ เมื่อนักเรียนทำการบ้าน ครูก็ควรตรวจการบ้าน และควรถือว่าการบ้านเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนด้วย ตามความเป็นจริงแล้ว นักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ใช้เวลาในการทำการบ้านในบางวิชามากกว่าเวลาเรียนในชั้นเสียอีก นักเรียนจึงควรได้รับการตอบแทนจากความพยายามที่ได้ลงไปในส่วนของผู้ปกครองก็ต้องการทราบผลของความพยายาม แรงงาน และความสำเร็จของการทำการบ้านของนักเรียน ผู้ปกครองต้องการรับทราบ ต้องการตรวจสอบคุณภาพและสมรรถภาพของครูด้วย เมื่อเป็นเช่นนั้นผู้บริหาร และครูจะต้องปรับนโยบายและวิธีการให้การบ้านเสียใหม่ โดยการตรวจการบ้านและนอกจากจะใช้ผลการทำการบ้านในการประเมินผลการเรียนประจำวิชา แล้วยังควรใช้เพื่อการรายงานผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบด้วย

เป็นที่น่าสังเกตว่า นักการศึกษาเห็นด้วยอย่างมากว่า ควรให้นักเรียนตรวจการบ้านของตนเองโดยไม่ต้องส่งครู แต่ผู้ปกครองและครูเห็นด้วยปานกลาง ที่ผลออกมาเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักการศึกษาเห็นว่า การบ้านในหลายวิชาเป็นกิจกรรมการเรียนซึ่งมิใช่การสอบ นักเรียนทำเพื่อฝึกฝนทักษะและความเข้าใจของตนเอง ฉะนั้น การตรวจสอบกับคำตอบ เช่น

วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษา กับครูหรือคำตอบท้ายบทสามารถทำได้ เพราะการเรียนรู้ในวิชานั้น ๆ มุ่งเน้นกระบวนการคิดมากกว่าผลลัพธ์สุดท้าย โดยวิธีนี้นักเรียนจะได้รับการฝึกให้ความสำคัญกับกระบวนการคิด วิธีการ และความเข้าใจมากขึ้น การให้นักเรียนตรวจเองโดยไม่ต้องส่งครู ทำให้ลดภาระและความกังวลในเรื่องการตรวจการบ้านของครูลดลง ครูจะมีเวลาเพื่อการเตรียมสอนได้มากขึ้น แต่หากให้นักเรียนตรวจการบ้านเองโดยไม่ต้องส่งครู อาจมีข้อจำกัดในเรื่องการประเมินผล และการรายงานผลให้ผู้ปกครองทราบ ผู้ปกครองและครูจึงเห็นด้วยในระดับปานกลางเท่านั้น

5. เมื่อศึกษาทัศนะของนักเรียนที่มีต่อการบ้านในประเด็นต่าง ๆ กัน ก็พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 5 เห็นด้วยกับข้อคำถามในแบบสอบถามในระดับปานกลางทั้งสิ้น และในบางประเด็นก็มีความเห็นสอดคล้องกันทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ผลการวิจัยแสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาไม่ว่าจะเป็นมัธยมศึกษาตอนต้นหรือตอนปลายต่างก็เผชิญกับการบ้านคล้าย ๆ กัน และความเห็น ความคิดเกี่ยวกับการบ้านก็เป็นไปในลักษณะเดียวกันประกอบกับความสนใจของนักเรียนที่เกี่ยวกับสาระ หลักการหรือการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับการบ้านมีไม่มากนัก หรืออาจเป็นเพราะเวลาจำกัด ทำให้การประเมินทุกข้อออกมาในระดับปานกลาง

6. ความสำคัญและประโยชน์ของการบ้าน ในประเด็นนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายเห็นด้วยในระดับปานกลางทุกข้อ แต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ให้ความสำคัญอันดับต้น ๆ กับความสำคัญและประโยชน์ที่ว่า นักเรียนได้เรียนรู้การใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีขึ้น ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เห็นความสำคัญของการบ้านว่า ทำให้เข้าใจบทเรียนและมีความชำนาญมากขึ้น และทำให้มีความพร้อมในการเรียนต่อไป จะเห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จะมุ่งเน้นที่การฝึกฝนความชำนาญ ความเข้าใจในบทเรียนที่เรียนมาแล้ว และจะเรียนต่อไปมากกว่า เพราะว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จะต้องทุ่มเทให้กับการเรียน การสอบและการเตรียมตัวเพื่อสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งมีความสำคัญต่อชีวิตและอนาคตอย่างมาก ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เห็นความสำคัญในแง่ที่ว่า การบ้านฝึกวินัยและเปิดโอกาสให้ปรึกษาหารือกันกับเพื่อน ๆ ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันมากขึ้น อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี ก็เห็นด้วยว่า การบ้านทำให้พร้อมที่จะเรียนต่อไปมากขึ้นเช่นเดียวกัน จะเห็นว่าผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ คัลเตอร์ (Coulter.

1980) ที่ว่านักเรียนไม่ได้มองว่า การบ้านมีคุณค่าเชิงกระตุ้นสติปัญญาของนักเรียนแต่อย่างใด แต่ก็ยอมรับว่ามีความสำคัญและจำเป็น สำหรับการเรียนในโรงเรียน

7. ปริมาณการบ้าน นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 5 ต่างเห็นตรงกันว่า ปริมาณการบ้านควรขึ้นอยู่กับความสำคัญของเนื้อหา ความสนใจใคร่รู้และความต้องการของนักเรียน อย่างไรก็ตามนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มเห็นว่าได้การบ้านแต่ละวันมากเกินไป ผลการวิจัยที่ปรากฏเช่นนี้แสดงว่านักเรียนมัธยมศึกษาเห็นว่า การบ้านไม่ใช่สิ่งจำเป็นในทุกวิชา แต่การให้การบ้านควรพิจารณาความสำคัญของเนื้อหา ควรตอบสนองความจำเป็นและความต้องการของนักเรียนซึ่งไม่เหมือนกัน (วิจิตร วรุตบางกูร. 2537 : 6 ; อ้างอิงมาจาก LaConte. 1981) การวิจัยของ ลา คอนเต้ (LaConte. 1981) ก็ยืนยันว่าการบ้านลักษณะเดียวกัน ทั้งห้อง ไม่เกิดประโยชน์ การให้การบ้านมากเกินไปทำให้นักเรียนเหน็ดเหนื่อย เครียด อาจถึงขั้นไม่ซื่อสัตย์และหนีเรียนได้ ปริมาณการบ้านที่มากเกินไปและไม่เหมาะสมกับนักเรียนย่อมไม่เกิดประโยชน์ในแง่การเรียนรู้แต่อย่างใด

8. ปัญหาในการทำการบ้าน นักเรียนทั้งสองระดับเห็นด้วยกับปัญหาที่ประมวลมาในระดับปานกลางทุกข้อ นักเรียนมัธยมทั้งสองระดับเห็นว่าการบ้านทำให้รู้สึกวิตกกังวลและเบื่อการเรียน ความยากง่ายและความยุ่งยากของการบ้านไม่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนเนื่องจากผู้ปกครองช่วยได้ และยังพบว่าการบ้านไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาบทเรียนที่เรียนมา ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ บอนด์ และสมิธ (Bond and Smith. 1966 : 45 - 50) ที่พบว่า นักเรียนรู้สึกและบ่นเบื่อหน่ายต่อการบ้านที่มีอยู่อย่างไม่มีวันสิ้นสุดและในปี 1978 ได้สำรวจความเห็นของประชาชนพบว่า ร้อยละ 70 กว่า เสนอว่าควรปรับปรุงให้เฉพาะเจาะจง และสัมพันธ์กับเนื้อหาในบทเรียนให้มากขึ้น การวิจัยของ เคอร์ซิค (Kerzic. 1966) ก็สนับสนุนการวิจัยของ บอนด์ และสมิธ ซึ่งระบุว่านักเรียนส่วนใหญ่ ยอมรับว่าการบ้านจะง่ายขึ้น ถ้าอธิบายชัดเจน มีเอกสารให้ศึกษาค้นคว้าได้และมีความสัมพันธ์กับบทเรียน แต่การวิจัยพบว่า นักเรียนร้อยละ 91 ต้องการความช่วยเหลือในการทำการบ้าน และยอมรับว่า ความสำเร็จในการทำการบ้านขึ้นอยู่กับเงื่อนไขบางประการด้วย สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร นับว่ายังโชคดีที่มีพ่อแม่ ผู้ปกครองที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ ทำให้ปัญหาของการบ้านลดลงไปในระดับหนึ่ง แต่ผลการวิจัยก็สะท้อนให้เห็นว่า ครูยังให้การบ้านที่ไม่สัมพันธ์กับบทเรียน และไม่เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียน โดยเฉพาะนักเรียน

มัธยมศึกษาปีที่ 2 เห็นว่า บางครั้งครูให้โจทย์การบ้านผิด ๆ ทำให้เสียเวลามากและทำให้วิตกกังวลอีกด้วย

9. การใช้เวลาในการทำการบ้าน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาทั้งสองกลุ่มยอมรับว่า เวลาที่เสียไปกับการทำการบ้านนั้นคุ้มค่า แสดงว่านักเรียนได้รับประโยชน์จากการทำการบ้าน ไม่อย่างใดอย่างหนึ่ง นักเรียนใช้เวลาทำการบ้านไม่น้อยกว่าวันละ 2 ชั่วโมง และเวลาที่ใช้ทำการบ้านมากกว่าเวลาที่ใช้เพื่อกิจกรรมอื่น ๆ อีกด้วยแสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 5 มีการบ้านมากทั้งสองระดับ ภาระด้านนี้วันละไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมง นับว่าเป็นภาระที่หนักมากสำหรับนักเรียน การวิจัยของ เคอร์ซิค (Kerzic. 1966) พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของสหรัฐอเมริกาใช้เวลาทำการบ้านเฉลี่ยวันละ 62 นาที เพียงร้อยละ 15 ของนักเรียน ม.3 ทำการบ้านวันละ 2 ชั่วโมง และจากการสังเคราะห์งานวิจัยหลายเรื่อง และพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาทำการบ้านระหว่าง 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมงครึ่งเท่านั้น แต่ก็พบว่า เมื่อนักเรียนชั้นม.5 - 6 จะมีการบ้านมากขึ้นแต่ส่วนใหญ่ก็ใช้เวลาทำการบ้านวันละ 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมงครึ่งเช่นเดิม

จากการศึกษาวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนโดยนักการศึกษา (กัญญา สาร. 2526 : 148 - 149) และการศึกษาความต้องการของเด็กวัยมัธยมศึกษาของ รวีวรรณ ฐัมชัย (2536 : 90 - 91) จะพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาต้องการ การพัฒนาด้านอื่น ๆ ควบคู่กันไปกับการศึกษาอีกหลายด้าน ทำให้รู้สึกว่า การเรียนในโรงเรียนไม่น้อยกว่า 7 - 8 ชั่วโมง และการทำการบ้านไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมงนั้น นักเรียนใช้เวลาเพื่อการเรียนมากเกินไปจนการบ้านอาจสร้างปัญหาและส่งผลกระทบต่อชีวิตนักเรียน ยิ่งพิจารณาถึงเวลาที่ใช้เดินทางเพื่อการมาโรงเรียนและกลับบ้านในภาวะจราจรติดขัดมากเช่นนี้ ยิ่งทำให้เห็นภาพว่าการบ้านสร้างปัญหาและความกดดันให้นักเรียนไม่น้อยเลย

10. การตรวจการบ้าน นักเรียนมัธยมศึกษาทั้งสองระดับรู้สึกผิดหวังที่ครูไม่สนใจตรวจการบ้านที่ส่งไป บางครั้งครูไม่ทราบว่านักเรียนทำการบ้านหรือไม่ แสดงว่าครูส่วนใหญ่ให้การบ้านแต่ไม่ได้ตรวจการบ้าน หรือผลการทำการบ้านของนักเรียนไม่ใช่ว่าในแง่การช่วยเหลือ นักเรียนเป็นรายบุคคล ผลการวิจัยของ อิงแลนด์ และแฟลตลีย์ (Eangland and Flatley. 1985) พบว่า ครูจำนวนหนึ่งยอมรับว่าจำเป็นต้องให้การบ้านเพราะเป็นความต้องการของผู้ปกครอง แต่ครูอีกจำนวนหนึ่งเห็นว่า ครูจำเป็นต้องให้การบ้านน้อยลง เพื่อลดภาระการตรวจ

การบ้าน เพราะการตรวจการบ้าน การให้คะแนน และการให้คำอธิบายแก่นักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นเรื่องยุ่งยากและน่ากังวลมากกว่าการให้การบ้านเสียอีก จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ที่ถูกสัมภาษณ์ระบุว่า การบ้านส่วนใหญ่ไม่มีการตรวจ อย่างดีก็มีการตรวจว่าส่งหรือไม่มากกว่าการตรวจให้คะแนน นอกจากนี้ครูยังไม่ส่งงานคืนซึ่งนักเรียนไม่พอใจมาก การให้การบ้านมากและไม่ตรวจการบ้านของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร นั้นน่าจะมีสาเหตุจากจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมาก บางโรงเรียนมีจำนวนสูงถึง 60 คน และครูแต่ละคนมีภาระการสอนหลายชั้น หลายวิชา ลักษณะการบ้านจะทำในสมุดมากกว่าเป็นชิ้นเป็นแผ่น จึงไม่สะดวกที่จะนำกลับไปตรวจที่บ้าน ส่วนใหญ่จะใช้วิธีให้นักเรียนช่วยกันตรวจ หรือส่งคืนโดยไม่มีการตรวจ

อนึ่ง การที่นักการศึกษา ครู และผู้ปกครอง ต่างก็มีความเห็นด้วยกับข้อคำถามในแบบสอบถามชุดที่ 1 ในทุกประเด็น และมีบางข้อที่เห็นด้วยมาก ทำให้การประมวลความเห็นในแต่ละประเด็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ไม่ค่อยมีความแตกต่างกันมากนักหากพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละข้อ และไม่มีข้อใดที่ไม่เห็นด้วย ผลที่ปรากฏเช่นนี้อาจสืบเนื่องมาจากการออกแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้ประมวลประเด็นมาจากผลการวิจัยสำคัญ ๆ ที่เกี่ยวกับการบ้านและการสัมมนาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนในระดับต่าง ๆ ก่อนสร้างเครื่องมือ ข้อคำถามในแต่ละประเด็นที่อยู่ในแบบสอบถาม เมื่อนำไปหาความเชื่อมั่นก็พบว่า มีความเชื่อมั่นสูงใช้สอบถามได้ทุกข้อ ผู้วิจัยจึงมิได้ปรับเปลี่ยนหรือเพิ่มเติมข้อคำถามอื่นที่นอกเหนือจากที่ค้นพบจากผลการวิจัย และจากความคิดเห็นของผู้บริหาร ข้อคำถามเหล่านี้จึงเกี่ยวข้องและครอบคลุม นิยาม วัตถุประสงค์ ประโยชน์ วิธีการในการให้การบ้านและการประเมินผลการบ้านทุกประเด็น กลุ่มตัวอย่างจึงเห็นด้วยกับข้อคำถามทุกข้อ แม้จะมีบางข้อซึ่งเห็นด้วยมากกว่าบางข้อก็ตาม ซึ่งจะได้นำมาอภิปรายต่อไป

จากผลการวิจัยความเห็นของนักเรียน ในส่วนที่เกี่ยวกับการบ้านให้ภาพที่ค่อนข้างจะชัดเจนในส่วนของกลุ่มที่ต้องการทำการบ้านที่ครูให้ ดังนั้นการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการบ้านของนักเรียนมัธยมศึกษาจึงควรพิจารณาผลการวิจัยในส่วนนี้ด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. สำหรับผู้บริหาร

1.1 ควรศึกษางานวิจัยอย่างละเอียด และประชุมตกลงกับครู หัวหน้าหมวดวิชา และผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ เกี่ยวกับนิยามขอบเขตของการบ้านและแนวปฏิบัติของโรงเรียน เรื่องการบ้านว่าควรจะเป็นอย่างไร และควรแจ้งให้ครูทราบว่า ผู้ปกครองและนักเรียนมีความเห็นและรู้สึกอย่างไรต่อการบ้าน เพื่อให้ครูนำไปเป็นแนวทางในการกำหนดการบ้านตามความต้องการของนักเรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง และสอดคล้องกับพัฒนาการเรียนรู้ และหลักการ จุดหมายของหลักสูตร

1.2 ต้นปีการศึกษา ก่อนเริ่มภาคเรียน ผู้บริหารทุกโรงเรียนควรจัดประชุม ผู้ปกครอง ชี้แจงนโยบายเกี่ยวกับการบ้านให้ผู้ปกครองทราบโดยละเอียด และเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้แสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งขอความร่วมมือกับผู้ปกครองในการกวดขันดูแล และสนับสนุนส่งเสริมเวลาที่นักเรียนทำการบ้าน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนมากที่สุด หากมีปัญหาเกี่ยวกับการบ้าน ทั้งนักเรียนและผู้ปกครองมีสิทธิชี้แจง ชักถามข้อข้องใจหรือให้ข้อเสนอแนะ เพื่อจะได้ช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นต่อไป

1.3 ผู้บริหารและหัวหน้าหมวด ควรนิเทศการให้การบ้านแก่ครู โดยให้ครูร่วมกันวางแผนการให้การบ้านในแต่ละเดือน แต่ละภาค และแต่ละปี เพื่อให้การบ้านของครูมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เนื่องจากนักเรียนเห็นว่าการบ้านมากเกินไปทำให้เกิดเครียด กังวล และครูก็ไม่ได้สนใจตรวจการบ้าน เพื่อลดภาระการทำการบ้านที่ไม่เกิดประโยชน์ของนักเรียนและภาระในการตรวจการบ้านของครู ผู้บริหารควรนิเทศให้ครูใช้วิธีการตรวจการบ้านหลาย ๆ อย่าง วิธีประเมินผลการบ้าน และควรให้ครูนำผลการทำการบ้านไปใช้ในการรายงานผลการเรียนแก่ผู้ปกครอง และการประเมินผลประจำปี

1.4 เนื่องจากนักเรียนทำการบ้านทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน ผู้บริหารควรจัดตารางสอนให้มีช่วงเวลาว่างเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้นักเรียนจะได้ใช้ทำการบ้าน เป็นการลดเวลาทำการบ้านที่บ้านลง เพื่อให้มีเวลาพักผ่อนและทำกิจกรรมอื่นบ้าง นอกจากนี้ควรจัดสถานที่ในห้องสมุดที่เอื้อต่อสมาธิ ในการทำการบ้าน พร้อมจัดเอกสาร หนังสือแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวกับการบ้าน ไว้อำนวยความสะดวกแก่การทำการบ้านของนักเรียน

1.5 ควรจัดหากระดาษและให้บริการการจัดพิมพ์การบ้านแก่ครู เพื่อให้นักเรียนสามารถทำส่งเป็นแผ่นหรือเป็นเล่มบาง ๆ แทนที่จะส่งเป็นสมุดเล่มหนาและใหญ่ เพื่อให้ครูสามารถนำติดตัวไปตรวจที่บ้านได้ ในขณะที่เดียวกันควรกดดันและดูแลให้นักเรียนเก็บแบบฝึกหัดหรือการบ้านให้อยู่ในที่เดียวกัน สะดวกต่อการนำมาทบทวนภายหลัง ผู้บริหารควรย้ำกับครูว่า หากครูไม่สนใจการทำกรบ้านและตรวจการบ้านของนักเรียน ก็ควรงดการให้การบ้าน เพื่อให้ นักเรียนทำกิจกรรมอื่น ๆ

1.6 ผู้บริหารควรเสนอแนะสถาบันฝึกหัดครูให้เพิ่มเติมเนื้อหาเกี่ยวกับหลักการให้และการตรวจการบ้านที่มีประสิทธิภาพไว้ในหลักสูตรวิธีการสอน และควรมีการอบรมสัมมนาแก่ครูในโรงเรียนให้รับทราบหลักการหรือแนวคิดที่สำคัญ ๆ เกี่ยวกับการให้การบ้านนักเรียนมัธยมศึกษา อาจใช้เนื้อหาเกี่ยวกับหลักการในบทที่ 2 ของวิจัยเล่มนี้ก็ได้

2. สำหรับครู

2.1 จากนิยาม ซึ่งผลการวิจัยสามารถใช้เป็นตัวกำหนดขอบเขตการบ้าน กล่าวคือ ครูต้องเป็นผู้ให้การบ้าน (การบ้านเป็นส่วนหนึ่งในแผนการสอนของครู) นักเรียนเป็นผู้ทำการบ้าน (การบ้านเป็นชีวิตของนักเรียน) การบ้านเป็นงานที่ทําที่บ้านหรือที่โรงเรียนก็ได้ เป็นงานค้นคว้าเพิ่มเติมจากบทเรียน โดยเรียบเรียงคนเดียวหรือเป็นกลุ่ม เป็นงานที่ได้รับจากครูประจำวิชา เป็นแบบฝึกหัดท้ายบทหรืองานที่นักเรียนทำไม่เสร็จในห้องเรียนและการฝึกทักษะในบทเรียนที่เรียนไปแล้ว ถ้าอยู่ในขอบเขตเหล่านี้ถือว่าเป็นการบ้าน ซึ่งครูควรถือว่าเป็นกิจกรรมส่วนหนึ่งของการเรียนที่สำคัญเท่า ๆ กับการเรียนในชั้นเรียน ครูควรใช้เทคนิคในการให้การบ้าน ที่ท้าทายนักเรียนต้องการทำการบ้าน และประสบความสำเร็จในการทำกรบ้าน หลีกเลี่ยงการบ้านที่ยากเกินไปหรือที่ต้องใช้เวลามาก ความพยายามหรือค่าใช้จ่ายสูง ๆ ที่จะทำให้นักเรียนท้อแท้ เบื่อหน่าย ครูควรพร้อมที่จะให้คำแนะนำแก่นักเรียนและตรวจตราดูแล การทำการบ้านของนักเรียนเป็นรายบุคคล

2.2 ผลการวิจัยยืนยันว่า การบ้านช่วยให้นักเรียนเข้าใจและเรียนดีขึ้น ช่วยให้นักเรียนรับผิดชอบขยันหมั่นเพียร มีวินัยและสามารถจัดการกับวิถีชีวิตของตนเองได้ ครูต้องพยายามจัดการบ้านและให้การบ้าน โดยมุ่งส่งเสริมประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียน ครูควรใช้เทคนิคในการให้การบ้านที่ท้าทาย และให้ผลตอบแทนแก่การทำการบ้านให้คุ้มค่า ครูควรให้การบ้านที่ส่งเสริมความถนัด ความสนใจ และสนองความต้องการของนักเรียน

ควรหลีกเลี่ยงการบ้านที่ยากเกินไป เป็น ที่ต้องใช้ เวลาและความพยายามเกินวัยของนักเรียน ควรให้การบ้านที่สร้างสรรค์ และสนุกสนานบ้างสลับกันไป ควรให้คำแนะนำที่เพียงพอ หรือ ตรวจสอบคำสั่งข้อคำถามหรือโจทย์ให้ถูกต้อง ครูควรพร้อมที่จะให้นักเรียนเข้ามาปรึกษาหา หรือ เพื่อสามารถช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลได้ เพื่อจะได้รู้จักนักเรียนได้ใกล้ชิดมากขึ้น

2.3 ในการส่งการบ้าน ครูควรกำหนดให้ชัดเจนถึงเวลาส่ง วิธีการส่งไว้ใน ใบสั่งงาน (Work Sheet) เพื่อให้นักเรียนปฏิบัติได้โดยไม่มีปัญหา ครูควรหาวิธีตรวจการบ้าน หลายวิธี และควรแสดงความเห็น คำชี้แจง คำติชมในผลงานของนักเรียน ตรวจสอบความ ก้าวหน้า และความถนัดของนักเรียนด้วยผลการวิจัยพบว่า ผลการทำการบ้านควรนำมาใช้ในการ รายงานผลการเรียนของนักเรียน และประเมินผลประจำวิชา ครูจึงควรแจ้งให้นักเรียนทราบ เพื่อสร้างแรงจูงใจในการทำการบ้านให้ดีขึ้น

2.4 เพื่อลดภาระในการทำการบ้านของนักเรียน ครูประจำวิชาต่าง ๆ ควร วางแผนและกำหนดตารางในการให้การบ้านร่วมกัน เพื่อลดปริมาณการบ้านของนักเรียนให้น้อย ลงและได้การบ้านครบถ้วนตามวิชาที่เรียน เช่น การบ้านคณิตและวิทย์ ต้องทำในวันจันทร์ พุธ การบ้านวิชาอื่น ๆ กระจายไปในวันที่เหลืออยู่ควรงดการให้การบ้านในวันหยุด หรือวันสุดสัปดาห์ เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสนันทนาการ เตรียมบทเรียนต่อไปหรือร่วมกิจกรรมอื่น ๆ เช่น ศิลปะ ดนตรี กีฬา ความถนัดด้านอื่น และกิจกรรมในครอบครัว เพื่อให้นักเรียนเจริญงอกงามทุกด้าน ตามจุด มุ่งหมายของการมัธยมศึกษา

2.5 ครูประจำชั้นและครูประจำวิชา ควรพร้อมที่จะติดต่อรับฟัง รับทราบปัญหา เกี่ยวกับการบ้านของนักเรียนจากผู้ปกครอง และทางที่ดีควรมีจดหมายติดต่อแจ้งนโยบายการให้ การบ้านและงานชิ้นสำคัญของนักเรียนเพื่อช่วยให้ผู้ปกครองเข้าใจโรงเรียน ครู และนักเรียน ได้ถูกต้อง และให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในส่วนนี้มากยิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง

3.1 ผู้ปกครองควรเข้าร่วมประชุมครู - ผู้ปกครอง และรับทราบนโยบายให้ การบ้าน หรือแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับการบ้าน หรือปัญหาในการทำการบ้านของนักเรียน เพื่อช่วยให้การเรียน การทำงานส่วนหนึ่งของนักเรียนที่บ้านเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนมากขึ้น

3.2 ผู้ปกครองควรช่วยเหลือสนับสนุน ให้กำลังใจแก่นักเรียนในการทำการบ้าน โดยการจัดสถานที่ที่ปลอดจากการรบกวน ให้ความช่วยเหลือ จัดหาเอกสาร หนังสือตำรา ควรดู

แลกเปลี่ยนให้นักเรียนรู้จักจัดตารางเวลาระหว่างสัปดาห์ในการทำการบ้าน ช่วยเตือนเพื่อให้นักเรียนลืมส่งการบ้านสำคัญ ๆ

3.3 ผู้ปกครองควรมีสิทธิในการหักหัวครูและโรงเรียน หากพบว่านักเรียนต้องใช้เวลาในการทำการบ้านแต่ละวันนานเกินกว่า 2 ชั่วโมง เพราะโดยหลักการและหลักปฏิบัติในต่างประเทศ นักเรียนไม่ควรใช้เวลาทำการบ้านมากจนส่งผลต่อสุขภาพ และกิจกรรมส่งเสริมความถนัด

4. ข้อเสนอแนะสำหรับนักเรียน

4.1 เมื่อรู้สึกว่าการบ้านเกินไป นักเรียนควรมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นต่อครู ขอพักผ่อนหรือยืดเวลาส่งออกไปได้ นอกจากนี้นักเรียนควรขอให้ครูยินยอมให้นักเรียนเลือกทำการบ้านตามความถนัด ความสนใจ และประโยชน์ที่จะเกิดกับนักเรียนได้

4.2 นักเรียนควรขอความช่วยเหลือจากครู เมื่อมีปัญหาในการทำการบ้าน หรือเกิดความกังวลเกี่ยวกับการบ้าน นักเรียนควรขอความช่วยเหลือจากเพื่อน ผู้ปกครอง หรือครูคนอื่น ๆ ด้วย

4.3 แม้จะรู้สึกว่าการบ้านมาก เวลาที่ทำการบ้านแต่ละวันก็มาก แต่นักเรียนก็พบว่า การเสียเวลาทำการบ้านเป็นการเสียเวลาที่คุ้มค่า ดังนั้น นักเรียนควรยอมรับปริมาณการบ้านและต้องเข้าใจว่า การบ้านมีใช้งานง่ายไปเสียทั้งหมด นักเรียนไม่ต้องสงสัยในประโยชน์ที่จะได้รับอีกต่อไป แต่ควรฝึกฝนวินัยและการแบ่งเวลาทำการบ้านให้เหมาะสม และฝึกสมาธิในการทำงานโดยไม่ยอมให้เสียเวลาไปกับความคิดฟุ้งซ่าน โดยไม่มีความก้าวหน้าในการทำงาน

5. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.1 ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์หรืออิทธิพลของการบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษา

5.2 ควรศึกษาปัญหาของครูที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมวางแผนการบ้าน การให้การบ้าน การตรวจการบ้าน และการนำผลการบ้านไปใช้ประเมินผลการเรียน

5.3 การทำวิจัยโดยศึกษาทัศนะของนักเรียนที่มีต่อการบ้านซ้ำโดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6 และการใช้ข้อคำถามต่าง ๆ ควรใช้เพียง 2 ตัวเลือก คือ เห็นด้วย กับไม่เห็นด้วยเท่านั้น เพื่อให้สามารถจำแนกความเห็นได้ชัดเจน

5.4 ทำการวิจัยเรื่องเดียวกันนี้กับนักเรียนในเขตปริมณฑล เพื่อเปรียบเทียบ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบ้าน ปัญหาของการบ้านที่มีอิทธิพลต่อนักเรียน ในเขตปริมณฑล
และนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนก จันทรขจร. คู่มือครู ความรู้และจริยธรรมเพื่อชีวิต. กรุงเทพฯ : บุญช่วยการพิมพ์, 2533.
- กมล อีโสภ. เพชร. พิมพ์ครั้งที่ 1. มหาสารคาม : ปริดาการพิมพ์, 2535.
- ขวัญตา เอ่งฉ้วน. การศึกษาประเภทของการบ้านและการตรวจการบ้านส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อุดสาเนา.
- จินตนา ใบกาชู่. "การบ้านของใคร," สารพัฒนาหลักสูตร. 71 : 39 - 41; มีนาคม 2531.
- ดุขฎี ทหารวานิช. การเปรียบเทียบการสอนโดยวิธีการให้การบ้านไม่ให้การบ้านและให้การบ้านตามระดับความสามารถในวิชาคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นป.2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อุดสาเนา.
- นวลศรี เห็นสุข. ผลของการอธิบายก่อนและหลังทำการบ้านและหลังการตรวจซึ่งมีต่อเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อุดสาเนา.
- บุณรัตน์ ศักดิ์มณี. "โรงเรียนช่วยพัฒนาความสามารถของเด็กได้อย่างไร," มิตรครู. 29(2) : 47 - 48 ; มกราคม 2532.
- ประทีป ม.โกมลมาศ. "เราจะปฏิรูปการศึกษากันกี่หน," INCELEBRATION OF BROTHER MARTIN'S SIXTIETH BIRTHDAY. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2536. อุดสาเนา.
- ปรานี พุกชาชลวิทย์. การไม่ทำการบ้านของนักเรียนตรอกจันทน์วิทยา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. อุดสาเนา.
- ไพโรจน์ ไตเทศ. "การบ้านความหวังที่ล้มเหลว," วารสารการศึกษา. 11(1) : 9 - 12 ; พฤศจิกายน 2529.

- ไพศาล หวังพานิช. วิธีการวิจัย. เอกสารประกอบคำบรรยายของงานส่งเสริมวิจัยและ
ตำรากองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ลำดับที่ 62 :
กรุงเทพฯ : 2531.
- ปิฎก สาธ. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว,
2526.
- มนู ผิวหอม. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติในวิชาคณิตศาสตร์ที่เกิดจากการ
ให้การบ้านและไม่ให้การบ้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปริญญาโท กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- ยุพิน พิพิธกุล และคนอื่น ๆ. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งเรียนด้วยการตรวจแบบฝึกหัดโดยครู และด้วย
ตนเองจากการเฉลยคำตอบของครู. ม.ป.ท., 2528.
- รวีวรรณ ฐมชัย. "การมัธยมศึกษา 2536," เอกสารการสอนวิชา SD - 311 การมัธยม
ศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :
ศึกษาพร, 2528.
- ละเมียด ลิ้มอักษร. หลักการสอน. กรุงเทพฯ : องค์การคุรุสภา, 2505.
- เลขาธิการคุรุสภา, สำนักงาน การสำรวจสภาพการปฏิบัติงานของครู. รายงาน, 2533.
อัดสำเนา.
- วรรณพร ภิมยรัตน์. "ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการให้การบ้าน," ประชาศึกษา. 31(6) :
13 - 17 ; มกราคม 2532.
- วิจัยทางการศึกษา, กอง. รายงานการวิจัย การจัดการมัธยมศึกษาระดับประถม มัธยม
และอาชีวศึกษาของไทยในทศวรรษหน้าที่สอดคล้องกับลักษณะการเปลี่ยนแปลงทาง
สังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2534.
- วิจิตร วรุตบางกูร. การบ้าน. เอกสารประกอบการสอน การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.
- วิทยา นาควัชร. การอบรมเลี้ยงดูเด็กวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2526.

- วิภัทร์ ว่องพานิช. ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียน
วิมุตยารามพิทยากร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2529. อัดสำเนา.
- วีระ ไทยพานิช. วิธีสอนของ Dr.Zenger F.Weldon และ Zenger K.Sharon.
ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.
- ศศิธร หาคำ. การศึกษาลักษณะพฤติกรรมการเรียนและทัศนคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยได้รับการตรวจการบ้าน 3. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- ศรีสุภา ศิริสิทธิ์. ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารต่อการให้การบ้านของนักเรียนในระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3, 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2522. อัดสำเนา.
- สังัด อุทรานันท์. การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- สังัด อุทรานันท์. พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : เซนเตอร์พับลิเคชั่น,
2529.
- สันต์ ธรรมบำรุง. หลักการนิเทศการสอน. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์, 2526.
- สามัญศึกษา, กรม. ทิศทางการมัธยมศึกษาในทศวรรษหน้า. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
การศาสนา, 2536.
- สมสุข ราชนิยม. ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ 5 โรงเรียนสามเสนวิทยา.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519. อัดสำเนา.
- สุรัตน์ ศิลปอนันต์. "การบ้าน," มิตรครู. 16(9) : 22 ; พฤษภาคม 2517.
- สาอาว สีหาพงษ์ และคนอื่น ๆ. "ความหวังใหม่ของครู ผู้ปกครองและนักเรียน,"
สารพัฒนาหลักสูตร. 69 : 21 - 24 ; ธันวาคม 2530.
- อรุณศรี อนันตศิริชัย. "การให้การบ้าน," วิธีวิทยาการวิจัย. 3(1) : 3 - 34 ;
มกราคม - เมษายน 2531.
- อารี สันทนต์. เสริมประสิทธิภาพครู. กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2534.
- อ้อม ประนอม. "เทคนิคการตรวจแบบฝึกหัด," วิทยาคารย. 86(2) : 28 - 31 ;
กุมภาพันธ์ 2531.

- Austin, Joe Dan. "Do Comments on Mathematics Homework Affect Students Achievement?," School Science and Mathematic. 2 : 159 - 164 ; February, 1976.
- Bond, G.W., and G.J. Smith. "Homework in the Elementary School," National Elementary Principal. 45(3) 46 - 50 ; 1966.
- Foyle, Harvey Charles. "The Effects of Preparation and Practice Homework on Student Achievement in 10th Grade American History," Dissertation Abstracts International. 45(8) : 2475 - A ; February, 1985.
- Freison, Charles Donovan. "The Effects of Exploratory and Review Homework Exercises Upon Achievement, Relation and Attitude in a First - Year Algebra Course," Dissertation Abstracts International. 36 : 6527 - A ; April, 1976.
- Gallup, George H. "Fifth Annual Gallup Poll of Public Attitudes in Education," Phi Delta Kappan 55. 35 - 38 ; September, 1972.
- Goldstein, Avram. "Does Homework Help?" The Elementary School Journal. 61 : 211 ; January, 1960.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. 3rd ed. New York : McGraw - Hill Book Co., 1973.
- Knorr, C.L. A Synthesis of Homework Research and Related Literature. Paper presented to the Lehigh Chapter of Phi Delta Kappa in Bethlehem, Pa., 1981.
- LaConte R.T. Homework as a Learning Experience. Washington D.C. : The National Education Association, 1981.
- Maerten, N. and Johnston, J. "Effects of Arithmetics Homework upon the Attitude and Achievement of Fourth, Fifth and Sixth Grade Pupils," School Space Science Mathematics. 72 : 117 - 126 ; 1972.
- Parrish, Doris Curry. "An Investigation of the Effects of Required Drill Homework Versus No Homework on Attitude Toward the Achievement in Mathematics," Dissertation Abstracts International. 37 : 2040 - A ; October, 1976.
- Peterson, John C. "Four Organizational Patterns for Assigning Mathematics Homework," School Science and Mathematics. 71 : 592 - 596 ; October, 1971.
- Rossow, Lawrence F. The Principalship : Dimensions in Instructional Leadership. Englewood Cliffs, New Jersey : 1990.
- Strang, Ruth. Guided Study and Homework. Washington D.C. : The National Education Association, 1960.
- Yeary, Elizabeth E. "What About Homework," Today's Education. 80 - 82 ; September - October, 1978.

ภาคผนวก

ที่ ทม 1007/2075

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

8 พฤษภาคม 2538

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน อธิบดีกรมสามัญศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาวประเสริฐ อยู่ฉาน เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง ทักษะของนักการศึกษาผู้ปกครอง ครู และนักเรียนที่มีต่อการบ้านในโรงเรียน
มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รศ.ดร.วิจิตร วุฒบางกูร

ประธาน

อ.สุพีพรรณ พัฒนพานิชย์

กรรมการ

สิ่งที่นิติไคร์ของความอนุเคราะห์ คือ ขอหนังสือราชการเพื่ออำนวยความสะดวกในการขอ
ความร่วมมือจากโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา โดยให้ รองอธิบดีกรมสามัญศึกษา ผู้บริหาร
โรงเรียน ครู - อาจารย์ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 5 ตอบแบบสอบถาม
ในระหว่างเดือนพฤษภาคม 2538 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ศิริภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ที่ ทม 1007/2061

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

8 พฤษภาคม 2538

เรื่อง ขออนุมัติขอความเห็นชอบ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาวประเสริฐ อยู่ย่น เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ทักษะของนักการศึกษาผู้ปกครอง ครู และนักเรียนที่มีต่อการบ้านในโรงเรียน
มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รศ.ดร.วิจิตร วรุตบางกูร

ประธาน

อ.สุพิพรรณ พัฒนพาณิชย์

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความเห็นชอบ ขอบุญให้ท่าน และรองอธิการบดีมหาวิทยาลัย ตอบแบบสอบถาม
ในระหว่างเดือนพฤษภาคม 2538 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่บัณฑิตวิทยาลัยด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ศิริภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

(ครุฑ)

ที่ ทม 1007/2071

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

8 พฤษภาคม 2538

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศกรรมสามัญศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาวประเสริฐ อยู่นาน เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ทักษะของนักการศึกษาผู้ปกครอง ครู และนักเรียนที่มีต่อการบ้านในโรงเรียน
มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความควบคุมดูแลของ

รศ.ดร.วิจิตร วรุตบางกูร

ประธาน

อ.สุพิพรรณ พัฒนพาณิชย์

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอความร่วมมือให้ศึกษานิเทศก์ ตอบแบบสอบถาม

ในระหว่างเดือนพฤษภาคม 2538 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ศิริยา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

(ครุฑ)

ที่ ศธ 0806/02145

กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

31 พฤษภาคม 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือในการท้าววิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

ด้วย นางสาวประเสริฐ อยู่นาน นิสิตปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสารมิตร กำลังดำเนินการวิจัย เรื่อง "ทัศนะของนักการศึกษา ผู้ปกครอง ครู และนักเรียน ที่มีต่อการบ้านในโรงเรียน มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร" ในการนี้ นิสิตมีความประสงค์ขอความร่วมมือจากผู้บริหาร โรงเรียน ครู - อาจารย์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตอบแบบสอบถามที่ส่งมาพร้อมนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการท้าววิจัย

กองการมัธยมศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่า การท้าววิจัยดังกล่าวจะเป็นแนวทางให้ผู้ที่ เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นความสำคัญของการปรับปรุง การให้การบ้านเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียนและครูอย่างแท้จริง สมควรให้การสนับสนุน จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญรอด วัฒนชัย)

ศึกษานิเทศก์ 8 ปฏิบัติราชการแทน

ผู้อำนวยการกองการมัธยมศึกษา

กลุ่มส่งเสริมมาตรฐานการศึกษา

โทร. 2828466

โทรสาร 28284096

ขอความกรุณาส่งข้อมูลคืนภายในวันที่ 21 มิถุนายน 2538

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว ประสานมิตร ไทร. 268

ที่ ทม 1007/2062

วันที่ 8 พฤษภาคม 2538

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน หัวหน้าภาควิชาหลักสูตรและการสอน

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาวประเสริฐ อยู่นาน เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิดูนี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ทักษะของนักการศึกษาผู้ปกครอง ครู และนักเรียนที่มีต่อการบ้านในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้ ในความควบคุมดูแลของ

รศ.ดร.วิจิตร วรุตบางกูร ประธาน

อ.สุพรรณ พัฒนาพาณิชย์ กรรมการ

สิ่งที่นักศึกษาขอความอนุเคราะห์ คือ ขอให้อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน สาขามัธยมศึกษา
ศึกษา ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนพฤษภาคม 2538 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลือจนกระทั่งได้ ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตนี้ด้วย

(ดร. ศิริวิทยา พลสุวรรณ)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ตาราง 16 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายข้อของแบบสอบถามฉบับที่ 1 เรื่องทัศนคติของ
 นักการศึกษา ครู และผู้ปกครองที่มีต่อการบ้านในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
 กรุงเทพมหานคร

ข้อ	t	ข้อ	t
1	2.65	22	2.03
2	3.67	23	3.87
3	4.63	24	3.01
4	2.68	25	4.04
5	2.42	26	4.75
6	4.84	27	5.82
7	3.18	28	4.43
8	2.39	29	3.66
9	3.31	30	1.77
10	1.65	31	3.69
11	1.73	32	6.90
12	1.95	33	5.71
13	3.09	34	4.35
14	1.83	35	4.12
15	3.27	36	4.88
16	3.67	37	4.88
17	2.40	38	5.34
18	2.34	39	2.38
19	2.18	40	3.93
20	3.13	41	4.16
21	3.96	42	2.78

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อ	t	ข้อ	t
43	3.22	51	2.46
44	3.43	52	4.13
45	2.55	53	1.46
46	1.88	54	2.56
47	1.97	55	4.68
48	2.70	56	2.27
49	1.68	57	3.77
50	2.78	58	3.08

ตาราง 17 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามฉบับที่ 2 เรื่องทัศนคติของนักเรียน ที่มีต่อการบ้านในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

ข้อ	t	ข้อ	t
1	1.58	22	3.39
2	2.24	23	2.64
3	2.09	24	3.34
4	3.63	25	4.62
5	1.87	26	4.50
6	2.27	27	3.88
7	3.85	28	4.25
8	1.29	29	3.50
9	3.68	30	2.38
10	2.99	31	3.35
11	1.54	32	5.68
12	1.23	33	4.12
13	2.71	34	3.56
14	2.73	35	4.33
15	1.02	36	2.59
16	1.75	37	4.89
17	3.75	38	5.59
18	2.93	39	2.14
19	2.05	40	2.47
20	4.64	41	3.79
21	5.10	42	3.81

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อ	t	ข้อ	t
43	2.50	45	3.29
44	2.39	46	1.55

ความเห็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความเห็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดในประเด็นต่าง ๆ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้

ก. นิยาม

การบ้านเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของนักเรียนและเป็นส่วนหนึ่งในแผนการสอนของครู การบ้านเป็นงานที่ที่ที่บ้านหรือที่โรงเรียนก็ได้ การบ้านหมายถึงงานที่ค้นคว้าเพิ่มเติมจากบทเรียน เป็นงานที่ได้รับจากครูประจำวิชา โดยเรียบเรียงคนเดียวหรือเป็นกลุ่ม การบ้านหมายถึงแบบฝึกหัดท้ายบทหรืองานที่นักเรียนทำไม่เสร็จในห้องเรียน และเป็นการฝึกทักษะในบทเรียนที่เรียนไปแล้ว การบ้านรวมถึงการเตรียมบทเรียนล่วงหน้า เตรียมตัวสำหรับทดสอบย่อย ๆ และการสอบ การบ้านเป็นส่วนหนึ่งในนโยบายการบริหารวิชาการของโรงเรียน การบ้านเป็นส่วนหนึ่งในความรับผิดชอบของผู้ปกครอง การบ้านเป็นงานที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ควรใช้เวลาทำวันละไม่เกิน 1 ชั่วโมง และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรใช้เวลาไม่เกินวันละ 2 ชั่วโมง การบ้านเป็นงานที่อาจจะทำได้ในช่วงปิดเทอมเฉพาะภาคต้นและเป็นงานที่นักเรียนควรได้รับยกเว้นในวันสุดสัปดาห์ การบ้านเป็นงานในวิชาหลักที่สำคัญ ๆ การบ้านเป็นงานที่ได้รับจากครูประจำชั้นและเป็นงานที่นักเรียนได้รับจากครูทุกวิชาและได้รับทุกวันไม่เว้นวันวันหยุด การบ้านเป็นงานในแต่ละบทที่นักเรียนเลือกทำได้ตามความสนใจ

ข. วัตถุประสงค์ในการให้การบ้าน

วัตถุประสงค์ในการให้การบ้านคือ การบ้านจะช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะ ความรู้ความเข้าใจในบทเรียนที่เรียนมาแล้ว และช่วยให้การเรียนรู้ดีขึ้น การบ้านช่วยให้นักเรียนเป็นคนขยันหมั่นเพียร มีวินัย มีความรับผิดชอบ การบ้านสามารถใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผล การเรียน การบ้านช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างอิสระมากเท่าที่ต้องการตามความถนัด และค้นพบความถนัดของตนเอง การบ้านเป็นความประสงค์ของผู้ปกครอง การบ้านช่วยลดระยะเวลาและการสอนในหลักสูตร ช่วยให้ผู้ครูได้ทำหน้าที่เป็นครูที่สอนดี มีความรับผิดชอบ

ค. ประโยชน์ของการบ้าน

การบ้านช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความชำนาญ มีผลการเรียนรู้ดีขึ้น การบ้านช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน และช่วยให้นักเรียน รู้จักจัดการกับวิถีชีวิตของตนเอง มีความขยันหมั่นเพียร มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีความรับผิดชอบมากขึ้น การบ้านช่วยให้ครูรู้จักนักเรียนและช่วยเหลือผู้เรียนได้เป็นรายบุคคล การบ้านช่วยให้นักเรียนใช้เวลาแล้วเรียนที่บ้าน

ไม่เพียงแต่ ประพฤติเสียหยา การบ้านช่วยให้ความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนและผู้ปกครองใกล้ชิดมากขึ้น ยิ่งไปกว่านั้นยังช่วยให้ครูสอนได้ดีขึ้น สอนได้ครบตามหลักสูตรเป็นการช่วยให้ครูปฏิบัติตามนโยบายทางวิชาการของโรงเรียน การบ้านทำให้ผู้บริหารตอบสนองความต้องการของผู้ปกครองและช่วยให้ผู้บริหารกำหนดนโยบายด้านวิชาการของโรงเรียนให้ชัดเจน ช่วยให้ผู้บริหารรู้จักความสามารถ ความรับผิดชอบของครู การบ้านช่วยลดภาระการดูแลอบรมวินัย และลดความขัดแย้งในครอบครัว

ง. วิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้าน

วิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้านคือ ครูควรกำหนดเวลาส่งการบ้านให้ชัดเจน ทุกครั้ง การบ้านควรให้ความสำคัญกับผลงานสร้างสรรค์ ประยุกต์ความรู้ไปใช้แก้ปัญหาและ ครูควรระบุให้ชัดเจนว่า นักเรียนต้องส่งการบ้านกับครูด้วยตนเองหรือตัวแทนนำส่งก็ได้ และครูควรให้นักเรียนลงชื่อกำกับกับการส่งทุกครั้ง การให้การบ้าน ควรให้ความสำคัญกับการแลกเปลี่ยนความคิดและช่วยเหลือกันในกลุ่มนักเรียนและควรให้ความสำคัญกับความถนัด ความสนใจของนักเรียน ความสำคัญของการฝึกทักษะเป็นรายบุคคล และครูควรให้การบ้านโดยพิจารณาตามความสามารถ ความต้องการ ความจำเป็นของนักเรียนแต่ละคน ครูควรให้การบ้านเฉพาะบทเรียนที่สำคัญเกิดประโยชน์โดยแท้จริงต่อนักเรียน และควรให้การบ้านทุกครั้งที่สอนจบเนื้อหาหรือจบบทเรียน

จ. วิธีการประเมินผลการบ้าน

วิธีการประเมินผลการบ้านคือ ครูควรตรวจการบ้านเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ ความรู้ ทักษะในวิชาที่เรียนมาและเพื่อดูความก้าวหน้า ความรับผิดชอบ ความถนัด ความสนใจของนักเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนของนักเรียน ครูควรให้คำอธิบายชี้แจงโดยการเขียนหรือด้วยวาจาในกรณีที่การบ้านบกพร่อง ผลการทำการบ้านควรนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลการเรียนประจำวิชา การตรวจการบ้านช่วยให้ครูมองเห็นความจำเป็นในการปรับปรุงวิธีการสอนของครู และผลการตรวจการบ้านนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการรายงานผลการเรียนการสอนของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ

ครูควรเป็นผู้ตรวจการบ้านหรืออาจให้นักเรียนช่วยตรวจการบ้านก็ได้หรือนักเรียนสามารถตรวจการบ้านของตนเองก็ได้ โดยไม่ต้องส่งครู การตรวจการบ้านครูควรให้เป็นคะแนนทุกครั้ง

แบบสอบถาม
ทัศนะเกี่ยวกับการบ้าน

นักศึกษา

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อ ชื่อสกุล
2. ตำแหน่ง สถานศึกษา

ตอนที่ 2 ทัศนะเกี่ยวกับการบ้าน

1. นิยามของการบ้าน
.....
.....
2. วัตถุประสงค์ในการให้การบ้าน
.....
.....
3. การบ้านให้ประโยชน์
.....
.....
4. วิธีการให้การบ้าน
.....
.....
5. วิธีการประเมินผลการบ้าน
.....
.....

6. เวลาที่เหมาะสมสำหรับการบ้านต่อวัน (ม.ต้น) ชั่วโมง / วัน
 (ม.ปลาย) ชั่วโมง / วัน

7. อื่น ๆ

วันที่.....เดือน.....ปี พ.ศ.....

แบบสอบถามชุดที่ 1

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล มีลักษณะเป็นแบบมีตัวเลือกตอบ ดังตัวอย่าง
คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง [] หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. เพศ

[/] ชาย

[/] หญิง

2. สถานภาพของนักการศึกษา ผู้ปกครองและครู - อาจารย์

[] อธิบดี

[] รองอธิบดี

[] ผู้อำนวยการโรงเรียน

[] อาจารย์ในภาควิชาหลักสูตร และการสอน

[] ศึกษาพิเศษ

[] ครูผู้สอน

[] ผู้ปกครอง

ตอนที่ 2

ตอนที่ 2.1 เป็นแบบสอบถามทัศนะของนักการศึกษา ผู้ปกครอง และครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
ที่มีต่อการบ้าน

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องข้างล่างตามความคิดเห็น
ของท่าน ทุกความคิดเห็นไม่มีผิด - ถูก แต่ประการใดโดยมีเกณฑ์การเลือก ดังนี้

ข้อที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด	ให้ขีด / ในช่องที่เห็นด้วยมากที่สุด
ข้อที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านมาก	ให้ขีด / ในช่องที่เห็นด้วยมาก
ข้อที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านปานกลาง	ให้ขีด / ในช่องที่เห็นด้วยปานกลาง
ข้อที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านน้อย	ให้ขีด / ในช่องที่เห็นด้วยน้อย
ข้อที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านน้อยที่สุด	ให้ขีด / ในช่องที่เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อ	ทัศนะของนักการศึกษา ครู และผู้ปกครอง ที่มีต่อการบ้าน	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
	<u>นิยามของการบ้าน</u>					
1	การบ้าน หมายถึง แบบฝึกหัดท้ายบท หรืองานที่นักเรียนทำไม่เสร็จในห้อง เรียนและการฝึกทักษะในบทเรียนที่ เรียนไปแล้ว					
2	การบ้าน หมายถึง งานที่ค้นคว้าเพิ่มเติม จากบทเรียน โดยเรียบเรียงคนเดียว หรือเป็นกลุ่ม					

ข้อ	ทักษะของนักการศึกษา ครู และผู้ปกครอง ที่มีการบ้าน	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
3	การบ้านรวมถึงการเตรียมบทเรียน ล่วงหน้าเตรียมตัวสำหรับทดสอบย่อย ๆ และการสอบ					
4	การบ้านถือเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของ นักเรียน					
5	การบ้าน เป็นส่วนหนึ่งในแผนการสอน ของครู					
6	การบ้าน เป็นส่วนหนึ่งในนโยบายการ บริหารวิชาการของโรงเรียน					
7	การบ้าน เป็นส่วนหนึ่งในความรับผิดชอบ ของผู้ปกครอง					
8	การบ้านเป็นงานที่ได้รับจากครู ประจำวิชา					
9	การบ้านเป็นงานที่ได้รับจากครูประจำชั้น					
10	การบ้านเป็นงานในแต่ละบทที่นักเรียน เลือกทำได้ตามความสนใจ					
11	การบ้านเป็นงานที่ทำที่บ้านหรือที่ โรงเรียนก็ได้					
12	การบ้านเป็นงานที่นักเรียนได้รับทุกวัน ไม่เว้นแม้วันหยุด					

ข้อ	ทัศนะของนักการศึกษา ครู และผู้ปกครอง ที่มีต่อการบ้าน	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
13	การบ้านเป็นงานที่นักเรียนควรได้รับ ยกเว้นในวันสุดสัปดาห์					
14	การบ้านเป็นงานที่อาจมีได้ในช่วงปิดภาค เฉพาะภาคต้นเท่านั้น					
15	การบ้านเป็นงานที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ควรใช้เวลาทบทวนละไม่เกิน 1 ชั่วโมง และนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลายควรใช้เวลาไม่เกินวันละ 2 ชั่วโมง					
16	การบ้านเป็นงานที่นักเรียนได้รับจากครู ทุกวิชา					
17	การบ้านเป็นงานในวิชาหลักที่สำคัญ ๆ เท่านั้น					
<u>วัตถุประสงค์ในการให้การบ้าน</u>						
18	การบ้านช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะความรู้ ความเข้าใจ ในบทเรียน ที่เรียนมาแล้ว					
19	การบ้านช่วยลกระยะเวลาและการะ การสอนในหลักสูตร					
20	การบ้านเป็นความประสงค์ของผู้ปกครอง					

ข้อ	ทัศนะของนักการศึกษา ครู และผู้ปกครอง ที่มีต่อการบ้าน	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
21	การบ้านช่วยให้ครู ได้ทำหน้าที่เป็นครูที่ สอนดี มีความรับผิดชอบ					
22	การบ้านช่วยให้นักเรียน เรียนรู้ด้วย ตนเองอย่างอิสระ มากเท่าที่ต้องการ และค้นพบความถนัดของตนเอง					
23	การบ้านสามารถใช้เป็นส่วนหนึ่งใน การประเมินผลการเรียน					
24	การบ้านช่วยให้นักเรียนเป็นคนขยัน หมั่นเพียร มีวินัย และรับผิดชอบ					
25	การบ้านช่วยให้การเรียนดีขึ้น					
<u>ประโยชน์ของการบ้าน</u>						
26	การบ้านช่วยให้ครู สอนได้ดีขึ้น และการสอนครบหลักสูตร					
27	การบ้านช่วยให้ครูปฏิบัติตามนโยบาย ทางวิชาการของโรงเรียน					
28	การบ้านช่วยให้ความสัมพันธ์ของครูกับ นักเรียนและ ผู้ปกครองใกล้ชิดมากขึ้น					
29	การบ้านช่วยเพิ่มประสิทธิผล การเรียน การสอน					

ข้อ	ทัศนะของนักศึกษา ครู และผู้ปกครอง ที่มีต่อการบ้าน	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
30	การบ้านช่วยให้ครูรู้จักนักเรียน และช่วยเหลือนักเรียนได้เป็นรายบุคคล					
31	การบ้านทำให้ผู้บริหาร ตอบสนอง ความต้องการของผู้ปกครอง					
32	การบ้านช่วยให้ผู้บริหารกำหนดนโยบาย ด้านวิชาการของโรงเรียนให้ชัดเจน					
33	การบ้านช่วยให้ผู้บริหารกำหนดนโยบาย ด้านวิชาการของโรงเรียนให้ชัดเจน					
34	การบ้านช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความชำนาญ และมีผลการเรียนดีขึ้น					
35	การบ้านช่วยให้นักเรียนรู้จักจัดการกับ วิถีชีวิตของตนเองและรับผิดชอบมากขึ้น					
36	การบ้านช่วยให้นักเรียนขยันหมั่นเพียร และมีความเชื่อมั่นในตนเอง					
37	การบ้านช่วยลดภาระการดูแล อบรมวินัย และลดความขัดแย้งในครอบครัว					
38	การบ้านช่วยให้นักเรียนใช้เวลาเล่า เรียนที่บ้านไม่เที่ยวเตร่ ประพฤติ เลวร้าย					

ข้อ	ทัศนะของนักการศึกษา ครู และผู้ปกครอง ที่มีต่อการบ้าน	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
39	วิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้าน ครูควรให้การบ้านทุกครั้งที่สอนจบเนื้อหา หรือจบบทเรียน					
40	ครูควรให้การบ้านเฉพาะบทเรียนที่ สำคัญและเกิดประโยชน์จริง					
41	ครูควรให้การบ้านโดยพิจารณาตาม ความสามารถ ความต้องการ ความจำเป็นของแต่ละคน					
42	การให้การบ้านควรให้ความสำคัญ กับการฝึกทักษะเป็นรายบุคคล					
43	การให้การบ้าน ควรให้ความสำคัญกับ การแลกเปลี่ยนความคิด และช่วยเหลือ ในกลุ่มนักเรียน					
44	การให้การบ้าน ควรให้ความสำคัญกับ ผลงานสร้างสรรค์ ประยุกต์ความรู้ไปใช้ แก้ปัญหา					
45	การให้การบ้านควรให้ความสำคัญกับ ความถนัด และความสนใจของนักเรียน					
46	ครูควรกำหนดเวลาส่งการบ้าน ให้ชัดเจนทุกครั้ง					

ข้อ	ทัศนะของนักการศึกษา ครู และผู้อุปการะ ที่มีต่อการบ้าน	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
47	ครูควรระบุให้ชัดเจนว่านักเรียนต้องส่ง การบ้านกับครูหรือตัวแทนนำส่ง					
48	ครูควรให้นักเรียนลงชื่อเกี่ยวกับการส่ง ทุกครั้ง					
	<u>วิธีการประเมินผลการบ้าน</u>					
49	ครูควรเป็นผู้ตรวจการบ้านเท่านั้น ...					
50	การตรวจการบ้านอาจให้นักเรียนช่วย ตรวจก็ได้					
51	นักเรียนสามารถตรวจการบ้านของ ตนเองได้โดยไม่ต้องส่งครู					
52	การตรวจการบ้านครูควรให้เป็นคะแนน ทุกครั้ง					
53	ครูควรให้คำอธิบาย ชี้แจง โดยการ เขียน หรือด้วยวาจา ในกรณีที่มีการบ้าน บกพร่อง					
54	ครูควรตรวจการบ้านเพื่อตรวจสอบ ความเข้าใจ ความรู้และทักษะในวิชา ที่เรียนมา					

ข้อ	ทัศนะของนักการศึกษา ครู และผู้ปกครอง ที่มีต่อการบ้าน	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
55	ครูตรวจการบ้านเพื่อดูความก้าวหน้า ความรับผิดชอบ ความถนัด ความสนใจ ของนักเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียน ของนักเรียน					
56	ผลการทำการบ้านควรนำมาใช้เป็น ส่วนหนึ่งในการประเมินผลการเรียน ประจำวิชา					
57	การตรวจการบ้าน ช่วยให้ครู มองเห็น ความจำเป็นในการปรับปรุงวิธีการสอน ของครู					
58	ผลการตรวจการบ้านควรนำมาใช้เป็น ส่วนหนึ่งในการรายงานผลการเรียนให้ ผู้ปกครองทราบ					

แบบสอบถามชุดที่ 2

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล มีลักษณะเป็นแบบมีตัวเลือกตอบ ดังตัวอย่าง
คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง [] หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. เพศ

[] ชาย

[] หญิง

2. สถานภาพของนักเรียน

[] นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

[] นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตอนที่ 2

ตอนที่ 2.1 เป็นแบบสอบถามทัศนะของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อการบ้าน

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องข้างล่างตามความคิดเห็นของท่าน ทุกความคิดเห็นไม่มีผิด - ถูก แต่ประการใดโดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

ข้อที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด	ให้ขีด / ในช่องที่เห็นด้วยมากที่สุด
ข้อที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านมาก	ให้ขีด / ในช่องที่เห็นด้วยมาก
ข้อที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านปานกลาง	ให้ขีด / ในช่องที่เห็นด้วยปานกลาง
ข้อที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านน้อย	ให้ขีด / ในช่องที่เห็นด้วยน้อย
ข้อที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านน้อยที่สุด	ให้ขีด / ในช่องที่เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อ	ทัศนะของนักเรียนที่มีต่อบ้าน	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
	<u>ความสำคัญของการบ้าน</u>					
1	ข้าพเจ้าเชื่อว่าการบ้านเป็นกิจกรรมที่จำเป็นสำหรับนักเรียน					
2	การบ้านมีความสำคัญต่อการเรียนในหลายวิชา					
3	การบ้านทำให้ข้าพเจ้าได้ฝึกฝนทักษะและประยุกต์ความรู้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ					

ข้อ	ทัศนะของนักเรียนที่มีต่อการบ้าน	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
4	ถ้าครูไม่ให้การบ้าน ข้าพเจ้าอาจจะไม่ได้ฝึกทักษะหรือทบทวนแบบฝึกหัดเหล่านั้นด้วยตนเอง					
5	การบ้านช่วยให้ข้าพเจ้าสนุกกับการเรียนมีความตั้งใจเรียนมากขึ้น					
6	ข้าพเจ้าเชื่อว่าปัญหาการเรียนแก็งแก้ไขได้ด้วยการบ้าน					
<u>ประโยชน์ของการบ้าน</u>						
7	การบ้านทำให้ข้าพเจ้ามีความรู้ความเข้าใจในบทเรียน และมีความชำนาญมากขึ้น					
8	การบ้านทำให้ข้าพเจ้ามีความพร้อมในการเรียนต่อไปมากขึ้น					
9	การบ้านช่วยให้ข้าพเจ้าทำการสอบได้ดีขึ้นและให้ผลการเรียนโดยรวมดีขึ้น ..					
10	การบ้านทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้วิธีการเรียนหลาย ๆ อย่าง					
11	การบ้านทำให้ข้าพเจ้ามีวินัย และความรักผิดชอบมากขึ้น					

ข้อ	ทักษะของนักเรียนที่มีต่อการบ้าน	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
12	การบ้านทำให้ครูรู้จักข้าพเจ้าดีขึ้น					
13	การบ้านทำให้ผู้ปกครอง ไม่มาวุ่นวายกับ ข้าพเจ้าและลดภาระงานในบ้าน					
14	การบ้านช่วยให้สัมพันธ์ภาพระหว่าง ข้าพเจ้ากับเพื่อน ๆ ดีขึ้น					
15	การบ้านช่วยให้ข้าพเจ้า เรียนรู้การใช้ เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ					
16	การบ้านทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกและ เพลิดเพลินกับการเรียน					
<u>ปริมาณการบ้าน</u>						
17	ข้าพเจ้ารู้สึกว่า ข้าพเจ้าได้การบ้าน แต่ละวันมากเกินไป					
18	ข้าพเจ้าคิดว่าครูควรให้การบ้านในวัน เรียนและงดในวันหยุดเพื่อให้ ข้าพเจ้า มีเวลาเพื่อกิจกรรมอื่นบ้าง					
19	ข้าพเจ้าคิดว่าครูควรให้การบ้านในวัน หยุดมากกว่าวันธรรมดา					
20	ข้าพเจ้าคิดว่าปริมาณการบ้านควรขึ้นอยู่กับ ความสำคัญของเนื้อหาและความสนใจ ใคร่รู้ของนักเรียน					

ข้อ	ทัศนะของนักเรียนที่มีต่อการบ้าน	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
21	ครูควรให้สิทธินักเรียนในการเลือกทำการบ้าน					
22	ครูทุกวิชาควรมีการประสานการให้การบ้านเพื่อมิให้ปริมาณการบ้านแต่ละวันมากเกินไป					
23	ถ้าข้าพเจ้ามีการบ้านน้อยกว่านี้ ชีวิตข้าพเจ้าจะมีความสุขขึ้น					
	<u>ปัญหาในการทำการบ้าน</u>					
24	การบ้านทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกวิตกกังวลและเบื่อการเรียน					
25	การบ้านทำให้ข้าพเจ้าไม่มีเวลาทำกิจกรรมที่ถนัดและอยากทำ					
26	การบ้านทำให้ข้าพเจ้ามีเวลาพักผ่อนน้อยจนบางครั้งเสียสุขภาพ					
27	บางครั้งข้าพเจ้าได้การบ้านที่ยากเกินความสามารถของข้าพเจ้า					
28	บางครั้งครูให้โจทย์การบ้านผิด ๆ ซึ่งไม่สามารถทำได้และเสียเวลามาก					

ข้อ	ทัศนะของนักเรียนที่มีต่อการบ้าน	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
29	การบ้านทำให้ข้าพเจ้าและครอบครัว ใช้จ่ายมากเกินไปจนเกินไป					
30	เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการบ้าน ผู้ปกครอง ของข้าพเจ้าสามารถช่วยได้					
31	บางครั้งข้าพเจ้าอยากหนีเรียน หรือไม่ อยากมาโรงเรียนเพราะทำการบ้าน ไม่เสร็จ					
32	การบ้านทำให้ข้าพเจ้าต้องพึ่งพาหรือ รบกวนคนอื่นมากเกินไป					
33	บางครั้งข้าพเจ้าได้การบ้านที่ไม่เป็น ประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของข้าพเจ้า					
34	บางครั้งการบ้านที่ข้าพเจ้าได้รับ ไม่ สัมพันธ์กับเนื้อหาบทเรียนที่เรียน					
<u>การใช้เวลาในการทำการบ้าน</u>						
35	ข้าพเจ้าใช้เวลาทำการบ้านวันละ ไม่ต่ำ กว่า 2 ชั่วโมง และต้องทำการบ้านใน วันหยุดสุดสัปดาห์ด้วย					

ข้อ	ทัศนะของนักเรียนที่มีต่อการบ้าน	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
36	ข้าพเจ้าใช้เวลาทำการบ้านทั้งที่บ้าน และที่โรงเรียน					
37	ข้าพเจ้าใช้เวลาทำการบ้านมากกว่า เวลาที่ใช้ทำกิจกรรม					
38	ข้าพเจ้าจะทำการบ้านจนกว่าการบ้าน เสร็จแม้บางครั้งจะกระทบต่อเวลา พักผ่อนบ้างก็ตาม					
39	ข้าพเจ้าคิดว่าเวลาที่เสียไปกับการทำ การบ้านเป็นการสูญเสียที่คุ้มค่า					
	<u>การตรวจการบ้าน</u>					
40	บางครั้งข้าพเจ้าผิดหวังที่ครูไม่สนใจ ตรวจการบ้านที่ส่งไป					
41	บางครั้งครูไม่ทราบว่าข้าพเจ้าทำการ บ้านหรือไม่					
42	ครูส่วนใหญ่ตรวจการบ้านโดยให้ คำแนะนำและความคิดเห็นมาด้วย					
43	ครูตรวจการบ้านโดยมีการให้คะแนน หรือเกรด					

ข้อ	ทัศนะของนักเรียนที่มีต่อการบ้าน	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
44	ครูนำผลการทำการบ้านมาประกอบการ ประเมินผลประจำวิชาด้วย					
45	การตรวจการบ้านของครู ทำให้ข้าพเจ้า รู้สึกว่า ครูเอาใจใส่ต่อการเรียนของ ข้าพเจ้า					
46	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม หรือ ขอความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับ การบ้าน					

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวประเสริฐ ชื้อสกุล อยู่นาน

วันเกิด 2 เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2491

สถานที่เกิด ณ ตำบลบางคูวัด อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี

ที่อยู่ปัจจุบัน 36/4 หมู่ 10 ถนนปทุมธานี - กรุงเทพฯ ตำบลคูวัด
อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2507 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตรีปทุมธานี "คณะราษฎร์บำรุง 3"

พ.ศ. 2509 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) สตรีฝึกหัดครู
พระนครศรีอยุธยา

พ.ศ. 2511 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ. สูง)
วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา

พ.ศ. 2513 ปริญญาการศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.) วิชาเอกภาษาอังกฤษ
วิทยาลัยวิชาการศึกษา มหาสารคาม

พ.ศ. 2527 ประกาศนียบัตร บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนางาซากิ
ประเทศญี่ปุ่น (โดยทุนเมอริต)

ตำแหน่งหน้าที่การงาน ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนระดับ 7 โรงเรียนปทุมวิไล
อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000

ทัศนะของนักการศึกษา ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน
ที่มีต่อการบ้าน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
ประเสริฐ อยู่นาน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา
กุมภาพันธ์ 2539

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาทัศนะของนักการศึกษา ครู ผู้ปกครอง ที่มีต่อการบ้าน ในประเด็นที่เกี่ยวกับนิยาม วัตถุประสงค์ ประโยชน์ วิธีการให้การบ้าน วิธีการประเมินผล การบ้าน และศึกษาทัศนะของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อความสำคัญ ปริมาณ การใช้เวลาในการ ทำการบ้าน ปัญหาในการทำการบ้าน วิธีการให้การบ้าน และการตรวจการบ้าน

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักการศึกษา ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนจำนวน 1,251 คน เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามทัศนะของนักการศึกษา ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนที่มีต่อ การบ้านจำนวน 2 ฉบับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า นักการศึกษา ครู และผู้ปกครองต่างเห็นด้วยกับ ข้อความที่ระบุไว้ ในประเด็นทั้งห้าในทุกข้อ และสามารถสรุปประเด็นสำคัญ ๆ ที่เห็นตรงกันอย่างมากได้ ดังนี้

นิยาม : การบ้านเป็นส่วนหนึ่งในแผนการสอนของครู และเป็นส่วนหนึ่งในชีวิต ของนักเรียน การบ้านเป็นงานที่ค้นคว้าเพิ่มเติมจากบทเรียน โดยการเรียบเรียงคนเดียว หรือเป็นกลุ่ม สามารถทำที่บ้านหรือที่โรงเรียนก็ได้

วัตถุประสงค์ของการบ้าน : การบ้านช่วยให้การเรียนรู้ดีขึ้น และสามารถใช้เป็น ส่วนหนึ่งในการประเมินผลการเรียน

ประโยชน์ของการบ้าน : การบ้านช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความชำนาญ ผลการเรียนรู้ ดีขึ้น ช่วยให้สามารถจัดการกับวิถีชีวิตของตนเอง ทำให้รับผิดชอบมากขึ้น ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ การเรียนการสอน ช่วยให้ครูรู้จักนักเรียนและสามารถช่วยนักเรียนได้เป็นรายบุคคล

วิธีการที่เหมาะสมในการให้การบ้าน : ครูควรกำหนดเวลาในการส่งการบ้านโดย ระบุผู้รับผิดชอบในการรวบรวมการบ้านให้ชัดเจน การบ้านควรเป็นงานที่สำคัญ สร้างสรรค์ และสามารถประยุกต์ความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหา

วิธีการประเมินการบ้าน : ครูควรตรวจการบ้านเพื่อตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในวิชาที่เรียนมา ผลการทำการบ้านควรนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผล และการรายงานผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ

นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความในแบบสอบถามทุกประเด็นในระดับปานกลางทุกข้อ และ มีประเด็นสำคัญ ๆ ที่สามารถสรุปได้ดังนี้

ความสำคัญและประโยชน์ของการบ้าน : นักเรียนเห็นว่าการบ้านมีประโยชน์ ทำให้
เข้าใจบทเรียน มีความพร้อมและความชำนาญ การบ้านทำให้มีวินัยและความรับผิดชอบ

ปริมาณการบ้าน : ปริมาณการบ้านควรขึ้นอยู่กับความสำคัญของเนื้อหา ความสนใจ
ของนักเรียน และรู้สึกว่าการบ้านแต่ละวันมากเกินไป

ปัญหาในการทำการบ้าน : นักเรียนเห็นว่าการบ้านทำให้เบียดเบียนการเรียน และวิตกกังวล
เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการบ้าน ผู้ปกครองนักเรียนสามารถช่วยได้

การใช้เวลาในการทำการบ้าน : นักเรียนทำการบ้านวันละไม่ต่ำกว่า 2 ชั่วโมง
และเวลาที่เสียไปคุ้มค่า

การตรวจการบ้าน : นักเรียนรู้สึกผิดหวังที่ครูไม่สนใจตรวจการบ้าน บางครั้งครู
ไม่ทราบว่านักเรียนทำการบ้านหรือไม่

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง
และนักเรียนไว้ด้วย

PERCEPTIONS TOWARDS HOMEWORK OF THE EDUCATORS, TEACHERS, PARENTS
AND STUDENTS IN THE SECONDARY SCHOOLS
IN BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
PRASERT YOONAN

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Educational Administration
at Srinakharinwirot University
February 1996

The objectives of this research was to study the perceptions towards homework of the educators, teachers and parents of the secondary school students concerning the definitions, objectives, significants, procedures and evaluation of the homework, and also to investigate the perceptions towards homework of the secondary school students concerning the significants, homework loads, time spending, problems, procedures and correction practices.

Samples consisted of 1,251 educators, teachers, parents and secondary school students. Research instruments were two sets of questionnaire. Percentage, mean and standard deviation were applied in order to analyze the data.

It was found that the educators, teachers and parents agreed with all the items in five aspects listed in the questionnaire.

Some significant points of view were found highly agree. They were as followed :-

Definitions : Homework is part of the teacher's instructional plan and part of student's life. It includes studies beyond the lessons which can be done at home or at school by single individual or by group.

Objectives : Homework helps improve the students' learning and can be used as part of students' evaluation.

Significants : Homework helps promote students' learning skills, academic achievement, time management, responsibilities, and teachers instructional effectiveness as well as individual assistance.

Procedures : Teachers should set the submittance schedule and persons responsible for collection of homework. Homework assignment should be practical and beneficial to student learning and can be applied to problem solving.

Evaluation of homework : Teachers should check students homework in order to evaluate the students' knowledge and understanding of the subject. The result should be used as part of the performance evaluation and should be included in teachers' report to the parents.

The students agreed to the content items in the questionnaire in every aspect at moderate level. Significant findings can be summarized as followed.

Significant and usefullness of the homework : the students find that homework assignment is helpfull in understanding the subject, and in skill improvement. Homework is also enhance their descipline and responsibility.

Homework load : Assignment load should depend on the important of the concepts and students interest. The students feel that their homework loads are too heavy on the daily basis.

Time spent in doing homework : The students spend at least two hours a day doing homework and they believe time spent is worthwhile.

Problems in doing homework assignment : Students perceive that homework assignments cause boredom and stress to learning process. When they have problems with the homework, assistance can be solicited from their parents.

Correction of homework : Students are disappointed in the teachers' attention in correcting the homework assignments. Sometimes the teachers do not know whether the students do their homework or not.

Base on the research findings, the researcher provides recommendations to the educational administrators, teachers, parents and students.